OPPRØR Nr. 1 - Januar 1995 Landsmøtevedlegg

RVs landsmøte 10.-12. februar -95

Sakspapirer til landsmøtet

Møtet er i Oslo i Conventum Kongressenter i Stovner Senter.

Landsmøtet begynner fredag kl. 11 og er åpent for presse og RV-medlemmer.

RVs valgte representanter i kommunestyrer og fylkesting har møte- og talerett på landsmøtet. Disse delegatene får ikke dekket reiseutgifter.

Delegatavgift:

Alle grupper må betale en delegatavgift til landsmøtet på 700 kroner pr. delegat. Reiseutgifter for reise på billigste måte blir dekket av landsmøtet for delegatene. Observatører og tilhørere må sjøl betale reiseutgiftene.

I dette tillegget til Opprør står sakspapirer til møtet med landsstyrets innstilling til landsmøtet. På noen punkter trykkes ikke sakspapirene her, men det henvises til hvilke sakspapirer som foreligger og hvor de finnes.

Fristene for innlevering av forslag som skal sendes ut før landsmøtet har nå gått ut. Alle forslag som kommer inn fram til landsmøtet vil bli oversendt til de ulike komiteene som landsmøtet velger. Vi ber om at forslag sendes inn så raskt som mulig.

Alle gruppene som ikke har gjort det, må snarest melde fra om hvem som er valgt til delegater (med navn og adresse). Delegatene vil få tilsendt noen sakspapirer og praktiske opplysninger om møtet.

Landsstyrets forslag til dagsorden:

1. Konstituering
- a) Godkjenning av innkalling, setting av møtet
- b) Valg av møteledelse og referenter
- c) Foreløpig godkjenning av fullmakter
- d) Vedtak forretningsorden
- d) Vedtak dagsorden
- e) Vedtak tidsplan
- f) valg av komiteer:
  - A: Fullmaktskomité
  - B: Revisjons- og økonomikomité
  - C: Valgkomité
  - D: Redaksjonskomité prinsipprogram
  - E: Redaksjonskomité arbeidsprogram
  - F: Redaksjonskomité for andre saker

2. Den politiske situasjonen og RVs oppgaver og utfordringer

3. Beretning

4. Prinsipp- og arbeidsprogram

5. Økonomi; godkjenning av regnskap og retningslinjer for budsjett

6. Valg av landsstyre og revisorer

7. Uttalelser og andre vedtak.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Til pkt 1: Konstituering

Forslag til forretningsorden og tidsplan vil bli sendt ut direkte til delegatene.
Forslag til sammensetning av komiteer vil foreligge på landsmøtet. Landsstyret skal innstille på sammensetningen på et møte kvelden før landsmøtet.

Til pkt 2: Den politiske situasjonen og RVs oppgaver og utfordringer

a) Landsstyrets forslag til vedtak om kampen mot EU og EØS:

Nei-seieren 28. november 1994 viser den sterke uavhengighetsviljen i det norske folket, og viljen til å forsvare råderetten over naturressursene, velferdsstaten og de faglige rettighetene, til internasjonal solidaritet og samarbeid ut over EUs grenser. Bare gjennom den breie folkelige alliansen som nei-sida var, og en imponerende aktivistinnsats fra titusenvis av folk på grasrota var det mulig å vinne. RV er stolt og fornøyd med sin innsats i EU-kampen.

Makta består
Nei-seieren var av stor betydning. Nå har Norge fortsatt frihet til å føre en uavhengig politikk og en annen politikk enn EU sjøl om friheten er sterkt begrensa bl.a. gjennom EØS-avtalen. Men maktforholdene i Norge er ikke endra. Det er fortsatt borgerskapet som har makta. Arbeiderparti-regjeringa og stortingsflertallet fortsetter med tilpasning til EU og en politikk som tjener storkapitalen på bekostning av miljøet og interessene til folk flest. Bare en fortsatt grunnplansaktivitet, kamp og press mot makta kan endre politikken.

Seieren 28. november må forsvares
Helt fra første dag etter folkeavstemninga har regjeringa drevet jobba aktivt for å undergrave folkeavstemninga og knytte Norge tettest mulig til EU uten det formelle medlemskapet. *Regjeringa driver en rå tilpasning av Norge til* EU, og den ønsker å være observatør i Brussel for å gjennomføre unionens politikk i Norge. Ja-sida vil prøve på ny folkeavstemning for å få Norge inn så snart de mener de kan få et ja-flertall.

RV krever at regjeringa og ja-flertallet på Stortinget viser respekt for at folkeflertallet nok en gang sa nei til medlemskap i Europa-Unionen. All EU-tilpasning som undergraver nei-seieren, må stoppes.

Bare gjennom at det fortsetter et omfattende press på regjeringa og stortingsflertallet fra ulike organisasjoner, kampanjer og en brei nei-front, kan seieren i folkeavstemninga sikres.

Åpenhet i EU-spørsmål
RV krever full åpenhet og offentlighet i regjeringas EU-politikk. Alle regjeringas posisjonspapirer må offentliggjøres straks. All videre kontakt, avtaler og brevveksling må fra nå av skje åpent med offentlig innsyn og informasjon.

Ny kurs for Norge
Nei-seieren må føres videre gjennom en kamp for en omlegging av politikken til fordel for miljøet, internasjonal solidaritet, økt velferd, opprettholdelse av landbruket og kystfisket, og for utvikling av en miljøvennlig hjemmeproduserende industri. Norge har alle muligheter til å bli et foregangsland - til å stå sammen med verdens fattige mot imperialisme og undertrykking, skape et miljøvennlig samfunn, og sikre alle et godt og rikt liv her i landet. men det er ikke mulig så lenge kapitalismen består. Nå er oppgaven gjennom folkelig mobilisering å stoppe en videre utvikling i motsatt retning, og å drive politikken i riktig retning på noen områder. Det blir ikke lett. Ha ingen illusjoner om at makta vil bøye seg for folkets vilje og legge om kursen!

Ut av EØS
Gjennom EØS-avtalen er Norge bundet til kapitalens fire friheter og til å følge EUs økonomiske politikk på de fleste områdene. Avtalen har i sterk grad redusert norsk sjølråderett og mulighetene til å føre en politikk til beste for folk og miljø. Vedtaket av avtalen i Stortinget var et politisk kupp. Det ble gjennomført uten folkeavstemning til tross for at det binder Norge tett til EU, og pressa gjennom før siste Stortingsvalg for å få avtalen vedtatt. EØS-avtalen må sies opp raskest mulig. Senterpartiet og SV må gjøre hva de kan for å kreve ny behandling med krav om 3/4 flertall i Stortinget for å vedta en revidert EØS-avtale, - og stemme i mot. RV lover å gjøre sitt for å bli kvitt EØS-avtalen.

Nei til EU trengs fortsatt
Unionstilhengerne vil prøve seg igjen. Så snart de trur de kan få Norge inn i EU, vil de prøve seg. Og hver eneste dag vil de jobbe for å tilpasse Norge til EU. Det trengs fortsatt en aktiv og brei motstandsfront både gjennom å opprettholde Nei til EU, ved fortsatt aktiv EU-motstand i de folkelige organisasjonene, og gjennom de nettverkene og samarbeidene som er bygd opp gjennom EU-kampen. Det trengs for å

- hindre at Norge meldes inn i EU i løpet av de nærmeste åra,
- avsløre og arbeide i mot at regjeringa får innført "B-medlemskap" eller "EU light",
- presse fram åpenhet og offentlig debatt om EU-spørsmål,
- stoppe uakseptable EU-direktiv gjennom EØS-avtalen og annen EU-tilpasning,
- drive opplysning og diskusjoner om revisjonen av unionstraktaten i 1996,
- fortsette kampen mot de fire "friheter" og for å si opp EØS-avtalen,
- utvikle kontakten og samarbeidet med EU-motstandere i Finland, Sverige, Danmark og andre EU-land.

RV går inn for at Nei til EU fortsatt skal være en medlemsorganisasjon, med en aktiv beredskap og intakt organisasjonsapparat på alle plan. Aktivitetsnivået vil variere med situasjon EU/EØS-debatten og lokale forhold. Arbeidet for å spre informasjon om EØS-avtalen og utvikle en folkeopinion mot EØS er en naturlig del av Nei til EU sitt arbeid.

En av de viktigste politiske oppgavene til RV de nærmeste åra er å kjempe imot nye forsøk på norsk EU-medlemskap, EØS-avtalen og andre EU-tilpasninger. Dette må og gjennomsyre være egne program og vår egen politikk.

RV vil i kommende landsmøteperiode prioritere å utvikle internasjonale kontakter med EU-motstandere og sosialister og revolusjonære både i de andre nordiske landa og ellers i Europa. Det må lèggès spesiell vekt på slike kontakter innen fagbevegelsen.

Styrking av RV og Rød Ungdom er viktig for EU-kampen videre
Det er av avgjørende betydning for EU-kampen videre at det finnes en sterk og velorganisert venstreside i den breie motstandsfronten. RV og *Rød Ungdom trengs for å utvikle analyser av EU ut i fra et antikapitalistisk og anti-imperialistisk* ståsted, for å drive fram diskusjoner og aktivisme i fronten. Og det trengs et levende miljø som viser nødvendigheten av å skape et helt annet og sosialistisk samfunn for å løse de store problemene i verden. Flere medlemmer i RV og Rød Ungdom og sterkere organisasjoner vil tjene EU-kampen framover.

b) Landsstyrets forslag til vedtak om RVs utfordringer:

1. RV som et samlende parti for revolusjonære.
RV har et potensiale til å bli et langt mer slagkraftig og sterkere revolusjonært parti enn det er i dag. Å klare og samordne og videreutvikle de politiske ressursene som medlemmene i RV i fellesskap utgjør, er en forutsetning for å styrke partiet.

RV må vidreutvikles som et samlende parti for alle revolusjonære i Norge. Vi holder fast ved vedtaket om at alle revolusjonære som ikke er med i partier som stiller konkurrerende lister ved valg, kan være medlem av partiet. Det skal fortsatt være mulig å være medlem av andre grupper og partier, og å organisere egne tendenser og grupper i partiet så lenge det ikke bryter med et demokratisk partiliv. Partiets plattform tar hensyn til at partiet ønsker å samle alle revolusjonære. Det betyr en kontinuerlig balansegang mellom å vedta skarpe og nødvendige standpunkter og samtidig ikke vedta standpunkter som forhindrer partiet å være en samlende revolusjonær organisasjon. Det betyr også at partiet må utvikle en partikultur der det er rom for ulike syn og tradisjoner, og der det er rom for ulikt aktivitetsnivå. Det forutsetter et indre partiliv som er kjennetegna av åpenhet og demokrati. (*)

RV må forholde seg mer aktivt til miljøer som er revolusjonære eller som kan utvikle seg i revolusjonær retning. Disse miljøene må møtes med både klarhet og åpenhet, dvs både med saklig polemikk på grunnlag av RVs program, vilje til dialog og åpenhet for at vi har noe å lære av dem.
Hele organisasjonen må legge følgende normer til grunn for sitt arbeid:
- Alle som deltar i RV-prosjektet må ha fordel av et samarbeid.
- Alle medlemmer må oppfattes likeverdig.
- Konsentrere kreftene om det vi er enige om.
- Dersom det er mulig, unngå vedtak som deler av organisasjonen ikke kan leve med.
- Ledende organer i RV må unngå at de blir brukt som redskaper til å undertrykke noen fløy.
- Ha tid og respekt for de forskjellige synspunktene - og la de få prøve ut sine forskjellige ideer. La resultatene være argumenter. Ikke drep forsøk i starten.
- Ha ledere som tar sikte på å lede hele organisasjonen. Som ikke bare ivaretar sin fraksjon.

2. Medlemsverving og utbygging av RV og Rød Ungdom
Flere landsmøter har satt medlemsverving og organisasjonsutbygging på dagsorden, men resultatene har ikke blitt som forventa. Dersom partiet nå ikke klarer å løse oppgaven med å bygge opp grupper de fleste stedene vi har stilt kommunestyrelister, og verve flere medlemmer, står partiet i fare for å forvitre og få stor tilbakegang både i politisk innflytelse lokalt og rikspolitisk, og oppslutningsmessig ved valg. Den politiske og organisatoriske kjemperessursen som er bygd opp gjennom mere enn 20 år, kan i løpet av kort tid brytes ned fordi organisasjonen forvitrer.

RVs framtid er avhengig av at en i neste landsmøteperiode klarer å drive den politiske utviklinga framover i hele organisasjonen. Det er et mål å trekke flest mulig av medlemmer aktivt med i utforminga av politikken og i det utadvendte arbeidet. Dette forutsetter en tettere kontakt og samordning mellom alle ledd i RV. De ledene organa i RV har et særlig ansvar for å samordne og oppsummere arbeidet i partiet, ta politiske initiativ og å videreutvikle den revolusjonære politikken i tråd med landsmøtevedtakene.

Bygginga av RV stiller nå tre oppgaver:

a) Det er nødvendig å få "kjerner" til å fungere alle steder det er mulig å få RV-grupper.
Uten at det på hvert sted er ei kjerne av personer som virkerlig ønsker å ha ei RV-gruppe og som arbeider for at den skal utvikles, vil det være umulig å bygge opp RV. Det betyr både ansvar for den enkelte RVer og at fylkes- og sentralleddene i organisasjonen må legge vekt på å bygge opp og gi hjelp og støtte til disse kjernene.

b) Det store potensialet for medlemsverving må utnyttes.
Det er mulig å verve mange av dem som støtter RV ved valg som medlemmer av RV. Mange vil det være mulig å få med i aktivt arbeid, mens andre bare vil støtte opp om partiet. Ofte blir ikke engang "de nærmeste" nå spurt om medlemsskap. Det må drives et aktivt vervearbeid overfor folk som støtter RV. Et medlemstall på ca. 2200 medlemmer, bør være en realistisk målsetting for 1995.

c) Storsatsing på oppbygging av Rød Ungdom
Rød Ungdom har hatt positiv framgang de siste par åra, og vår ungdomsorganisasjon gjør mye bra arbeid. Men fortsatt er Rød Ungdom en liten og relativt svak organisasjon. Rød Ungdom er ikke utbygd godt nok til sjøl å ha muligheter til å verve medlemmer og bygge lag på flertallet av de stedene der RV er organisert. Det er derfor RVs grupper som må være hovedkrafta i å verve medlemmer til og bygge opp Rød Ungdom mange steder. og alle steder vil RVs innsats være av stor betydning for hvor stor Rød Ungdom kan bli. En kampanje for utbygging av Rød Ungdom og for å få ungdom til å stille på valglistene vil også være den eneste måten RV kan klare å stille over 100 kommunestyrelister.

RV setter i samarbeid med Rød Ungdom i gang en kampanje for å verve medlemmer til og bygge opp lag for Rød Ungdom. Alle lokallag, fylkesledelser og det sentrale apparatet skal ha dette som en av de mest sentrale oppgavene i landsmøteperioden. RV setter umiddelbart i gang ei kampanje for å knytte kontakter, få i gang studiesirkler og verve medlemmer til Rød Ungdom på de videregående skoler. Den første målsettinga er å ha kontakter, medlemmer eller lag i alle kommuner der RV stilte lister ved siste kommunevalg innen 15. mai.

3. Satsing på kommunevalget
I over 20 år har arbeidet i og rundt kommunstyrergrupper vært bærebjelken i RVs arbeid. Nå står ikke lenger dette arbeidet og listestillingen aleine, men fortsatt er det en av de oppgavene som er en forutsetning for RV.
I den perioden som har gått har vi oppnådd vår hittil største framgang. Vi klarte etter 20 års arbeid å komme inn på Stortinget med Erling Folkvord.
Målsettinga blei nådd takket være alle de utrettelige folka rundt omkring i Norge som år etter år stilte RV-lister og dreiv valgkamp, sjøl om de viste det var helt umulig å komme inn lokalt. Uten deres innsats ville RV ikke vært representert på stortinget i dag.
Det har kostet å stille lister mange steder det ikke reelt sett var grunnlagt for det, men det har også gitt resultater. For hvert valg har RV økt sin representasjon i kommuner- og fylkesting.
Det er ikke bare stortingsmandat RV har oppnådd i perioden. Folkeavstemninga den 28. november vil bli stående som en historisk seier. RVere på alle nivåer var aktive bidragsytere til at

www.pdf-arkivet.no (2020)

det norske folket sa nei til Unionen.

Den politiske kampanja rundt valget er viktig for klassekampen og den politiske utviklinga i Norge. Bare ved å delta fullt ut i denne kan RV spille rollen som et revolusjonært parti og som klassekampparti. Valgkampen er viktig både for å spre RVs politikk, diskutere med folk - i en periode hvor folk stort sett er mottakelige for politiske diskusjoner - og for å bygge RV som parti. Listestillingsarbeidet - og utviklinga av lokale valgkamp-program må brukes til å styrke RV og knytte RV nærmere til nye radikaliserte miljøer, som spesielt har grodd fram under EU-kampen. En må kombinere erfaringene fra tidligere kommunestyrearbeid og EU-kampen til å nå breiere ut.

Her er ungdom spesielt viktig. Mange steder vil det å trekke ungdom og nye folk med være helt avgjørende for om vi klarer å stille lister. RV er organisert på flere steder enn Rød Ungdom, og listestillingsarbeidet må gå hånd i hånd med å bygge og styrke Rød Ungdom. Kampanja for å stille flest mulig lister er viktig for den strategiske bygginga av RV og Rød Ungdom. Uten lister kommer vi langt dårligere ut med politikken, og det blir vanskeligere å organisere ungdom.

Det har tidligere år vært et godt argument for å stille lister på steder hvor det reelt sett ikke var realistisk at RV måtte sikres deltakelse i NRK på lik linje med andre partier. For å få til det var vi nødt til å stille lister i minst 1/4 av landets kommuner. Vi vet ikke hvordan dette vil slå ut i år- Det er mulig at dette vil endre seg nor. Det er sannsynlig at NRK vil myke opp reglene noe, både ut fra konkurransen med de andre TV/radio-kanaler, og vi er representert på stortinget. Men media har i alle år brukt mange argumenter og påskudd for å usynliggjøre RV. Kampen for å få mediadekning kan bli like vanskelig i år som tidligere., og hva som skjer i framtida veit vi heller ikke. Det er all grunn til å tro at et stort antall lister vil være nødvendig for at RV ikke skal bli utelukket fra valgsendinger lokalt og sentralt i radio, TV, aviser og valgmøter.

Det at RV har klart å stille så mange lister har også hatt avgjørende betydning for at vi er der vi er i dag. Hvis dette antallet går kraftig tilbake vil det bety en klar svekkelse av RV, og av det revolusjonære arbeidet i Norge.

Gjennom en kombinasjon av å bygge på de kjerner av RVere som finnes i de fleste kommuner hvor RV har stilt liste før og en storstilt ungdomskampanje, mener landsmøtet det er en målsetting å stille like mange lister som i 1991; 110 kommunelister og fylkestingslister i alle fylker.

Den politiske framgangen RV har oppnådd må føres videre ved å organisere å bygge RV fastere organisatorisk. All erfaring viser at RV er bedre organisert og driver en større utenomparlamentarisk virksomhet der vi er representert i kommuner og fylkesting.

Å få valgt inn flere representanter er en viktig målsetting for RV ved valget. Der hvor RV er representert i kommunestyrer og fylkesting har det de vist seg å bety mye både for grupper som slåss for interessene sine - og for mange enkeltmennesker. Den tilliten RV og RVere får gjennom dette arbeidet er viktig for å "holde oss i gang" - og for ikke gi etter for lysten til å trappe ned. Banda mellom RV-representantene og folk har stor strategisk betydning. RVs representanter gjør en viktig jobb for å støtte folkelige aksjoner og ulike interesse-organisasjoner, få fram RVs politikk, avsløre snusk, misligheter og korrupsjon. Der hvor RVere og RVs politikk er kjent lokalt er det lettere å trekke nye folk med. Men også der vi ikke har muligheter til å få valgt inn folk i kommunestyrer eller fylkesting er det viktig å stille lister. Bare gjennom aktiv utadretta politisk arbeid kan vi vinne flere folk for revolusjonen. Listestillingsarbeidet i seg sjøl gjør det letter både å organisere grupper og å verve medlemmer.

Det gode arbeidet som er drevet lokalt, på storting og gjennom EU-kampen tilsier at det er mulig å øke RVs oppslutning ved valget. En målsetting på 2% oppslutning og flere representanter er realistisk.

Mange kvier seg for å stå på topp på en liste hvor det er mulig å komme inn med en representant. Erfaringer fra de "ensomme helters" arbeid gjør at mange sier nei, og mange har ikke lyst til å ta en periode til. I kommende periode vil RV forplikte seg til å drive et tettere oppfølgingsarbeid av kommune- og fylkestingsrepresentantene. Gjennom flere konferanser, utvikling av bladet RV-torget, støtte til og utvikling av datanettverk og ikke minst prøve å bidra til tettere grupper rundt representantene. RV må i landsmøteperioden prioritere krefter på å sy sammen "det parlamentariske RV" til "et rike", dvs. å utvikle og spre

politikk, erfaringer og ideer. Dette arbeidet må baseres på erfaringer fra det arbeidet som er gjort rundt i landet, men også peke framover i forhold til de nye utfordringene vi står ovenfor. Slik kan partiet få større betydning for det arbeidet våre mange dyktige representanter gjør blant folk i det daglige - og representantens erfaring få større betydning for utviklinga av hele partiet. Å lykkes i dette arbeidet er en nødvendig forutsetning for at RV skal bli et reelt rikspolitisk alternativ for mange.

Det blir også nødvendig å styrke teorien og forståelsen av det parlamentariske arbeidet som en del av det revolusjonære strategien og arbeidet.

4. RV som et arbeiderparti.

RV skal være et arbeiderparti, for både den mannlige og kvinnlige delen av arbeiderklassen. Partiets politikk tar utgangspunkt i arbeiderklassens interesser, vi arbeider for at flertallet av partiets medlemmer skal tilhøre arbeiderklassen, og at det er en stil og arbeidsform i partiet som gjør at både kvinner og menn i arbeiderklassen føler seg hjemme. Noe er oppnådd for å utvikle RV som et arbeiderparti i den landsmøteperioden som har gått, men mer står igjen.

DNA/LO-ledelsens stilling i fagbevegelsen er blitt sterkt svekka. LOs nei til EU, progressive Samorg-tog 1. mai, og viktige streiker det siste året, er viktige eksempler på det. Samtidig har SV en politikk og innretning som ikke appellerer til arbeidsfolk. I denne situasjonen øker både behovet og mulighetene for å utvikle RV til et virkelig arbeiderparti. Partiet må:

- Prioritere arbeidet i fagbevegelsen.
- Delta i utviklinga av ei kamplinje som kan forene hele arbeiderklassen på tvers av kjønn, sektor og bransje.
- Arbeide for å forene kampen til fagbevegelsen med andre bevegelser som kvinne- og miljøbevegelsen.
- Styrke nettverket mellom RVere i fagbevegelsen.
- Gå inn for større makt til arbeidere i partiet.
- Utvikle en partikultur som gjør det mulig å rekruttere flere arbeidsfolk og beholde dem i partiet.

5. Kamp mot EU og EØS

En av de viktigste politiske oppgavene til RV de nærmeste åra er å kjempe mot nye forsøk på norsk EU-medlemskap, i mot EU-tilpasninger og for å få sagt opp EØS-avtalen. Det må gjennomsyre partiets program og politikk. (Det vises til egne uttalelser om EU-arbeidet.)

(*) Avsnittet over stjerna er flertallsforslaget fra AU. Et mindretall gikk inn for følgende avsnitt i stedet for det som står:

RV må utvikle en partikultur der det er rom for ulike syn og tradisjoner, ulikt aktivitetsnivå og med tendensfrihet. Dette forutsetter et indre partiliv som er kjennetegna av åpenhet og demokrati. Samtidig har RV ambisjoner om å bli noe mere enn en paraply over grupper som drar i ulik retning. Målet er å utvikle en partikultur med et klima for politisk analyse og debatt, som både utvikler strategien vår og skaper større enighet om denne.

Landsstyrets forslag til vedtak om landsmøtevedtaket fra 1993 om RVs oppgaver:

Vedtaket fra landsmøtet i 1993 om RVs oppgaver peker på helt sentrale oppgaver for hvordan *partiet må utvikles. Det gjelder bl.a. utviklinga av* det faglige arbeidet, kvinnearbeidet, innvandrerarbeidet, studier og partikultur. Vedtaket om disse og de andre oppgavene som LM-vedtaket fra 1993 streker opp, står ved lag og skal fortsatt være rettesnor for partiets arbeid (med unntak av det som var tidsbestemt - bl.a. om Stortingsvalget i 1993 og EU-kampen).

Til pkt 3: Beretning

Landsstyret har enstemmig vedtatt en beretning om sitt arbeid. Den vil bli sendt ut direkte til landsmøtedelegatene.

Landsstyret foreslår følgende vedtak på landsmøtet:
Landsmøtet tar landsstyrets beretning til etterretning.

Til pkt 4: Prinsipp- og arbeidsprogram

a) Prinsipprogram

Landsstyret vedtok enstemmig:
Det «sammensydde» forslaget til prinsipprogram ligger til grunn for behandlinga på LM. Landsstyret støtter at det fortsatt arbeides noe med redigeringen fram til LM.

www.pdf-arkivet.no (2020)

b) Arbeidsprogram

Landsstyret legger fram forslaget til arbeidsprogram til vedtak på landsmøtet. Landsstyret vil samtidig markere at det mener det er behov for videre arbeid fram til landsmøtet for å forbedre programforslaget. Det er viktige felt og krav som mangler i programmet og felt som bør styrkes. Landsstyret vil spesielt framheve følgende områder:

- Skattepolitikk
- Studentpolitikken
- Angrepene på offentlig sektor, velferdsordninger
- Offentlige forvaltningsbedrifter (NSB, Televerk, Postverket)
- Eldrepolitikk
- Forskning
- Flyktningepolitikken
- Politisk overvåking
- Bioteknologi
- GATT/WTO
- Kommuneøkonomien
- Bistandspolitikk
- Virkemidler i distriktspolitikken
- Forsvar og utvidelse av de demokratiske rettighetene.

b) AU og programkomiteen diskuterer hva som er mulig å få til fram til landsmøtet. Programkomiteen har også fullmakt til å redigere på resten av teksten.

c) Det må regnes på summen av stor reformkrav - for å vurdere om noe bør dempes eller prioriteres.

Markere bedre at dette ikke er noe forslag til statsbudsjettet.

d) Det må skrives en tekst om sammenhengen mellom ny kommunelov, overføringer av store oppgaver til kommunene og nedskjæringene i kommuneøkonomien. (vurderer om dette bør være eget kapittel?).

Til pkt 5:
Økonomi; godkjenning av regnskap og retningslinjer for budsjett

1. Revisor regnskap for 1993 og 1994 vil bli lagt fram på landsmøtet.

2. Landsstyret foreslår følgende vedtak på landsmøtet om retningslinjer for budsjett:

1. Den sentrale oppgaven er å øke RVs egeninntekter.
   Medlemsverving og RV-fondet er sentralt.
2. Inntektene som følge av stortingsmandatet må håndteres slik at RV strategisk bygger seg opp. Minst kr. 500 000 avsettes hvert år vi har stortingsinntekter.
3. RVs sentrale apparat økes ikke i denne stortingsperioden.
   Organisasjonsarbeidet styrkes. Spesielt må samarbeid med fylkene om utbyggingsprosjekter utvikles. Spesielt viktig er Rød Ungdom.
4. Hovedlinjene i økonomiarbeidet videreføres.
5. Fordelingssystemet til fylkene må være slik at god egeninnsats lokalt premieres.
6. Tiltak for å utnytte kunnskapene i organisasjonen må prioriteres. Her må fakssystemer, databanktjenester o.l. vurderes.

Til pkt 6:
Valg av landsstyre og revisor

Landsstyret har nedsatt en nominasjonskomite som skal forberede valgene til landsmøtet. Den vil gi en rapport til valgkomiteen som velges på landsmøtet, over hvilke personer som er foreslått, hvem som stiller til valg, og sin innstilling til valgene med de mest aktuelle motkandidatene. Valgkomite legger fram sin innstilling til landsmøtet som så foretar valgene.

Til pkt 7:
Uttalelser og andre vedtak

a) Forslag til endring av vedtektene:

1. Navneendring.
Landsstyret foreslår at landsmøtet fatter følgende vedtak:
Forslag til navneendringer behandles ikke på landsmøtet. Det legges opp til en behandling av forslag til navneendring fram til neste landsmøte.

Følgende forslag til navneendringer har kommet inn:
Rødt Valg, fra Brigt Kristensen
Rød Venstreallianse, fra Kristine Mollø-Christensen

2. Forslag til endring av RV sine vedtekter
Det er levert to forslag til vedtektsendringer. Landsstyrets innstilling til forslagene står nedenfor.

Til paragraf 7: Landsmøtet
Landsstyret støtter forslaget om at
nest siste avsnitt endres til:
"Landsmøtet skal minst vedta og revidere RVs program, behandle revidert regnskap og retningslinjer for budsjett, velge landsstyre, leder, nestleder(e) og partisekretær."

Innkomne forslag som landsstyret innstiller på at ikke vedtas:
Til paragraf 7: Landsmøtet
* "og sentralstyre" føyes inn i avsnittet som er sitert over.

* "Revisjon av RVs regnskap for landsmøteperioden skal være utført av statsautorisert revisor. Landsmøtet utpeker kontrollkomite med 3 medlemmer som skal påse at de organisatoriske og økonomiske disposisjoner er i samsvar med vedtekter og vedtak. Kontrollkomiteen rapportere årlig til landsstyret. Alle revisors anmerkninger skal forelegges kontrollkomiteen."

Til paragraf 8: Landsstyre og sentralstyre
Tittel og hele paragrafen endres til:
"Landsstyret leder RVs arbeidet i landsmøteperioden innenfor de rammer som fremgår av vedtekter, prinsipp- og arbeidsprogram og øvrige landsmøtevedtak. Landsstyret skal ha en representativ geografisk spredning. Det skal alltid være 1 samisk representant.

Landsstyret avholder minst 3 møter i året. Vedtak i landsstyret kan ankes til landsmøtet.

Landsmøtet velger et mindretall av landsstyrets medlemmer som sentralstyre. Sentralstyret består av en dagligledelse med en landsmøtevalgt leder, partisekretær og eventuelt nestleder(e) og minst 5 andre medlemmer av landsstyret. Sentralstyret skal ha distriktsrepresentasjon.

Sentralstyret leder RVs politiske arbeid mellom landsstyremøtene innefor rammene av landsmøtets og landsstyrets vedtak. Sentralstyret avholder minst 6 møter i året. Sentralstyret oppnevner de nødvendige utvalg. Vedtak i sentralstyret kan ankes inn for landsstyret.

Med unntak av dagligledelsen velger landsmøtet personlige vararepresentanter for landsstyrets og sentralstyrets medlemmer. Ved permisjon eller utmelding tiltrer vararepresentanten landsstyret og sentralstyret med fulle rettigheter.

For at landsstyret og sentralstyret skal være beslutningsdyktige må minst halvparten av medlemmene være til stede"

Forslagstillere for vedtektsforslagene er
Egil Bøyum, Oslo, Liv Thommesen, Trondheim og Steinar Nørstebø, Bergen

b) Forslag til kvinneerklæring

1. RVs landsstyre støtter hovedinnretninga i kvinneutvalgets forslag til kvinnepolitisk handlingsplan. Landsstyret ønsker at det skal jobbes videre med denne fram til landsmøtet.

2. Landsstyrets innstilling til landsmøtet at følgende vedtas:
(forslagsstiller: RVs kvinneutvalg)

Fra festtaler til handling - kvinnepolitisk erklæring til landsmøtet.
Et revolusjonært parti som arbeider for et sosialistisk samfunn og full kvinnefrigjøring kan ikke sette bort all type politikk som kan få stempelet kvinne til noen som er ansvarlig for dette området og tro at det blir kvinnefrigjøring og bra politikk ut av det.

I et revolusjonært parti må kvinnespørsmål og kvinnevinkling være noe som også er integrert i helheten, i alle politiske saker. Det må være viktig både for "faglig gutta" og for "bordellaksjonistene" å utvikle feministisk teori og politisk praksis som kan drive kvinnefrigjøring fram.

Dette innebærer at bl.a. velferdsstaten, sekstimersdagen, kvinnelønn og seksualisert undertrykking er "mannesak" såvel som "kvinnesak" og dermed er hovedoppgaver for hele partiet.

For at RV skal være et kvinneparti gjenstår det mye både organisatorisk, ressursmessig og politisk.

Organisasjon.
(* 1.)
RV må utvikle en enhetlig og tydelig organisasjon og utvikle arbeidsformer som ikke er ekskluderende og udemokratiske. RV må utvikle sin egen partimodell der verksted er like viktig arbeidsform som ensomt nattarbeid på PC. RV må bli medlemmenes parti der alle kan bidra med sitt uten at det betyr å vekkprioritere alle andre av livets områder. Bare ved å stille krav det er mulig å oppnå og styrke en kollektiv arbeidsstil vil det være mulig for mange kvinner til også å ta på seg oppgaver for partiet.

Ressurser.
For at kvinnepolitikk og kvinneorganisering skal bli levende i RV er det nødvendig å sette av ressurser til dette arbeidet.
(* 2.)

Politikk.
Det er viktig at RV studerer og utvikler teori om kvinneundertrykkinga. De forsøkene som er gjort på å bygge sosialismen må analyseres m.p.t. hvordan dette fungerte for kvinnene. Andre viktige spørsmål er hva slags sosialisme kvinner ønsker og hva det vil si å legge kvinners interesser til grunn for samfunnsorganiseringa.

RV må i større grad ta den kvinnelige delen av arbeiderklassen på alvor. RV må utvikle en teoretisk plattform som ivaretar både det å være kvinne og det å tilhøre arbeiderklassen.

Kvinnepolitikken i RV må samles. Kvinner i partiet har stor erfaring fra kvinnepolitiske kamper og denne erfaring må samles og gjøres tilgjengelig for resten av partiet. Dette er bare mulig gjennom en storsatsing på kvinnenettverk.

Kampen mot den seksualiserte undertrykkinga som bl.a. gir seg uttrykk gjennom porno og prostitusjon må settes høyt på dagsorden i RV. Det må også diskuteres og analyseres hvorfor dette til nå ikke har vært prioritert.

Et revolusjonært parti er avhengig av at også menn er opptatt av kvinneundertrykking, kjønnsroller etc. både teoretisk og praktisk. Menn må i større grad ta ansvar for sin rolle i dette spillet. RV må derfor lage et studieopplegg som har som mål å skolere menn i feministisk teori, diskutere og videreutvikle kjønnsrolleproblematikken, og ta opp saker menn synes er viktige i denne sammenhengen. Det er viktig at også menn tar ansvar for å utvikle et slikt opplegg for at dette ikke kun skal bli et møte med fasiten.

Følgene avsnitt fikk ikke flertall i landsstyret:
(*1.) RV fungerer i dag på mange måter svært autoritært og udemokratisk. Uformelle nettverk og lobbyvirksomhet er noen ganger viktigere enn hva som skjer i formelle organer. Om hvem vet egentlig hva som skjer.

(*2.) Det innebærer at det må settes av midler til å opprette en politisk valg stilling som kvinnepolitisk ansvarlig. Kvinnepolitisk ansvarlig skal være en del av den daglige ledelsen i partiet. I tillegg må det settes av midler til å gjennomføre ei satsing f. eks. ved å holde konferanser, lage studiesirkler og å bygge nettverk.

www.pdf-arkivet.no (2020)

«Sammensydd» forslag til prinsipprogram

I Opprør nr 7 sto forslag til prinsipprogram fra programkomiteen, og i Opprør nr 8 sto det et motforslag fra Aksel Nærstad. Landsstyret diskuterte i desember begge forslagene, og det viste seg at det var like mange som ville legge hvert av forslaga til grunn for vedtak på landsmøtet. Landsstyret vedtok at «Det er et stort ønske i landsstyret om å få sydd de to forslaga sammen til ett forslag med klare markeringer av uenigheter. Landsstyret mener det er nødvendig at folk som støtter de ulike forslaga strekker seg for å oppnå det». Landsstyret ba programkomiteen supplert med Aksel om å jobbe fram et nytt forslag der de to forslaga ble sydd sammen. Resultatet står nedenfor. I tråd med vedtaket i landsstyret er ulike forslag stilt opp mot hverandre der det er stor uenighet. Stemmetall fra landsstyremøtet 14.-15. januar er tatt med.
Flertallsvedtaka er skrivi med *fet kursiv* skrift, mindretallsforslaget med *kursiv.*

Landsstyret vedtok enstemmig:
Det «sammensydde» forslaget til prinsipprogram ligger til grunn for behandlinga på LM. Landsstyret støtter at det fortsatt arbeides noe med redigeringen fram til LM.

1. Mål

Rød Valgallianse kjemper for et samfunnssystem som er basert på økologisk forsvarlig forvaltning av naturressursene, ivaretar det biologiske mangfoldet, og sikrer livsgrunnlaget for framtidas generasjoner.

Rød Valgallianse kjemper for en verden av samfunn uten nød, undertrykking og utbytting.

Følgende (1) (10 stemmer) settes opp mot de to avsnitt som er markert med (1*) (8 stemmer) og er med egen skriftype:1

(1)RV er et revolusjonært sosialistisk parti, og har som mål et samfunn uten klasser og undertrykking..

(1) RVs mål er et samfunn uten klasser, uten kvinneundertrykking og rasisme. Den samfunnsformen som er skissert her er bl.a. inspirert av...*

Kløfta mellom styrende og styrte er erstatta av alles direkte innflytelse på egne liv og på utviklinga av samfunnet. Det er et samfunn hvor alle er verdifulle medmennesker.

Rød Valgallianses mål er en samfunnsform hvor menneskenes grunnleggende behov styrer produksjonen, og hvor alle kan leve et allsidig liv med rike muligheter til å utvikle seg. Arbeidet skal gi mulighet for skaperglede — og være en kilde til utvikling av enkeltmennesker og fellesskapet.

(1) Den samfunnsformen som er skissert her er bl.a. inspirert av den visjonen Karl Marx kalte kommunismen, men den har ikke noe felles med de byråkratiserte klassesamfunna som har gått under denne betegnelsen.*

Denne samfunnsformen forutsetter en høyt utvikla vitenskap og teknologi, en base av fornybare energiressurser og en langvarig sosialistisk periode med klasse, kvinne og miljøkamp.

I verden i dag er kapitalismen, imperialismen og (2) ***kvinneundertrykking*** hovedhindrene for utvikling i en retning som følger av disse langsiktige måla.

(2) 12 stemmer i LS for at 'kvinneundertrykking' skal stå, 7 mot.

2. Kapitalismen

Samfunnets splittelse i klasser er ikke naturgitt, men historisk oppstått og forgjengelig. Forholdet mellom klassene har stadig vært
i forandring. Herskerklasser har oppstått og gått under. Slik vil det fortsette til alle klassesamfunn er avskaffa.
Kapitalismen skiller seg fra tidligere klassesamfunn ved at utbyttinga er mer skjult. To hovedklasser står overfor hverandre i produksjonsprosessen. På den ene side kapitalistene som eier kapital og produksjonsmidler på den andre side arbeiderne som er formelt "frie", men som ikke har annet valg enn å selge arbeidskrafta si for å livnære seg. Arbeidet har større verdi enn det arbeider ne får i lønn arbeidskrafta er en kilde til merverdi eller profitt for kapitalistene. Målet for kapitalistisk produksjon er ikke å tilfredsstille folks behov, men å gjøre profitten og dermed kapitalakkumulasjonen størst mulig.
Den kapitalistiske produksjonsmåten representerte et historisk framskritt i det den åpna for en voldsom framgang i teknologisk nivå, i produktivitet og i produksjonen av goder i samfunnet. Men det blir stadig tydeligere at kapitalismen står i veien for en bærekraftig utvikling for flertallet av menneskene i verden.
Jorda har nok mat til å fø alle og nok ressurser til å gi alle et godt liv. Menneskene har nok kunnskaper om hvordan miljøet ødelegges og hvordan miljømordet skal stanses. Likevel øker gapet mellom jordas fattige og rike land, millioner av mennesker dør av sult og underernæring, miljømordet fortsetter med økt styrke, og rivaliseringa innenfor kapitalismen fører til stadig nye og brutale kriger. Uløste oppgaver står i kø, og køen av arbeidsløse som kunne løst oppgavene, teller nye millioner hvert år. Levekåra til arbeidsfolk i den rike verden forverres. Jakta etter maksimal profitt er drivkrafta som styrer denne utviklinga. Borgerskapet sitte r med den økonomiske og politiske makta mens arbeiderklassen og de breie lag av folket utbyttes og undertrykkes.
Borgerskapet er på offensiven og det foregår en storstilt omfordelingspolitikk over alt i verden. Store deler av verdiene som skapes overføres fra de fattige og vanlige lønnsmottakere til de rike, og fra det offentlige til private kapitalinteresser. En markedsliberalistisk ideologi i borgerskapet og friere spill for markedskreftene har i flere år vært på frammarsj. Økt frihandel, fri bevegelse av kapital fjerning av lover og reguleringer som styrer kapitalen, og stansing av veksten eller direkte reduksjoner i offentlige velferdsordninger, er tiltak som settes inn overalt. Monopoliseringa innenfor kapitalismen skjer med stor fart. Noen få multinasjonale selskaper kontrollerer mesteparten av produksjon og handel.
Kapitalismen har ført videre tusenårig kvinneundertrykking. Avskaffelse av kvinneundertrykkinga er nå uløselig knyttet til avskaffing av kapitalismen. Kvinnene undertrykkes økonomisk og ideologisk både i de rike og fattige landa.

3. Imperialismen.

Gjennom utviklinga av de store monopolene og kapitaleksporten på slutten av forrige og begynnelsen av dette århundret gikk kapitalismen over i den imperialistiske fasen. Imperialismen holder flertallet av verdens land nede i fattigdom, tar livet av millioner av mennesker hvert år, og står for gigantiske miljøødeleggelser over hele kloden. Rasisme og nasjonal undertrykkelse har vært og er en forutsetning for kapitalismens ekspansjon og utbytting.
Den moderne kapitalismen er imperialistisk. Kapitalakkumulasjon fører til internasjonal ekspansjon. Konkurransen om markeder går over i rivalisering om innflytelsessfærer og til krig. Folk og samfunn over hele verden underlegges kapitalens behov og presses inn i den imperialistiske arbeidsdelinga, hvor landa i den 3. verden er ensidige råvareprodusenter. Rikdommen konsentreres i "Nord", fattigdommen i "Sør". Utviklinga av de produktivkreftene som kunne ført til bedre liv for flertallet blir under de kapitalistiske produksjonsforholda mer og mer omvandla til destruksjonskrefter: En type vekst som truer livet på jorda, avanserte masseødeleggelsesvåpen, kronisk og økende massearbeidsløshet på alle kontinenter osv. Dette er bakgrunnen for at RV sier at valget står mellom «sosialisme eller barbari»

En ny imperialistisk verdensorden

Fra supermaktskonflikt til trekanten USA, Japan og EU
Etter sammenbruddet for Sovjet og etter "den kalde krigen" mellom supermaktene, er den internasjonale utviklinga prega av konkurransen og rivaliseringa mellom tre imperialistiske sentra. USA er den eneste supermakta, men er relativt sett i økonomisk tilbakegang og er helt avhengig av den militære styrken sin. Europaunionen vil hevde seg i det økonomiske kappløpet gjennom mer markeds kapitalisme innad, og ved toll og asylmurer og militæroppbygging gjennom Vestunionen utad. Japan står i fremste rekke i et sterkt kapitalistisk vekstsentrum med flere sterke nyindustrialiserte land og med et halvkapitalistisk Kina som raskt øker kapasiteten sin.

Russland er sterkt svekka i forhold til det tidligere Sovjet, og er blitt avhengig av Vesten. Ambisjonene om fortsatt å gjøre seg gjeldende retter seg mot deler av det tidligere sovjetimperiet.
Delvis er forholdet mellom de sterkeste imperialistlanda prega av motsetningsfylt samarbeid, f.eks. gjennom samordning av militære aksjoner i 3. verdenland. Men de åpne motsetningene mellom dem blir klarere. Det viser seg bl.a. gjennom proteksjonisme, tendenser til handelskrig, og i at de drar i ulike retninger i internasjonale konflikter. På kort sikt fører dette til opptrapping av lokale og regionale kriger som f.eks. på Balkan. På lengre sikt kan konflikten mellom de tre sidene være en kime til enda større krig er. RV mener den internasjonale arbeiderklassen ikke har noen interesse av å støtte noen av "de tre".

Europaunionen
Hovedkraften bak dannelsen av EU er det europeiske storborgerskapets behov for å styrke sin økonomiske konkurranseevne. Den stadig økende konkurransen med USA og Japan har økt behovet for økonomisk og politisk integrasjon. Gjennom et mest mulig fritt marked, fleksibel og billig arbeidskraft, en felles valuta og mest mulig felles økonomisk politikk, skal Europa gjenreise kontinentets økonomiske styrke. De mest EUvennlige kreftene kjemper nå for en europeisk statsdannelse med felles utenriks og forsvarspolitikk.
Tyskland spiller en stadig mer dominerende rolle i Europa. Det er i dag de kreftene som kjemper for et sterkt integrert EU s om er på offensiven i tysk politikk. Den tyske dominansen har økt motsetningene i EU til et for tett unionssamarbeid.

RV's motstand mot EU er basert på forsvaret av sjølråderetten og på antikapitalisme og antiimperialisme. Denne motstanden står fast enten EU vil bli prega av indre rivalisering eller fortsetter på veien mot et Europas Forente Stater. Opp mot det kapitalistiske EU-samarbeidet vil RV sette styrking av det folkelige samarbeidet i Europa.

Imperialismen og folkene i den 3. Verden.
Imperialismen utbytter de breie folkemassene i den 3. verden ved at:
De er tvunget inn i en ensidig råvareøkonomi og et ulikt bytte. Prisene på råvarene faller stadig i forhold til prisene på industri produkter.
De er i gjeldskrise. Verdensbanken og Det internasjonale pengefondet (IMF) presser statene i den 3. verden til å skjære ytterligere ned på levevilkåra for de fattige, for at de skal greie lån og avdrag. De multinasjonale selskapene trekker ut profitt på investeringene sine, og tapper 3. verdenland for naturressurser.

Forholdet mellom de rike borgeskapene i "Nord" og de fattige folkemassene i "Sør" hviler på arven fra koloniperioden. Makt og utbytting opprettholdes gjennom allianser mellom imperialismen og overklasser i 3. verdenlanda. Forsøk på nasjonal og sosial frigjøring blir møtt med militær makt, ofte invasjoner.
Utvikling på imperialismens premisser undertrykker kvinnene i den 3. verden særskilt. Mange av av *kvinnebøndene er blitt pressa til å* gi opp allsidig matproduksjon på egen jord til fordel for «cash crop», råvareproduksjon for eksport. Det er oppretta egne økonomiske soner for å friste utenlandsk kapital med dårlige faglige rettigheter og spesielt billig arbeidskraft. Her er arbeidsstokken kvinnedominert. Internasjonal *kjønnshandel er voksende.*
Konsentrasjonen av rikdom i "Nord" og fattigdom i "Sør" truer i dag det globale miljøet. Produksjonen og livsformen i de kapitalistiske kjerneområdene er f.eks. basert på store CO2 utslipp som øker drivhuseffekten, mens bøndene i mange 3. verdenland tvinges til å ødelegge jordsmonnet ved den ensidige råvareproduksjonen og ved at de fattige bøndene må hogge verneskogen for å få til brensel.

Den imperialistisk skapte kløfta mellom det rike «Nord» og det fattige «Sør» danner et viktig grunnlag for rasisme. Den gir grunnlag for forestillinger om at «vi» har høyere verdi enn «dem». Statsapparatene i de imperialistiske landa byger «murer» for å holde flyktninger og asylsøkere ute. Høyreekstreme rasister og nazister i de kapitalistiske landa spiller på folks utrygghet og nasjonalsjåvinisme og prøver å gjøre innvandrerne til syndebukker for problemer som følger av kapitalismen.

Hovedkrafta mot imperialismen.
Etter den 2. verdenskrig har den nasjonale og sosiale frigjøringskampen i den 3. verden vært hovedkrafta i kampen mot imperialismen.
Slik er det fortsatt. Samtidig har imperialismen vist stor evne til å bevare innflytelsen i land som har forsøkt å frigjøre seg.
De fleste regjeringene i den 3. verden samarbeider med imperialismen og undertrykker sine egne folk.

(4) Det stemmes over om avsnittet nedenfor skal med eller ikke. (11 mot, 9 for)
Kina er ikke lenger noen antiimperialistisk kraft, men fører en nasjonalt orientert stormaktspolitikk og er samtidig et eksempel på hvor vanskelig det er for fattige land å konsolidere arbeider og bondemakt og utvikle sosialismen.

I de utvikla kapitalistiske landene er det arbeiderklassen som står i skarpest motsetningsforhold til kapitalismen og borgerskapet. For å velte kapitalismen i de rike landa, må arbeiderklassen alliere seg med andre klasser og grupper i folket. På verdensbasis må arbeiderklassen og folket i de rike landa støtte opp om kampene som folkene fører i den 3. verden.

www.pdf-arkivet.no (2020)

4. Det kapitalistiske Norge.

Norge er et kapitalistisk klassesamfunn som følger de samme hovedtrekka i utviklingen som andre rike kapitalistiske land. Både direkte og indirekte utsuging og undertrykking av koloniene og seinere det som kalles den 3. verden, er en av de viktige kildene til rikdommen i Norge. Arbeidsfolks slit og utbytting av arbeiderklassen er hovedkilden til rikdommene i Norge. Både direkte og indirekte utsuging og undertrykking av koloniene og seinere det som kalles den 3. verden, er en annen viktig kilde. Den særegne utbyttinga av kvinner er en tredje hovedkilde. Rovdrift på naturen er en fjerde. Den enorme olje- og gassutvinninga som på få år tømmer ressursene det har tatt naturen millioner av år å skape, er det klareste eksempelet.
Som i mesteparten av verden angripes nå den offentlige velferden og arbeiderklassens og folkets levekår og rettigheter. Reguleringer av markedskreftene avvikles og kapitalen får større spillerom. Som et resultat av det øker klasseforskjellene.

Klassemakt.
Samfunnsforholda i Norge bl.a. er kjennetegna av at:
De viktigste prodksjonsmidlene er eid av et storborgerskap som utgjør noen få prosent av befolkninga. Investeringene ikke er styrt ut fra folks behov, men ut fra hva som gir kapitalistene høyest profitt. Godene er skjeivt fordelt: På den ene sida rein luksus, på den andre sida et økende antall fattige. F.eks. er gjennomsnittlig levealder på Vestkanten i Oslo nesten 10 år lenger enn på åstkanten. Som i mesteparten av verden angripes nå den offentlige velferden og arbeiderklassens og folkets levekår og rettigheter. Reguleringer av markedskreftene avvikles og kapitalen får større spillerom. Som et resultat av det øker klasseforskjellene.
Mange av de viktigste avgjørelsene blir ikke tatt av folkevalgte, men i styrerom og bankdireksjoner. Gjennom EØS-avtalen blir mye av det viktigste bestemt av storkapitalistisk lobbyvirksomhet overfor byråkratiet i Brussel.

Staten er borgerskapets stat og ivaretar borgerskapets interesser.
Dette sikres ikke bare gjennom den dominerende borgerlige politikken, men også gjennom kapitalistisk lobbyvirksomhet, ved sammensetninga av ledersjiktet i forvaltninga osv. Kjerna i statsapparatet er et voldsapparat av militær og politi som "om nødvendig" settes inn mot arbeidere og andre grupper i kamp. Staten spiller også en svært viktig økonomisk rolle som "felleskapitalist". Dels som eier eller medeier i storselskaper, dels som forvalter av 60% av bruttonasjonalproduktet.

Demokratiske rettigheter og frie valg mellom flere partier er viktige rettigheter for folket og av stor betydning. Det er likevel borgerskapet med monopolborgerskapet i spissen som har den politiske og økonomiske makta i Norge.
Borgerskapets makt bygger i sterk grad på et ideologisk hegemoni "de herskendes tanker er de herskende tanker". Her spiller mediasituasjonen en viktig rolle. Det samme gjør kommersialiseringa av kultur, idrett og hverdagsliv.
Det er en utstrakt grad av fremmedgjøring. Arbeiderne har ikke makt over sitt eget arbeid eller over de verdiene de skaper gjennom arbeidet sitt. Folk flest flest føler avmakt overfor viktige beslutninger som er med på å styre liva deres. Kapitalismen omskaper stadig mer til varer også menneskelige relasjoner.

Kvinneundertrykking.
Hovedhinderet for kvinnefrigjøring er det kapitalistiske systemet og borgerskapets makt, men også menns privilegier er et hinder. Mannsmakt og menns undertrykking av kvinner er ikke bare uakseptabelt i seg sjøl, men også en forutsetning for det bestående samfunnssystem.
Kvinneundertrykkinga er historisk overlevert og innvevd i det økonomiske systemet under kapitalismen. Organiseringa i familier holder kostnadene på reproduksjon av arbeidskrafta nede og øker profitten. I familiene gjøres det like mye ulønna hus- og omsorgsarbeid som alt lønnsarbeidet i det norske samfunnet. Størstedelen av dette arbeidet utføres av kvinner, og det er en nær sammenheng mellom dette og at kvinner som «sosialt kjønn» er underordna på arbeidsmarkedet og har lavere lønn enn menn. Kvinner er også ideolgisk undertrykt bl.a. gjennom kvinnesynet i reklamen, i pornoen osv. Et ekstremt uttrykk for kvinneundertrykkinga er menns mishandling.

Andre viktige motsetninger.
Det er en uforsonlig motsetning mellom den kapitalistiske organisering av samfunnet og hensynet til naturen. Det stadige kravet om at kapitalen må forrente seg og vokse fører til en type vekst og energisløsing som truer miljøet og den økologiske balansen.
Historisk er den samiske nasjonen blitt undertrykt bl.a. ved at samefolket er blitt splitta mellom fire stater og ved forsøk på å utrydde samisk språk, kultur og identitet. Den norske staten fratar fortsatt samefolket urrettighetene til land og vann, og åpner de samiske områdene for mineralleitinga til de multinasjonale gruveselskapene.
Et flertall av innvandrere er blitt gjort til fattigste på arbeids og boligmarkedet. De undertrykkes kulturelt og religiøst, trakasseres gjennom legitimasjonskontroller, hets osv. Staten har hovedansvaret for diskrimineringa, men den statlige og den folkelige rasismen nærer seg av hverandre.
Det overføres store verdier fra distriktene til de velstående i byene. EU-politikken er en krigserklæring mot folk i utkanten. Avindustrialisering, arbeidsløshet, byfornyelsespolitikken osv. har ført til økende problemer for arbeiderbefolkningen i de større byene.
Det norske språket, slik det kommer til uttrykk i dialektene og det nynorske skriftmålet blir undertrykt, og får ikke de samme vekst- og levevilkår som bokmål og talemål normalisert til bokmål.
Homofile og lesbiske undertrykkes fordi kjærlighet og seksuell tiltrekning til eget kjønn bl.a. truer den plassen kjernefamilien har i økonomien og ideologien i vårt samfunn.

Så lenge borgerskapet har makta og kapitalismen og imperialismen består, vil arbeiderklassen og resten av folket bare kunne begrense skadevirkningene av kapitalismens herjinger. Det er nødvendig å velte hele det kapitalistiske systemet og skape sosialistiske samfunn for å frigjøre mennesker fra nød og undertrykking, for å redde miljøet, for å bekjempe rasismen og for å kunne oppnå full kvinnefrigjøring.

(5) Det er uenigheter om resten av dette kapittelet (11 for, 8 mot).

Den sosialdemokratiske modellen i krise
Økonomisk gullalder og «sosialdemokratisk orden»
Sett i historisk perspektiv og i forhold til de fleste andre kunne flertallet i Norge i tiåra etter krigen nyte godt av relativt høy levestandard, sosiale og utdanningspolitiske reformer og en velferdsstat. Bakgrunnen for dette var den langvarige internasjonale oppgangen etter krigen kombinert med særtekk ved måten landet blei styrt på.

En sterk og sosialdemokratisk dominert arbeiderbevegelse fulgte opp "klassekompromisset" fra 1935 og godtok de grunnleggende trekka ved det kapitalistiske samfunnet. Forutsetningen var at arbeidsfolk til en viss grad skulle få del i den økonomiske framgangen. Arbeiderpartiet tok regjeringsmakt og leda det kapitalistiske samfunnet i en periode med oppbygging og stabilitet. Mye av makta er blitt utøvd gjennom et «toppenes partnerskap», et korporativt klassesamarbeid i trekanten: 1: Statsapparatet, 2: ledelsen i LO og andre deler av fagbevegelsen og organisasjonslivet og 3: Arbeidsgiverforeningen. Hovedavtalen har regulert forholdet mellom partene i arbeidslivet og bl.a. pålagt fredsplikt. Sterke arbeiderkollektiv på grunnplanet i industrien fortsatte en aktiv og framgangsrik faglig kamp, men stort sett innafor regelverket. De fleste godtok selve systemet. Kommunistene som hadde betydelig oppslutning etter krigen gikk tilbake pga. Arbeiderpartiets forfølgelse og pga. vennskapsbanda med Sovjet og Øst-Europa.

Slutt på den sosialdemokratiske æraen.
Den lengste oppgangsbølgen i den internasjonale kapitalismens historie var over på begynnelsen av 70-tallet. I Norge kom nedgangen se inere pga. motkonjunkturpolitikken, og blei mindre drastisk pga. oljeøkonomien. Sverige er et bedre eksempel på krisa i «den nordiske modellen».
Arbeidsløsheten holder seg nå kronisk høy i den utvikla kapitalistiske verden. Under kapitalismen fører t.o.m. nye teknologi ske revolusjoner til et økende antall fattige og utslåtte. Krava til «fleksibilitet» skjerpes for at arbeidskrafta skal være konkurransedyktig. I USA har det vært en kraftig levestandardssenkning for arbeiderklassen. I NordEuropa er perioden for store og progressive reformer over. Mens kapitalistene i oppgangsperioden hadde fordel av en sterk utbygging av velferdsstaten og utdanninga. Nå er kapitalistene mer opptatt av privatisering som kan skape nye områder for kapitalakkumulasjon. Partier som DNA spiller på sin historie som arbeiderpartier, f.eks. i den falske propagandaen om at «arbeid til alle er jobb nr. 1», men fører nå en politikk som er mer tradisjonelt borgerlig. I denne situasjonen har ikke «den sosialdemokratiske orden» med organisert klassesamarbeid lenger framgang å by «den sosialdemokratiske arbeideren» nå mer enn noen gang trengs klassekamp!

5. Norge og imperialismen.

Norsk imperialisme.
Norge er integrert i det imperialistiske verdenssystemet dels ved sjøl å ha en imperialistisk økonomi dels ved deltakelse i en rekke imperialistiske sammenslutninger (NATOmedlemsskap, og assosiert medlemsskap i Vestunionen) og institusjoner (Pengefondet, IMF og Verdensbanken). Den norske staten undertrykker den samiske nasjonen. Gjennom de store oljerikdommene har Norge styrka sin økonomiske og politiske stilling i verdenspolitikken. Fra først på 80tallet har det vært en økende kapitaleksport fra Norge til andre deler av verden, og stadig flere uteetableringer.
RV vil arbeide for at Norge går ut av internasjonale imperialistiske sammenslutninger, fører en internasjonal politikk som er til minst mulig skade for undertrykte folk og nasjoner og slutter å undertrykke samene.

Norsk sjølråderett.
RV forsvarer den nasjonale sjølråderetten både under imperialismen og sosialismen. RV støtter nasjonalstater som forsvarer seg mot å
bli underlagt mektigere stater, og nasjonenes rett til å danne stater såvel som deres rett til likeverd i flernasjonale stater.
Norge har Europas største forekomster av olje, fossekraft og fisk. Mulighetene for store mineralrikdommer på den norske kontinentalsokkelen er betydelige.Tyskland og og andre EU-land er opptatt av å få lettere tilgang til de store norske naturressursene.
Norsk utenrikspolitikk har i tråd med utviklinga av utenriksøkonomien gradvis orientert seg fra USA til Tyskland og EU. De store selskapene er pådrivere for at Norge skal bli fullt medlem av EU og oppfylle krava i Maastrichttraktaten.

Norge er blitt innlemma i EU's indre marked gjennom EØS. En stor del av lovverket i Norge endres som en direkte følge av Unionsvedtak i Brussel, som tar sikte på å gi kapitalens fire friheter et stadig større spillerom. På denne måten får borgerskapet i Norge drahjelp i sitt forsøk på å øke profitten gjennom tiltak som fører til dårligere leveforhold for folk flest. Stortingets rolle som lovgivende myndighet er sterkt redusert. I enda sterkere grad gjelder dette folkets muligheter til å påvirke beslutningene.
Flertallet i Norge har interesse av å forsvare seg mot at det norske borgerskapet selger den nasjonale sjølråderetten for å gjøre Norge til en del av EU. «Nei til EU— ut av EØS!" er en del av kampen for demokrati, for velferdsstaten og mot markedsliberalismen og må ikke blandes sammen med den aggressive og reaksjonære nasjonalismen som ønsker å hevde seg på bekostning av andre folk og nasjoner.

6. Hvordan forandre samfunnet?

Klassekamp, reform og revolusjon.
Menneskene skaper sjøl sin historie ved å utvikle produksjonen, kulturen og samfunnsstrukturen. Store samfunnsendringer kan ikke skje uten folks deltakelse. Enkeltpersoner kan bare spille en viktig rolle på grunnlag av de historiske forholda. Det er grunnleggende i RVs politikk at det er folk sjøl som må være ei drivkraft for forandring. RVs arbeid kan bare støtte opp under dette arbeidet, vi kan aldri løse problemene på vegne av folk. Den økonomiske og teknologiske basisen i samfunnet danner fundamentet for klassekampen, og setter rammene for hva det er mulig å oppnå innenfor systemet. Oppgangstider og økonomiske kriser avløser hverandre, og fattigdom i den 3. verden er en del av kapitalismen . Borgerskapet er nå på offensiven og kapitalismen er inne i en fase der tilkjempe rettigheter og goder for arbeiderklassen og folket angripes. Mulighetene for omfattende reformer til fordel for arbeiderklassen og folket innenfor rammene av kapitalismen er nå mindre enn før.
Klassekampen under kapitalismen er avgjørende for levekåra i dag. RV slåss derfor for reformer innenfor rammene av kapitalismen. Arbeiderklassen og folket må slåss både for reformer, og for å forsvare det som er oppnådd, mot nye angrep. Disse kampene er også viktige for vilkåra for å skape et nytt samfunn. Spørsmålet om norsk EU-medlemsskap, om distriktene er avfolka, om den offentlige velferden er nedbygd eller bedre utbygd, vil ha mye å si for mulighetene til å bygge et samfunn der menneskenes behov og naturens bæreevne styrer utviklinga. Kampen for levekåra i dag gir også arbeiderklassen og folket kunnskaper og kamperfaringer som er nødvendige for å styrte kapitalismen. RV legger vekt på å binde den dagsaktuelle kampen til de langsiktige måla for hvordan vi ønsker samfunnet. Politisk press gjennom aksjoner, meningsytringer, organisering i ulike former og gjennom media er helt avgjørende for å forandre samfunnet til beste for folk og for å stå i mot borgerskapets angrep. Arbeiderklassens organisering og kamp gjennom fagforeninger er den viktigste formen for folkelig organisering og kamp.
Kvinne-, miljø- og solidaritetsorganisasjoner spiller også en viktig rolle i dag og deres styrke vil være være med på å avgjøre utfallet av kampen om samfunnsmakta. Også idrettslag, borettslag, husmorlag og ulike humanitære og ulike interesseorganisasjoner øver press på de politiske beslutningene.
Organisering, press og aksjoner gir også folk viktige erfaringer som er nødvendige for å føre en vellykka kamp mot hele det kapitalistiske systemet. Tiltak og aksjoner der folk går sammen for direkte å endre forholda, er en del av klassekampen for bedre levekår. Det har lange tradisjoner gjennom nabohjelp og dugnader. Arbeiderbevegelsens oppbygging av folkets hus, og ideene bak kooperativbevegelsen bygger på de samme grunnprinsippene om solidaritet og kollektive løsninger.
Krisesenterbevegelsen er et eksempel fra de seinere åra på det samme. Det er direkte tiltak som forbedrer folks liv, styrker sjøltillit og fellesskapsfølelse. Samtidig er slike aksjoner et press på samfunnet. RV ønsker ingen sosialisme der det offentlige skal ta ansvaret på vegne av folk. I dag kan kollektive tiltak fungere negativt ved å overta ansvaret for utilstrekkelige offentlige behov. RV vil støtte aksjoner og bevegelser der folk tar sakene i egne hender for å forbedre levekåra både innenfor og på tvers av de rammene loven setter. RV mener slike organisasjonsformer og aksjoner må utvikles som et viktig element i kampen for levekåra i dag og som en del av strategien for et annet samfunnssystem.
Reformer vil aldri kunne endre de grunnleggende maktforholda og velte kapitalismen. Borgerskapet vil ikke gi fra seg makta gjennom å bli fratatt den bit for bit. RV er derfor revolusjonært. Flertallet må gjennom en omveltning av samfunnsforholda ta makta fra det lille mindretallet som i dag har den.

Revolusjoner har alltid vært fødselshjelper til nye samfunn.
Revolusjon er folkemassenes verk og kan ikke gjennomføres av ei lita gruppe på vegne av folket. Kjerna i en sosialistisk rev olusjon er at arbeiderklassen og folket tar statsmakta bra borgerskapet. Det arbeidende folket kan ikke bare ta over det eksisterende borgerlige statsapparatet og bruke det til eget formål, men må før maktovertakelsen ha eller utvikle motmaktorganer, med utgangspunkt i arbeidsplasser og lokalsamfunn som kan bli kimen til et nytt sosialistisk statsapparat. En konsolidering og utvikling av sosialismen krever en omfattende omdanning av samfunnet fra bunn til topp, og kan ikke gjennomføres uten aktiv deltakelse fra flertalle t i folket.
Det er ingen revolusjonær situasjon i Norge i dag, og lite tyder på at det vil bli det i nærmeste framtid. Men verden kan ikke holde fram som nå med kapitalismens ødelegging av hele livsgrunnlaget, med at den holder flertallet av menneskene nede i nød og fattigdom, og med at den årlig dreper millioner av mennesker gjennom kriger og sult. Massearbeidsløshet, nedbygging av velferdsgodene og forverring av levekåra til folk flest vil også føre til en skjerping av klassekampen.
RV er for en fredelig overgang fra kapitalisme til sosialisme. Men hver eneste dag utøver kapitalismen en mangeslungen og den grovest form for vold. Og historia har vist at borgerskapet sjelden gir fra seg makta uten å øke volden mot folket. Som norske motstandkjempere måtte ty til vold i kampen mot den tyske okkupasjonsmakta, og som frigjøringsbevegelser i den 3. verden har måttet ty til våpen for å kaste ut imperialismen og marionetteregjeringer, innser RV at folket kan bli nødt til å ta i bruk voldelige metoder f or å bekjempe volden. En best mulig forberedt og sterkest mulig organisert arbeiderklasse i allianse med andre deler av folket er de n beste garantien for at overgangen fra kapitalisme til sosialisme skal skje fredelig. Den internasjonale situasjonen

www.pdf-arkivet.no (2020)

vil også ha stor innvirkning på forløpet av en revolusjon i Norge og mulighetene for en fredelig overgang til sosialismen.

7. En ny type sosialisme

Det er nødvendig å skape nye visjoner om sosialismen, og det er nødvendig å gi svar på mange ubesvarte spørsmål for at folk skal ha tro på at det er mulig å skape et bedre samfunnssystem enn det kapitalistiske, sjøl med alle de grusomheter som skjer under kapitalismen. Utviklinga i de landa som har kalt seg sosialistiske, skremmer.

Sosialismen som overgangssamfunn.

Revolusjonen er bare døra inn til det sosialistiske samfunnet, den første forutsetning for en langvarig økonomisk og sosial omformin g av samfunnsstrukturen. Det sosialistiske samfunnet er et overgangssamfunn som lenge vil være preget av den samfunnsformen det har oppstått på grunnlag av. Bare gjennom demokrati, klassekamp, kvinnekamp og miljøkamp kan sosialismen utvikles i en retning som gjør det mulig å realisere de måla som er skissert innledningsvis i dette programmet.

Lære av erfaringene med sosialisme.

De sosialistiske revolusjonene i Sovjet, Kina osv. var nødvendige og rettferdige. Ut fra de samfunnsmessige forutsetningene i disse landa, ga revolusjonene store positive resultater for breie grupper av folket. Men det økonomiske og utdanningsmessige utviklingsnivået var dårlig, og de demokratiske tradisjonene svake. Storparten av folket var fortsatt bønder og jordarbeidere. Det var lite industri og lite produksjon i stor målestokk, og en liten arbeiderklasse. Lite lå til rette for at den virkelige makta i samfunnet kunne ligge hos arbeiderklassen og folket. Makta blei konsentret i toppen av det «kommunistiske» partiet og statsapparatet og disse makthaverne undertrykte, forfulgte og fengsla politiske motstandere og opposisjonelle i egne rekker. Uten et oppgjør med stalinisme og alle former for «ettpartisosialisme» og totalitær tenkning, vil alle sosialistiske forsøk ende med at det utvikler seg en ny overklasse som vil herske over arbeiderklassen og folket.

RV arbeider for:

— Reelt folkestyre makta til grasrota

— Bare med aktiv samfunnsdeltaking fra flertallet i befolkninga, reell makt til folk på grasrota, ytrings og organisasjonsfrihet kan sosialismen utvikle seg og bestå. Folk må i stadig økende grad ta direkte del i samfunnsstyringa.
Spesialiseringa mellom byråkrati og arbeidsfolk må reduseres til den kan fjernes helt. Særskilte tiltak for å sikre kvinner makt og innflytelse må være en del av en slik prosess. Dette gjelder både i samfunnslivet og arbeidslivet. De viktige demokratiske rettighetene som folk har i Norge i dag som allmenn stemmerett og hemmelige valg, ytrings- og organisasjonsfrihet, må tas vare på. Men de må utvikles til å få et mer reelt innhold. Det må være full ytringsfrihet. Det er arbeidsfolk må legge premissene for samfunnsdebattene, ikke en håndfull kapitaleiere og mediagiganter. Det må bety aviser, radio og TVstasjoner der arbeidsfolks synspunkter dominerer på samme måte som borgerskapets gjør det i dag. Ytringsfriheten må omfatte retten til kritikk av statsorganisasjons- og bedriftsledelser. Det må være full religionsfrihet. Innskrenkninger i ytringsfriheten må bare være unntak, slik som forbud mot nazipropaganda, rasisme, kvinneundertrykking og sadisme. Inngrep må være avgrensinger slik at alt som ikke er forbudt, skal være lovlig.

Forholda må legges til rette for et allsidig organisasjonsliv, også et variert partimønster. Organisasjonene må få like muligheter til å jobbe, og bygge sin virksomhet på oppslutningen fra medlemmene ikke pengestøtte fra kapitalgrupper. Ideelle organisasjoner må få statlig støtte. Statsstøtten til partiene må opphøre. Kirka må skilles fra staten.
Det må være en fri og uavhengig fagbevegelse verken knytta til et parti som i Norge i dag, eller til staten slik vi har sett i Øst-Europa. Streikeretten må garanteres, og gjøres reell uten alle unntaksbestemmelsene som uthuler den i dag.
Det må være frie valg der folk kan velge mellom kandidater som representerer ulike politiske alternativ. Stemmeretten må utvides også til å velge ledere innenfor bedrifter og offentlig forvaltning. Alle folkevalgte må kunne avsettes i valgperioden om de mister tilliten hos dem som har valgt dem. Det må være radikal kjønnskvotering som sikrer kvinner minst 50 prosent av plassene i alle valgte organ og av alle lederposisjoner.
Alle avgjørelser må tas nærmest mulig dem det angår. Makta må desentraliseres. Alle viktige avgjørelser som gjelder samfunnet, må tas direkte av dem det angår eller av folkevalgte organ, ikke av kapitaleiere, eiendomsbesittere eller byråkrater
For at folk skal kunne delta aktivt i samfunnslivet og utøve makt, må vi ha 6 timers arbeidsdag. Gratis daghjem og fritidshjem, arbeidsplasser der folk bor, utbygd støtteapparat for alle med ekstra bistandsbehov og et velutbygd kollektivnett vil gi folk tid og overskudd til å engasjere seg mer i samfunnsspørsmål. Utdanningssektoren får en helt ny rolle og oppgave; å utdanne folkets barn og ungdom ut i fra at de skal bli herskere i eget land. Skolen skal ikke lenger sortere elevene, men bidra til å slette skillet mellom styrende og styrte. Utbygging av datanettverk med fri og lik tilgang til all viktig informasjon vil også styrke demokratiet.

(7) 14 for og 6 mot intensjonene i avsnittet nedenfor skal med. Det vil bli jobbet med endring av teksten fram til landsmøtet.

Stat eller samfunn.

I vårt samfunn og i den tidlige sosialismen forsvarer sosialister en rekke offentlige institusjoner og ordninger mot nedskjæring og privatisering. Dette tjener folks velferd og er et ledd i kampen mot kvinneundertrykkinga. Samtidig er det et problem at mennesker oppfatter hverdagen og livet som «oppsplitta». Mange eldre og andre utafor produksjonen lever isolert. Foreldre har ofte lang arbeidsvei og lang arbeidstid og når ikke over alle forpliktelsene, og slett ikke å dyrke andre interesser. Barn i barnehager har det bra, men mange av dem har for lange dager. Mange nærsamfunn fungerer ikke godt som sosiale enheter. Den sosiale oppsplittinga øker behov er for politi etc.
Under sosialismen må viktige funksjoner etterhvert flyttes fra institusjoner og tilbake til nærmiljøet.
Det gjelder f.eks. mye av barne og eldreomsorgen, men forutsetningen er at dette ikke blir på menns eller markedets premisser. Mer av folks behov for sosial omgang, for å skape og for makt over egne liv, må tilfredsstilles lokalt.
Under kapitalismen dyrkes privatsfæren og det individuelle. Husholdene er blitt stadig mindre og mer sårbare, til glede for forbruksvareindustrien og entrepenørkapitalen, men til skade for folks levekår. Under sosialismen må det utvikles ulike kollektive boformer som både tar vare på naturressursene på en bedre måte og som svarer til folks sosiale behov.

På lag med miljøet og framtidas generasjoner.

Når jakta etter maksimal profitt er fjerna som drivkraft i samfunnet, vil det være mulig å stoppe rovdriften på naturressursene og ødelegging av livsgrunnlaget på jorda. Men tidligere sosialistiske samfunn har vist at det ikke er nok å fjerne profittjakta. Noen av de største økokatastrofene verden har sett, har skjedd i disse landa. Profitten som drivkraft kan ikke erstattes med målsettinger om stadig økende produksjon. Og et samfunn der avgjørelsene tas av ei lita gruppe på toppen av samfunnet fjernt fra dem det angår, vil ikke kunne bli et miljøsamfunn. Det må være reell desentralisert folkemakt, og hensynet til miljøet må være et grunnleggende premiss for all samfunnsplanlegging. Sikring av livsgrunnlaget nå og for framtidige generasjoner gjennom å stoppe rovdrifta på naturressursene, og utvikle en produksjon og et samfunn uten forurensing av vann, jord eller luft, må være overordna alle andre målsettinger i samfunnet.

En ny type demokratisk planøkonomi.

Det må utvikles en ny type demokratisk planøkonomi. Den kapitalistiske markedsøkonomien fører bl.a. til overproduksjonskriser, arbeidsløshet, rovdrift på naturen, sosial nød og utbytting av den 3. verden. Men samtidig har kapitalismen produsert nødvendige forbruksvarer og utvikla teknologien bedre enn den type planøkonomi som har vært i Sovjet og Øst-Europa. Innafor de største multinasjonale selskapene er det en planøkonomi som omfatter større økonomiske ressurser enn hele det norske samfunnet. Landbruks- og fiskeripolitikken i Norge er også eksempler på hvordan staten styrer etter plan. Et sosialistisk Norge må bygge på alle disse erfaringene. Staten må sette opp rammebetingelser gjennom demokratiske diskusjoner i hele samfunnet. Slike rammebetingelser, som hensynet til miljø, bosetting over hele landet, sosial likhet osv, må ligge til grunn for all lokal planlegging. Det må også settes nasjonale mål og planlegges produksjon av nødvendige varer og tjenester for landet. Innafor slike rammeplaner må de enkelte lokalsamfunn og virksomheter gjennom demokratiske prosesser planlegge og inngå kontrakter med andre deler av samfunnet. En slik desentralisert planmodell vil sikre makt til kvinnene, og at kvinners erfaring og livssituasjon blir lagt til grunn for utviklinga av samfunnet. Bare gjennom en slik desentralisert planlegging hvor folk har makt over sin egen hverdag, kan det sikres at en planøkonomi også er et middel for full kvinnefrigjøring. All kjent og tilgjengelig teknologi, bl.a. omfattende bruk av datateknologi, må utnyttes til beste for lokalsamfunnene slik at folk s ønsker og muligheter knyttes sammen til en rasjonell og miljøvennlig produksjon av varer og tjenester. I lang tid under sosialismen vil markedsmekanismene måtte tas i bruk som styringsinstrument på begrensa områder som en del av en ov erordna plan.

Produksjon for behov

Et sosialistisk samfunn vil produsere for å gi folk bedre liv, sikre boliger, arbeid, helsestell, utdanning, støttetiltak for folk med ekstra bistandsbehov utvikle kultur og vitenskap. Når det og ikke profitt er målet for produksjonen, kan ressursene utnyttes fornuftig og produktene bli bedre. Det må legges spesiell vekt på å dekke kvinners behov og sikre kvinners muligheter for full kvinnefrigjøring. I tidligere sosialistiske samfunn har kvinners arbeid ofte blitt en salderingspost. Samfunnsmessige oppgaver er blitt kvinners gratisarbeid.

Samfunnet må legge vekt på å stimulere og dekke allsidige behov. Sikring av de materielle behovene for mat, klær og bolig til alle uten utbytting eller ødelegging av naturen, vil være grunnleggende. Det er også sikring av pleie og omsorgsbehovene. Samtidig må det legges til rette for og stimuleres til allsidig kulturell aktivitet, naturopplevelser og vitenskapelig arbeid. Lik mulighet til slike aktivitet er må være en rettesnor for samfunnet. 6 timers arbeidsdag, fjerning av tungt, ensformig og farlig arbeid, og reduksjon av skillet mellom by og land er tiltak for å utvikle det.

Økonomisk og sosial likhet

Oppheving av klassene må være det langsiktige målet under sosialismen, og klasseskillene må kontinuerlig reduseres. Lønna i kvinneyrker og andre lavtlønnsyrker må umiddelbart heves opp på gjennomsnittsnivå, og direktør- og andre topplønninger reduseres. Pensjonister og trygdede må umiddelbart få samme levestandarden som gjennomsnittet for befolkninga. Studenter må få studielønn. Storindustrien, banker og forsikringsselskaper må gjøres om til samfunnseie, og storborgerskapet fratas sine eiendommer og verdier.

- Privateiendom innen landbruk, fiske, småindustri og handel må kunne bestå. Overgang til samfunnsmessig eiendom må i slike virksomheter bare skje basert på frivillighet.

Sosialisme på internasjonal basis.

Imperialismen og kapitalismen utvikler seg ujamnt. Sosialistiske omveltninger kan derfor komme i ett eller få land av gangen. Men det er svært vanskelig å tenke seg at «sosialisme i et land», som f.eks. Norge, kan overleve og utvikle seg særlig langt uten å bukke under for presset fra imperialismen og verdensmarkedet eller uten å utvikle kontrollordninger som er lite ønskelig ut fra et demokratisk ståsted. En utviklingsdyktig sosialisme må ha en internasjonal basis i samarbeidet med andre sosialistiske og vennligsinna land.

8. Kreftene for samfunnsforandring.

Klasser.

Klasser er grupper av mennesker som står i grunnleggende samme stilling mht. eiendoms og disposisjonsretten til produksjonsmidlene, plassen i organiseringa av arbeidet (grad av overordning/selvstendighet/underordning), måten de oppnår sin del av av de samfunnsmessige rikdommene (eks. kapitalinntekt eller lønnsarbeid), og hvor stor andel en oppnår av disse.

Hovedmotsetningen.

Hovedmotsetningen i det norske klassesamfunnet går mellom borgerskapet og arbeiderklassen. Borgerskapet består av dem som eier eller rår over produksjonsmidler, som har ansatt lønnsarbeidere og som kan akkumulere kapital på grunnlag av det de tjener på disse. Foruten de egentlige kapitalistene hører direktørsjiktet til borgerskapet. Det gjør også et sjikt av ledere i det borgerlige statsapparatet, og i de store organisasjonene. Arbeiderklassen utgjør flertallet i befolkninga og består av dem i produksjon og tjenestyting s om ikke eier produksjonsmidler og som er i underordna stillinger.
Mellom disse fins det et småborgerskap bestående av to hovedsjikt. Det er for det første de sjølsysselsatte bøndene, fiskerne og håndverkerne, men også folk i «de frie yrker» uten (særlig) ansatte eller betydelig kapitalinntekt. Dernest er det et småborgerskapet av ansatte. Dette sjiktet har vokst kraftig som følge av veksten i offentlig sektor. Sjiktet omfatter først og fremst ansatte i mellomstillinger og sjølstendige stillinger i utdanning, helse og sosialsektoren. I dette sjiktet fins det et stort antall kvinner med lojalitet til de store kvinnegruppene i arbeiderklassen. Siden sjiktet har sin eksistens knytta til den offentlige sektoren, og vil det være en viktig alliert for arbeiderklassen i kampen for å forsvare de kollektive godene.

Arbeiderklassens frigjøring må være dens eget verk.

Det er utenkelig med noen grunnleggende sosialistisk samfunnsmessig forandring i Norge uten at arbeiderklassen tar ledelsen. Arbeiderklassens frigjøring må være dens eget verk.

I de siste tiåra har arbeiderklassen vokst, men den er mindre konsentrert, mindre homogen, mindre sjølbevisst enn tidligere. Da den lange oppgangsperioden etter krigen tok slutt innledet kapitalistene en offensiv mot oppnådde rettigheter og velferdsordninger og for arbeiderne er det blitt lite å oppnå gjennom det institusjonaliserte samarbeidet med stat og arbeidsgivere. Den prosessen skyter fart gjennom den stadig klarere tilpasninga til EU-systemet.

RV mener:

Arbeiderklassen må utvikle enheten mellom de ulike delene av klassen.

Særlig er det viktig å utvikle samarbeidet mellom de to hovedkreftene i arbeiderklassen den tradisjonelt mannsdominerte og godt organiserte industriarbeiderklassen og den kvinnedominerte arbe iderklassen i servicenæringene og innafor offentlig sektor, og mellom dem som har arbeid og de arbeidsløse.

En av de største endringene i det norske samfunnet etter krigen er at en 1/2 millioner kvinner er kommet i lønnsarbeid etter 1970. Dette har styrket arbeiderklassen. Både som klasse og «sosialt kjønn» har flertallet av disse kvinnene stor interesse av sosialismen , men for å gjøre seg gjeldende kreves det både at de får innflytelse i arbeiderbevegelsens organisasjoner og særegen kvinneorganisering.

En betydelig del av arbeiderklassen består av arbeidsledige, trygda etc. Fagbevegelsen må stå solidarisk med dem som er fattige eller som blir satt varig utafor produksjonen. Arbeidsløse o.a. trenger å organisere seg særskilt.

Arbeidsfolk må styrke sin oppfatning av seg sjøl som en egen klasse med grunnleggende felles interesser og verdier. Det er nødvendig å utvikle samarbeidet og enheten med arbeidere og undertrykte i andre land. Mange kamper kan bare vinnes om de reises på internasjonal basis, som en motmakt til kapitalens internasjonalisme.

Fagforeningene er arbeiderklassens viktigste kamporganisasjoner.

De slåss mot stadige angrep på faglige rettigheter og velferdsordninger. Fagbevegelsen som helhet bør gjøre seg fri og uavhengig gjennom å løsrive seg fra partidominans og fra lovverk og avtaler som binder den «på hender og føtter». Derfor er det viktig å styrke ulike tendenser til opposisjon i fagbevegelsen. Det er også viktig ta å støtte de klubbene og fagforeningene som står på ei kamplinje, og som NHO setter mye inn på å knekke. Deres kamp gir erfaring som bør bli felleseie for hele fagbevegelsen. Sjiktet av faglige tillitsvalgte på grunn- og mellomnivå i fagbevegelsen spiller en viktig rolle. På den ene sida fins her mange radikale arbeiderledere med tillit hos arbeidskameratene. På den annen side er det sterke mekanismer som virker til å knytte dem til klassesamarbeid og systemlojalitet. Svaret på dette må være aktive og demokratiske klubber med kontroll nedafra. Bare på denne måten kan det bli mulig med et alternativ til det sosialdemokratiske lederskapet.

Allierte.

Samtidig som arbeiderklassen er blitt mindre enhetlig enn før har mulige allierte blitt flere og mer nærstående. Flertallet av sjøl sysselsatte bønder og fiskere har alt å tjene på å slåss mot kapitalistisk strukturrasjonalisering og spesielt mot EU-utviklinga. Leveforholda til et flertall av de høyt utdanna «mellomlaga» gjør at

www.pdf-arkivet.no (2020)

forskjellene i forhold til arbeiderklassen er minkende. Her er det viktig at sterk profesjonsbevissthet ikke får utvikle seg til gruppesjåvinisme eller ensidig streben oppover i samfunnet, men at kampen knyttes sammen med interessene til det store flertallet. For arbeiderklassen er det også mulig å spille på motsetninger innad i borgerskapet. EU-saken er et eksempel på dette.

De systemkritiske bevegelsene.

Viktige bevegelser retter seg mot ulike sider av kapitalismen eller den kapitalistiske utviklinga. Det gjelder NEI-fronten mot EØS og EU, miljøbevegelsen, kvinnebevegelsen, homsebevegelsen, den antirasistiske og antiimperalistiske solidaritetsbevelsen, ulike ungdomsaksjoner osv. Innad i disse bevgelsene er det viktig å slåss for å utvikle kritikken av kapitalismen, og forståelsen for at sosiali sme «nedafra» er nødvendig for at disse bevegelsene skal oppnå måla sine. Samtidig er det viktig å innarbeide perspektiver fra disse bevegelsene i den sosialistiske strategien. Disse bevegelsene og sakene deres trenger oppslutning i arbeiderklassen og allianser med den radikale delen av arbeiderbevegelsen, for å få gjennomslag for sakene sine. Innad i arbeiderklassen og arbeiderbevegelsen må vi også arbeide for allianser med disse beveg elsene.

9. Rød Valgallianse

Et revolusjonært parti

Rød Valgallianse har utviklet seg fra en valgallianse til et parti med allsidig arbeid. RV er et revolusjonært parti som anvender marxistisk teori og metode i analyse av dagens virkelighet. Samtidig forsøker RV å integrere sosialistisk feminisme og økologisk tenkning i strategien sin.

Rød Valgallianse ser det som sin oppgave å støtte og slåss for interessene til arbeidsfolk, til kvinne, miljø og den antirasistiske bevegelsen og støtte kampen for frigjøring for undertrykte folk og nasjoner. Vi vil delta i og være med å drive fram folkelige organisasjoner og aksjoner, og tale deres sak i kommunestyrer, fylkesting og på Stortinget. Vi ønsker å stå i nær kontakt med organisasjoner, aksjoner, grupper og enkeltpersoner.

Dagskamp og sosialisme

RV forsøker å knytte sammen dagskampen og kampen for det sosialistiske samfunnet. Kampene folk fører her og nå er avgjørende for livsbetingelsene. Gjennom disse kampene kan også folk bli bevisst maktforholda og de drivkreftene som styrer samfunnet, og se behovet for alternativer. Foruten å delta i de mange store og små kampene, må RV bidra til teoretisk klargjøring og propagandere f or det sosialiștiske alternativet.

Parlamentarisk og utenomparlementarisk kamp

I kommunestyrer, fylkesting og Stortinget støtter og arbeider RV for å fremme folkelige krav og aksjoner. RVs representanter i folkevalgte organ arbeider sammen med, utveksler kunskap og informasjon med fagforeninger, velforeninger og andre folkelige organisasjoner. RV bruker plassene i de folkevalgte organene til å støtte opp om den utenomparlamentariske kampen. RVs representanter ar beider både for å forsøke og få til forbedringer eller forhindre forverringer, og for å avsløre at disse organenene er redskap for borgerskapet, av korrupsjon, maktmisbruk og forvaltningsfeil. RV setter lojaliteten til folk flest over «spillereglene» som tjener de få. Samtidig går RV mot ytterligere svekkelse av de folkevalgte organenes representativitet og makt.

(9) (To forslag står opp mot hverandre i resten av kapittelet A) og B) (A fikk 9 stemmer og B 10 stemmer i LS)

A) *Alle som støtter RVs prinsipprogram og følger vedtektene kan være medlem av partiet.*
RV vil være et samlende parti for revolusjonære i Norge. RV legger spesielt vekt på å få mange arbeidere og kvinner med i partiet, og på å utvikle et demokratisk partiliv og en partikultur som «gjør folk store», utvikler initiativ, samarbeid og respekt for ulike meninger. RV ønsker at partimedlemmer skal delta aktivt i partiets arbeid ut i fra sine interesser, ønsker og muligheter, men det er mulig å støtte partiet gjennom å være passivt medlem. Det er mulig å organisere egne tendenser og grupper i partiet så lenge de ikke stiller konkurrerende lister til valg.

B) Partimodell.
Alle som støtter partiets grunnsyn og følger vedtektene kan være medlem av partiet. RV vil være et samlende parti for revolusjonære i Norge.
RV ønsker at partimedlemmer ut i fra sine egne interesser og muligheter skal delta aktivt i utforminga av partiets politikk og i partiets arbeid. Dette er viktig for partidemokratiet og for slagkrafta til RV. Samtidig er det fullt mulig å støtte partiet gjennom å være passivt medlem. Partiet er demokratisk oppbygd slik det kommer til uttrykk i vedtektene. Partiet har også tendensfrihet dvs. at grupper av medlemmer som synes de trenger å samordne seg for å ivareta bestemte interesser eller syn kan organisere seg i partiet. Denne organiseringa skal skje i åpenhet og ha som mål å styrke partiet som helhet. Det godtas ikke at grupper i RV stiller konkurrerende lister ved valg.

Et arbeiderparti.

RV ønsker å være et parti som den mest radikale delen av arbeiderklassen kan se som sitt. Dette må få følger for innretningen på partiets arbeid. Samtidig arbeider RV for sammenknytning av arbeidernes klassekamp og kampen som føres av de andre radikale folkelige bevegelsene.
RV legger spesiell vekt på å få mange arbeidere og kvinner med i partiet, og på å utvikle en partikultur «som gjør folk store», utvikler initiativ, samarbeid og respekt for ulike meninger.

(10) Avstemning i LS, 9 for, 10 mot, en avh.)

Samling av de revolusjonære kreftene ("Omgruppering").
For RV må partiet aldri bli noe mål i seg sjøl. Det har bare eksistensberettigelse så lenge det gjør en nyttig jobb i klassekampen og i kampen for sosialismen. Foruten å rekruttere nye medlemmer arbeider RV for en «omgruppering» i arbeiderbevegelsen og på venstresida, som kan samle flere på et sosialistisk og revolusjonært grunnlag. Det er flere tendenser som kan gjøre dette mulig på sikt:

I de seinere åra har Arbeiderpartiet mer og mer ført en tradisjonelt borgerlig politikk, samtidig som utviklinga av kapitalismen sk aper et større behov for at arbeiderne slåss for interesene sine.

Samtidig har ledelsen i SV ført partiet sitt til høyre på en kurs som er en blanding av sosialdemokratisme og klasseløs populisme. Dette åpner større rom til venstre for SV-ledelsen (1994), og kan føre til at oppbrudd blant dem som har støtta Arbeiderpartiet ikke nødvendigvis knytter seg til SV. Det kan også føre til avskallinger i SV av krefter som ønsker seg et alternativ til venstre.

I motstandsbevegelsen mot EU/EØS, den radikale ungdomsbevegelsen, miljøbevegelsen og kvinnebevegelsen etc. kan det etter hvert skille seg ut større grupper eller miljø som har behov for et mer opprørsk og sosialistisk alternativ.

I omgrupperingsprosessen vil RV være både drivkraft og "arena". Dette krever både teoretisk klargjøring og dialog mellom ulike miljø .

(3) Det er uenigheter om kapittelet nedenfor "Bærebjelker i RVs politikk" skal stå i prinsipprogrammet eller bare i arbeidsprogramme t. (10 for, 8 mot å ha «Bærebjelker ..» i prinsipprogrammet).

10. Bærebjelker i RVs politikk.

I arbeidsprogrammet står RVs syn på en rekke samfunnsområder, men disse områdene henger sammen og kan ikke sees isolert fra hverandre. RVs politikk og arbeid på alle områder har et felles fundament og felles bærebjelker. Det er våre langsiktige mål som vi også har som rettesnor for partiets arbeid i dag. Nedenfor står de viktigste.

RV arbeider for:

Økologisk mangfold

og sikring av livsgrunnlaget for framtidas generasjoner Hele samfunnsutviklinga og alle enkelttiltak må bygge på at det biologiske mangfoldet skal tas vare på, og på at livsgrunnlaget for framtidas generasjoner må sikres.

Forurensning og rovdrift på naturressursene

truer i dag hele livsgrunnlaget for framtidige generasjoner og ødelegger eller forringer livet til millioner i dag. Dette vanviddet må stanses.

Folks behov og hensynet til naturen må styre økonomien

RV vil ha en demokratisk styring av økonomien. Produksjon og fordeling må følge planer som bygger på folks behov og hensynet til na turen. Også i dagens samfunn der jakta etter maksimal profitt styrer utviklinga, slåss vi med det som utgangspunkt sjøl om det bare er mulig å gjennomføre etter at arbeidsfolk har overtatt makta i samfunnet.

Internasjonal solidaritet og frigjøring

Alle mennesker på jorda har den samme rett til et trygt og godt liv. Ingen har rett til å utbytte og undertrykke andre, forbruke stø rre deler av jordas knapphetsressurser eller forurense mere enn andre. Kamp mot imperialistisk og annen undertrykking og utbytting, og mot overforbruk og forurensning i de rike landa, er grunnpilarer i kampen for en rettferdig verden.

Kvinnefrigjøring

Kvinnefrigjøring betyr at samfunnet organiseres etter kvinners og folkets behov, ikke etter kapitalens og menns behov. Det betyr at kvinner har økonomisk sjølstendighet, at omsorgsoppgaver er samfunnsansvar, at samliv og peronlig omsorg både mellom voksne og mellom barn og voksne hviler på kjærlighet og respekt, ikke økonomisk avhengighet og undertrykking. Det betyr like muligheter til arbeid og utfoldelse for kvinner og menn, og der seksuell og ideologisk undertrykking av kvinner er nedkjempet. Det må være et bevisst kvinneperspektiv på politikken i alle enkeltsaker med full kvinnefrigjøring som rettesnor.

Flerkulturelt og antirasistisk

Et flerkulturelt samfunn der ingen undertrykkes eller diskrimineres på bakgrunn av hudfarge, kultur eller tro, er RVs mål. Opphevinga av den imperialistiske verdensorden med undertrykkinga av Sør er en forutseting for oppheving av all rasisme. Men kamp mot diskriminering og rasisme må samtidig gjennomsyre alle samfunnsområder i dag.

Levende distrikter

Folk må få bo der de hører hjemme og ønsker å bo. Ressursene må utnyttes i distriktene i stedet for å trekkes ut. Forholda må legges til rette for styrking av distriktene. Av hensyn til både folk og miljø må strømmen av folk og ressurser fra distriktene til byene snus.

For arbeiderklassens og folkets interesser mot kapitalens

I alle saker tar RV utgangspunkt i interessene til arbeiderklassen og folket. Det står i skarp motsetning til kapitalens interesser som i dag styrer utviklinga av samfunnet.

Nasjonal sjølråderett internasjonalt samarbeid

Stortinget og andre folkevalgte organ må ha råderetten over naturressursene og retten til å bestemme lover og regler i Norge. Internasjonale avtaler må inngås og samarbeid må skje på basis av nasjonal suverenitet, sjølråderett og gjensidig respekt. Makta må ikke flyttes fra folkevalgte organ i Norge til overnasjonale organ i utlandet.

• Stoler på folk — folk må slåss sjøl

Vanlige folk veit hvor skoen trykker og er best i stand til å bestemme hva som bør gjøres. å stole på folk og slåss for makt til fo lk flest er en ledetråd for RV. Det er folks eget arbeid og kamper som fører framover. RVs arbeid er en støtte til det utenomparlamentariske arbeidet. RV arbeider for å styrke solidariteten i folket ved å støtte og forene folk som slåss mot uretten.

Offentlig velferd og kollektive løsninger

Like rettigheter og gode forhold for alle når det gjelder utdanning, helse, sosiale og andre omnsorgstiltak er grunnleggende for et trygt og rettferdig samfunn. Derfor slåss vi for offentlig helsetjeneste, barnehager, skoler, pensjoner og sosiale ytelser. Rettighetene til slike tjenester og ytelser må være universelle og ikke knyttet til arbeid eller inntekt.

Demokrati og mangfold

RV slåss for et samfunn der folket har den virkelige makta, der makta ligger på grasrota. I dag står kampen om å forsvare de demokratiske rettighetene, begrense makta til dem som bestemmer, og presse fram mer makt til vanlige folk. Vi står for respekt for ulike meninger og retninger et samfunn der mangfoldet blir framelsket og ikke motarbeidet.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Forslag til nytt arbeidsprogram for RV

3. utkast 15. januar 1995

Programkomiteen har jobba videre med teksten fra 1. utkast - og vi har tatt hensyn til nye innspill fra folk som har spesielt god greie på enkeltområder. Mange kapitler er blitt korta ned og endel gjentakelser er blitt strøket, i tillegg er det gjort en del justeringer både i form og politikk. Det er svært varierende hvor mye komiteen kollektivt har fått diskutert det politiske innholdet i utkastet. Dette skyldes generell forsinkelse i arbeidet p.g.a. merarbeid med to helhetlige prinsipprogram som er sydd sammen, og noe forsinkelser i arbeidet med å få inn bidrag.
Landsstyret legger fram forslaget til arbeidsprogram til vedtak på landsmøtet. Landsstyret vil samtidig markere at det mener det er behov for videre arbeid fram til landsmøtet for å forbedre programforslaget. Det er viktige felt og krav som mangler i programmet og felt som bør styrkes.
Landsstyret vil spesielt framheve følgende områder:

- Skattepolitikk
- Studentpolitikken
- Angrepene på offentlig sektor, velferdsordninger
- Offentlige forvaltningsbedrifter (NSB, Televerk, Postverket)
- Eldrepolitikk
- Forskning
- Flyktningepolitikken
- Politisk overvåking
- Bioteknologi
- GATT/WTO
- Kommuneøkonomien
- Bistandspolitikk
- Virkemidler i distriktspolitikken
- Forsvar og utvidelse av de demokratiske rettighetene.

b) AU og programkomiteen diskuterer hva som er mulig å få til fram til landsmøtet.
Programkomiteen har også fullmakt til å redigere på resten av teksten.

c) Det må regnes på summen av stor reformkrav - for å vurdere om noe bør dempes eller prioriteres.
Markere bedre at dette ikke er noe forslag til statsbudsjettet.

d) Det må skrives en tekst om sammenhengen mellom ny kommunelov, overføringer av store oppgaver til kommunene og nedskjæringene i kommuneøkonomien. (vurderer om dette bør være eget kapittel?).

Innhold:

1. **Bærebjelker i RV's politikk.**
   Dagskamp og sosialisme
   Framskritt eller reaksjon
2. **Forsvar norsk sjølråderett - nei til EU og EØS**
   Nei til EU.
   Norge ut av EØS!
3. **Et alternativt Norge utafor EU og EØS.**
4. **På lag med naturen eller fortsatt miljømord**
   En solidarisk verdensøkonomi
   Lavenergi og ny energibasis
   Et grønt landbruk
   Fiskeressursene må tas vare på og utvikles
   Bosetting over hele landet uten økt storbykonsentrasjon
   Produksjon mot forurensing.
   Resirkulering og avfallshåndtering
   Kollektivtransport og redusert transportbehov
   Energipolitikk
5. **RVs økonomiske politikk:**
   Kamp mot markedsliberalismen
   Arbeid til alle:
   En sterk offentlig sektor
   Et allsidig næringsliv
   Stans markedsliberalismen— mer styring er mer velferd!
   RVs viktigste krav i den økonomiske politikken:
6. **Auka rettar for arbeidsfolk**
7. **Støtte til samiske rettigheter**
8. **Stopp avfolkinga - for et livskraftig distrikts-Norge**
   Avfolking og ødelegging av naturressursene.
   Sterk statlig satsing i distrikts-Norge
   Næringsgrunnlag - jobbskaping.
   Kommunikasjoner og transport.
   Bygg ut og styrk offentlig velferd.
9. **Et økologisk og sterkt norsk landbruk**
10. **Oppbygging av fiskeressursene og kystfisket**
    Storstilt miljømord
11. **For full kvinnefrigjøring**
    Forsvar av velferdsstaten
    Opp med kvinnelønna!
    6-timers normalarbeidsdag med full lønnskompensasjon.
    Forsvar retten til sjølbestemt abort!
    Stopp seksualisert undertrykking og vold!
12. **Mot all rasisme - for et flerkulturelt samfunn**
    Statlig rasisme, økt voldsrasisme og legalisering av hverdagsrasisme
13. **Velferd**
    Velferd og trygghet for alle
14. **Barn, ungdom og utdanning**
    Skole
15. **Kultur og media**
    Kommersialisering og forflating
16. **Samferdselspolitikk**
17. **Bra og rimelige boliger til alle**
18. **Mot rusmisbruk og rusgiftsskader**
19. **Redusert kriminalitet - mindre straff**
20. **For homofil og lesbisk frigjøring**
    RV arbeider for:
21. **For internasjonal solidaritet og frigjøring**
22. **Forsvars- og militærpolitikk**
    For demokratiske reformer
    Mot imperialistiske militærallianser
    For et sterkt, nasjonalt og uavhengig forsvar!
    Styrk den sivile beredskapen
23. **Forsvar og utvid de demokratiske rettighetene**

1. Bærebjelker i RV's politikk.

I prinsipprogrammet streker RV opp strategien sin for et sosialistisk samfunn. Arbeidet vårt under kapitalismen tar utgangspunkt både i folks behov for et bedre liv her og nå - og i drømmen om en helt annen og mer rettferdig verden.
Ut fra analysene i prinsipprogrammet er det noen bærebjelker som er lagt til grunn for utforming av politikken på en rekke saksområder i dette arbeidsprogrammet.

RV arbeider for:

- Økologisk mangfold og sikring av livsgrunnlaget for framtidas generasjoner.
- At folks behov - og hensynet til naturen må styre økonomien.
- Arbeiderklassens og folkets interesser - mot kapitalen.
- Internasjonal solidaritet med arbeidere og undertrykte.
- Kvinnefrigjøring.
- Antirasisme og et flerkulturelt samfunn.
- Å la distriktene leve.
- Nasjonal sjølråderett .
- Offentlig velferd og kollektive løsninger til fordel for folk flest.
- Demokrati og mangfold.
- Tillit til at folk kan slåss sjøl.
- Makt nedafra.

Dagskamp og sosialisme

Klassene kjemper hver dag. Hele tida pågår det kvinnekamp, miljøkamp osv. Disse kampene truer ikke i seg sjøl det kapitalistiske samfunnssystemet, men de gir folk erfaringer om maktforholda, om kampmetoder, om samhold - og om betydningen av et alternativ. Det er når disse praktiske erfaringene blir sammenfatta og smelta sammen med sosialistisk teori innafor store folkelige bevegelser - at kampen peker ut over det bestående samfunnet.

Framskritt eller reaksjon

Norge har et teknologisk nivå, naturressurser og et kunnskapsnivå i folket - som ville gjort det mulig å gi folk flest et radikalt bedre liv. Men under den kapitalistiske organiseringa av samfunnet er det tvert om slik at folk på en rekke områder må kjempe mot forverringer. Aleine kan ikke RV eller andre partier gjøre mye med dette. Det er folks organiserte arbeid og kamp som fører framover. De fleste av krava i dette programmet kan aldri bli gjennomført om ikke folk setter styrke bak - og presser kapitalister og myndigheter.

2. Forsvar norsk sjølråderett - nei til EU og EØS

RV's forsvar av den nasjonale sjølråderetten er begrunna i prinsipprogrammet. Det samme er analysen av EU som en union der storkapitalens interesser er lagt til grunn for et system som er markedsliberalistisk og udemokratisk innad - og imperialistisk utad. Norsk medlemskap i Unionen vil true hele nasjonalstatens eksistens. EØS-medlemskapet betyr også en kraftig undergraving av sjølråderetten.

Nei til EU

Gjennom nei-flertallet den 28. november 1994 har folket sagt JA til fortsatt sjølråderett og bl.a. sagt NEI til

- Rasering av norsk landbruk.
- EU-forvaltning av de norske fiskeriressursene.
- Skatte og avgiftsharmonisering og overføringer til EU-systemet, som underminerer det økonomiske grunnlaget for velferdsstaten.
- Økonomisk og monetær union.
- Felles forsvar og felles utenrikspolitikk.

Folket sa ja til fortsatt sjølråderett - ikke til en bestemt alternativ politikk. Men når regjeringa etter den 28. november bare øker tempoet i tilpassinga til EU så vitner det om manglende respekt for folket. Det samme gjør det når krefter på JA-sida tar til orde for snarlig omkamp.

www.pdf-arkivet.no (2020)

RV arbeider for:
- Fortsatt Nei til medlemskap i EU -
- Regjeringa må respektere folkets NEI.
- Nei til omkamp!
- Nei til fortsatt EU-tilpassing!

Norge ut av EØS!
Innmeldinga i EØS var en kupparta overprøving av folkets NEI fra 1972. EØS er en "husmannskontrakt" hvor hele EUs lov- og regelverk for det indre marked også blir gjort gjeldende for Norge. Ved å integrere Norge stadig tettere i EU-økonomien bereder EØS grunnen for fullt unionsmedlemskap.

RV arbeider for:
- Den organiserte EU-motstanden må opprettholdes for å fortsette kampen til Norge er ute av EØS. Frihandelsavtalen fra 1973 er et bedre alternativ.
- Å påvise at behandlinga av behandlingsprosessen i EØS-saker bryter med det parlamentariske demokratiet.
- Å knytte kampen mot EU-direktiver gjennom EØS til kravet om utmelding.

RVs begrunnelse for å ville si opp det assosierte medlemskapet i Vestunionen, er begrunna i kapitlet om forsvars- og sikkerhetspolitikken.

3. Et alternativt Norge utafor EU og EØS.

EU-landa og Norge er grunnleggende sett samme type kapitalistiske land med mange felles utviklingstrekk, og med arbeidere og undertrykte med det samme behov for sosialisme. Med norsk sjølråderett utafor EU og EØS er det imidlertid mulig for sterke folkelige bevegelser å presse fram en alternativ utvikling, til en viss grad også under kapitalismen.
På noen områder har Norge "særtrekk" som må forsvares - slikt som: Ordninger som gjør det mulig å opprettholde levende distrikter, en arbeidsmiljølov med mange positive trekk, høy grad av kvinnelig deltakelse i arbeids- og samfunnsliv, universelle trygdeordninger osv. Dette er ordninger RV vil være med åforsvare.
RV mener også det er mulig å forme et "program" med sjølinnlysende fornuftige krav som kan danne grunnlag for breie folkelige allianser for en alternativ kurs for Norge.

RV arbeider for at disse krava må stå sentralt i et sånt program.
- Gjeninnføring av konsesjonslover som kan ivareta den norske sjølråderetten. Konsesjonslovene må brukes aktivt for å forsvare arbeidsplassene - og en økologisk og økonomisk forsvarlig forvaltning av naturressursene.
- Gjeninnføring av kontroll med kapitalbevegelsene.
- En industri- og samferdselspoltikk som gjør det mulig å stablisere CO 2-utslippene på 1989 nivå umiddelbart. Reduskjon med 50% i løpet av 10 år.
- Arbeid til alle - gjennom å koble de ledige hender og hoder med haugen av uløste oppgaver - og gjennom kraftige arbeidstidsreduksjoner. Dette innebærer både utbygging av offentlig sektor og en forpliktende plan for en nasjonal industripolitikk, som tar sikte på å ta alle landets ressurser i bruk - innafor økologisk forsvarlige rammer.
- 6 timers- arbeidsdagmed full lønsskompensasjon - både som et ledd i kvinners frigjøring og i kampen arbeidsledigheten. Reell likelønn for kvinner og menn.
- En garantert minsteinntekt som muliggjør et verdig liv for alle - enten de er mimnstepensjonister, arbeidsløse, trygdede på annen måte - eller sosialklienter.
- Gode barnehageplasser til alle barn - pris etter betalingsevne.
- Forsvar av og utbygging av offentlige velferdsordninger
- Sjukehus- og trygge sjukehjemsplasser til alle som trenger det.
- Uføretrygd til alle uføre som ikke har full arbeidsinntekt
- Hjemmebasert eldreomsorg som dekker behovene for dem som kan og vil bo hjemme av eldre med støttebehov
- Gratis barnehager og fritidshjem til alle som ønsker det.
- Gratis offentlig skole med plass til alle
- En lov om bedriftsemokrati som gir allmøter på bedriftene rett til å ta beslutninger av strategisk betydning for bedriften, miljøet og arbeidsplassene.

Gjennom sterke bevegelser for disse krava vil folk sjøl erfare hva som er mulig, hva som står i veien, og hva som krever sosialisme.

4. På lag med naturen eller fortsatt miljømord

Alle er for å redde miljøet, men miljøødeleggelsene fortsetter. hele livsgrunnlaget på jorda, ødelegges i økende tempo. For å redde jorda, trengs djuptgripende og total endring av samfunnet.

RV arbeider for å bevare det genetiske mangfoldet på jorda, for at jordas ressurser skal brukes på en slik måte at de ikke ødelegger livsgrunnlaget for framtidas generasjoner. Det er nødvendig med grunnleggende forandringer av maktforholda, økonomien og produksjonen dersom dagens miljøødeleggende utvikling skal snus. Produksjon må være basert på menneskenes behov og naturens bæreevne. En økologisk planøkonomi må utvikles. Den må ta utgangspunkt i reelt lokalt demokrati og spesielt ta hensyn til kviners erfaringer og behov.

En solidarisk verdensøkonomi
Landene i den 3. verden må få kontroll over sine egne ressurser og utvikle produksjon og foredling ut i fra sine egne behov.. Alle norske investeringer i den tredje verden må bygge på disse prinsippene.
RV støtter derfor kamper i land i den 3. verden for en mer rettferdig verdenshandel og sletting av gjeld. For å redde jorda trengs en dyptgripende endring vekk fra samfunn bygd på økonomisk vekst. Samfunnets forbruk av naturressurser og energi må bringes i jamvekt med det globale økosystemets bære- og fornyingsevne. Miljø og økonomisk utjamning henger uløselig i sammen.

Lavenergi og ny energibasis
Forbruket av lagerressurser som kull, olje og gass må erstattes av fornybare energikilder som f.eks. vannkraft, biomasse, jord- og havvarme, sol-,vind- og bølgeenergi. Energiforbruket må effektiviseres og reduseres drastisk i forhold til i dag. Det er nødvendig for å forhindre økt drivhus effekt, og for å sikre ressurser for framtidige generasgoner.

Et grønt landbruk
Det må skapes et økologisk landbruk som tar vare på og fornyer jorda, og ikke forgifter hverken jorda eller maten. Norge må ta sikte på å øke sjølbergingsgraden radikalt og begrense importen. mtimport må kun dreie seg om produkter det ikke er mulig å produsere her, og som ikke er økologisk forsvarlig.

Fiskeressursene må tas vare på og utvikles
Fisket må bygge på at ressursene skal bevares og at artsmangfoldet i kystøkologien opprettholdes. Nedfiska stammer må få bygge seg opp igjen, og fisket tilpasses tilveksten. Fisket må basere seg på kystfiske og redskap som ikke ødelegger ressursgrunnlaget. Hvalfiske må foregå under streng kontroll.

Bosetting over hele landet uten økt storbykonsentrasjon
Variert bosetting over hele landet. Det er viktig for en økologisk bærekraftig utvikling at naturressursene tas vare på lokalt. Forholdene må tilrettelegges for å snu strømmen av mennesker som blir tvunget til å flytte til storbyene for å overleve økonomisk.
Byene må utvikles med mer friarealer, grønne lunger, utendørs leiearealer og bilfrieområder.

Produksjon mot forurensing
Produksjonsprosessene må legges om så de begrenser forurensingen maksimalt. Grunnleggende er at produksjon og prosesser må legges om til redusert gjennomstrømming av materiale og energi, dernest må gjennonmstrømningen endres i retning mindre miljøpåkjennende og mer resirkulerbare materialer/energi. Restutslipp må renskes på en økooptimal måte.

Resirkulering og avfallshåndtering
Avfallsmengden må reduseres gjennom resirkulering og reduksjon av embalasje. Rutiner for å samle inn og destruere problemavfall må innskjerpes. hele bruk og kast mentaliteten må forandres og produksjon må baseres på gjenbruk.

Kollektivtransport og redusert transportbehov
Samfunnet må legges opp slik at transportbehovet reduseres. Arbeidsplasser må ligge i nærheten av der folk bor. Barnehager, servicesentra og butikker må ligge i tilknytning til boligområder. Nødvendig transport må avvikles mest mulig energiøkonomisk. Persontransport må foregå mest mulig med rimelige eller gratis kollektive transportmidler.

RVs viktigste krav i dag:
Storsatsing på kollektivtrafikk:
- kraftig reduksjon av prisene.
- utbygging og forbedring av jernbanen
- bilfrie bysentra
- stopp gigantprosjekter som motorveier og broforbindelser

Styrt reduksjon av flytrafikken
- hurtigtog må overta størstedelen av trafikken mellom f.eks. Oslo og Bergen, Trondheim og Stavanger

Norge må satse på energiøkonomisering
- målbevisst storsatsing på energiøkonomisering.
- effektivisering og opprustning av eksisterende kraftverk og linjenett.
- ingen utbygging av flere vassdrag

Omlegging av energiforbruket
- det må utarbeides planer for å tilpasse energiforbruket uavhengig av olje og gass.

Norsk olje og gassproduksjon må reduseres drastisk.
- nei til gasskraftverk

Nei til miljøavgifter som ekstraskatt for folk.
- stopp miljøødeleggende produksjon
- forurenseren må betale

For et økologisk landbruk
- økonomiske tiltak som fremmer økologisk landbruk
- senkede effektiviseringsnormer

Stans rovfisket i Barentshavet og Norskehavet.
Reduksjon av CO_2 utslippene i Norge med 50 % på 10 år.
Vern gammel norsk barskog - minst 750 km^2 .
Resirkulering av søppel i alle kommuner.
- avfallsmengden må reduseres gjennom redusert forbruk
- resirkulering og reduksjon av emballasje

Forskning og utvikling av miljø må bli sentralt forskningsområde i Norge. Miljøaspektet må inn i all teknisk forskning.
Drastisk reduksjon i forsvarets miljøødeleggende øvelser.
Full norsk kontroll med naturressursene må sikres.
Forbud mot norsk engasjement i miljøødeleggende industri og kraftutbygging i 3. verden
Nei til atomkraftverk
forsøkene med atomkraft i Norge må stanses.
Grensene for såkalt akseptabel radioaktiv stråling må senkes.
Utbygging av overvåkings- og varslingsutstyr

- RV sier ja til satsing på ny, fornybar energi og enøk, nei til høyt oljeutvinningstempo.
- RV sier ja til storutbygging av tog, nei til satsing på fly og motorveiutbygging.
- RV siser ja til satsing på el-bil og samfunnsplanlegging som reduserer bilbruken.
- RV sier ja til å bruke norsk kunnskap, kapital og teknologi i den tredje verden som kan fremme enøk, ny fornybar energi og små vannkraftanlegg, og der satsing bygger på erfaringene fra Norge og er underlagt folkelig innsynsrett og kontroll i mottakerlandet.
- RV sier nei til at norske interesser er med på utbygging av store damanlegg og direkte engasjement i petroleumsutvikling.
- RV sier ja til økt sjølberging og småskalaproduksjon som utnytter de fordelene data, informasjon og høyteknologien gir og som reduserer energibruk til frakt.

5. RVs økonomiske politikk: Kamp mot markedsliberalismen

RV går inn for en bærekraftig økonomisk politikk rettet inn mot å tilfredstille folks behov. Dersom samfunnets ressurser ble brukt i tråd med denne målsettingen og ikke ut fra jakten på maksimal fortjeneste ville store ressurser bli frigjort til å løse fellesoppgaver og til å øke den enkeltes livskvalitet. I dag sløses de med menneskelige ressurser gjennom arbeidsløshet og uføretrygding. Det sløses enormt ved unyttige og spekulative investeringer, en oppsvulmet finanssektor, milliarder brukes på reklame. I tilegg kommer borgerskapets luksusforbruk og fallskjermer.
RVs økonomiske politikk bygger på RVs langsiktige mål for et sosialistisk samfunn, se prinsipprogrammet. Under kapitalismen er "vekst" det samme som fortjeneste og profitt. For RV betyr "vekst" en bærekraftig økonomisk politikk. Dette innebærer en drastisk reduksjon av forbruket av naturresursene og av forurensingene. Ikke minst utifra hensynet til framtidige generasjoner. Dette innebærer ikke bare et endret forbruksmønster, radikal annen fordeling av jordas ressurser, men også utvikling av ny bærekraftig teknologi. Dette er fult mulig, hvis f.eks de ressursene som i dag brukes på militær- og kjernekraftsforskning gikk til forskning/utvikling av miljøvennlig teknologi og samfunnsorganisering.
Næringslivets markedsføringskampanjer framstiller det å få nye ting som målet for all menneskelig virksomhet. En bærekraftig sosialistisk utvikling vil innebære færre ting og mer tid til sosialt samvær, kultur-og naturopplevelser, studier og læring.
Norsk økonomi er i dag preget av stagnasjonen i verdensøkonomien. Dette blir forsterket av tilpasningen til EUs indre marked og økonomiske politikk. Samtidig er Norge med sine naturressurser, sitt teknologiske nivå og sin høyt utdannede arbeidskraft et av verdens rikeste land. Den norske rikdommen er også en følge av at Norge, som et imperialistisk land, har tatt del i den århundrelange, brutale utbyttingen av den 3.verden. Det er da heller ingen mangel på penger. Storkapitalen og finansinstitusjonene kontrollerer milliarder av kroner, statens reserver når nye høyder. Det er ingen mangel på ressurser. Det avgjørende er hvem som bestemmer fordelingen, hvem som bestemmer hvilke investeringer som skal gjøres. Korts sagt: barnehager eller bankpalasser.

Arbeid til alle:
De siste 15 årenes massearbeidsløshet har bekreftet marxismens påstand om at kapitalisme = arbeidsløshet. For hver år som går blir det tydligere at den lange oppgangskonjunkturen etter krigen, som førte til tilnærmet full sysselsetting, hvar et historisk unntak og ikke noe ny regel. Og i motsetning til krisa i 30-årene er det lite håp om at en ny oppgangsperiode vil løse problemene. Automatiseringen av arbeidet skrider ubønnhørlig framover og bare en radikal reduksjon av arbeidstida, kan endre dette grunnleggende. For borgerskapet er arbeidsløsheten gunstig fordi den temmer fagbevegelsen og presser lønningene, derfor er det så liten "vilje" til å løse problemene.
Arbeidsløshet er en enorm sløsing med og ødelegging av menneskelige ressurser. Det er totalt vannvittig å en kø av arbeidsløse samtidig som det er en kø av uløste oppgaver innenfor omsorg, helse og miljø. De arbeidsløse burde selvsagt sysselsettes med samfunnsnyttige oppgaver til tarifflønn. Men slik sunn fornuft frykter borgerskapet som pesten fordi det kunne bli et vellykket eksempel på planøkonomi. Dogmet om at markedet ordner alt må ikke slå sprekker.

En sterk offentlig sektor
RV vil utvikle en sterk offentlig sektor. Arbeidet med mennesker, dvs. omsorg, utdanning og kultur, kan ikke erstattes av maskiner. En omfattende offentlig sektor er derfor tegn på et rikt samfunn, og ikke et sykdomstegn slik borgerskapet framstiller det. Den offentlige sektoren må demokratiseres. Alle ledere i det offentlige må velges, og kunne avsettes av de ansatte. Brukergruppene må sikres aktiv deltakelse i utformingen og drift av offentlige tilbud. Gode offentlige velferdstilbud er viktig for kvinnefrigjøringen fordi det gir mulighet for å endre det tradisjonelle kjønnsrollemønsteret.

Et allsidig næringsliv
Norsk næringsliv er av historiske årsaker i stor grad preget av vannkraft- og råvarebasert industri. Denne typen industri er i stigende grad preget av automatisering av produksjonen og av sterk internasjonal konkurranse. Derfor har denne delen av industrien ingen muligheter til å skape mange nye arbeidsplasser. I tillegg har mye av forbruksvare industrien bukket under de siste tjue årene.
En viktig årsak til dette er underprisingen av olje, som gjør transport over svært lange avstander lønnsom. En økologisk og sammfunnsøkonomiske forsvalig oljepris ville være fire eller femdobbelte av dagens pris. En fornuftig, økologisk riktig, dvs. høy oljepris ville sammen med de nye muligeheten for rasjonell, fleksibel produksjon av små serier ville legge grunnlag for en helt annen, mer desentralisert og økologisk riktig næringsstruktur.
En styrking av landets industri er avhengig av en nasjonal plan for en allsidig, økologisk forsvarlig vareproduksjon. En slik plan må utarbeides ved at offentlige myndigheter går inn i de eksisterende bransjer for å se hvilke muligheter som finnes og i samarbeid med fagbevegelsen komme fram til de nødvendige omstillings- og nyskapningstiltak.
Som et ledd i styrkingen av et allsidig næringsliv vil RV satse på forskning og produktutvikling. Det må skje i nært samarbeid med forbrukerne,

www.pdf-arkivet.no (2020)

den må utnytte arbeidsfolks kunnskap til produkter og prosesser. Den må være økologisk orientert. Moderne teknologi må brukes for å fjerne ensformig og tung arbeid, til å gi arbeiderne innsikt i og makt over produksjonsprosessen.

Stans markedsliberalismen–mer styring er mer velferd!
RV vil gjenninnføre sterk offentlig kontroll med kreditt og rentepolitikken, valutarestriksjoner og styring av finansinstitusjoner. RV går inn for skattlegging av aksje-, finans- og valutatransakjoner.
RV vil gjenninnføre tidligere konsesjonslovgivning som sikret norske bedrifter mot oppkjøp fra utlandet fordi dette i de aller fleste tilfeller skjer for å få nedlagt brysomme konkurrenter, hente ut maskiner, teknologi og møysommelig oppbygd kompetanse.
RV vil ha et enkelt og progressivt skattesystem, med hovedvekt på direkte skatter. RV vil øke formueskatten og styrke ligningsetaten. Etatens innsats må rettes mot de rikes skattesnyteri. Skattesystemet må utformes slik at det blir lite fordelaktig å drive med finans- og eiendoms spekulasjon framfor å investere i nyttig produksjon og tjenesteyting.

RVs viktigste krav i den økonomiske politikken:
- Norge må si opp EØS-avtalen
- Forsvar- og bygg ut den offentlige sektoren
- Seks timers normalarbeidsdag med full lønnskompensasjon
- Økt kontroll med kapitalen-nei til markedsliberalismen
- Sanering av kommunegjelda-økte overføringer til kommunesektoren
- Kompetansegivende utdanning eller samfunnsnyttig arbeid til tariffl0nn til arbeidsløse
- Nei til norsk imperialisme - nei til Gatt-avtalen.
- Allsidig utbygging av industri og næringsliv. Styrk norsk sjølberging.
- Varsom og langsiktig utnytting av ikke-fornybare naturressurser. Halvering av olje og gassproduksjonen
- RV går inn for høyere oljepris og avgifter på flybensin
- Et enkelt og progressivt skattesystem - styrk ligningsetaten i kampen mot null-skatteyterne.
- Billig, rein fornybar vannkraft er et viktig industripolitisk virkemiddel for å utvikle en allsidig kraftkrevende industri i Norge. Dette må kombineres med strenge krav til enøk-tiltak, miljøinvesteringer og videreforedling.

6. Auka rettar for arbeidsfolk

Fagrørsla er arbeidarklassens viktigaste form for organisering. RV støttar ei sterk og uavhengig fagrørsle, ei sjølstendig fagrørsl utan partibinding. Kvinnene må spele ei sentral rolle innafor fagrørsla, og krava frå kvinnene må vera heile fagrørslas krav. Kvinner tener dårlegare enn menn. Dei har ofte yrker med hardare arbeidspress. Kravet om 6-timars arbeidsdag med full lønnskompensasjon er eit viktig kvinnekrav, og eit krav for fagrørsla og arbeidarklassen. RV støtter arbeid for mer enhet i arbeiderbevegelsen, og mer samarbeid mellom LO og fagforbundene utenfor LO.
Det er mange uløyste samfunnsoppgåver, og det er mange ledige arbeidsfolk. Men når profitten er drivkrafta, blir ikkje dette sett i samanheng. Det "svarar seg" for dei som sit med makta å la folk gå arbeidslause. Dette er sløsing med samfunnets viktigaste ressursar - og øydelaggande både for arbeidarklassen og for enkeltmenneske. For at dei arbeidslause skal bli ei kraft i kampen mot arbeidsløysa, må dei organisere seg. Saman med fagrørsla må dei slåss for verdige forhold, og omfordeling av midlane i samfunnet, slik at alle kan komme i arbeid.
Borgarskapet med NHO i spissen prøver å skvise arbeidsfolks opparbeidde rettar. Utholing av normalarbeidsdagen og lause tilsettingsforhold har auka i omfang dei siste åra. Alt dette for å oppnå "større fleksibilitet". Mot dette må arbeidsfolk slåss mot utholing av arbeidsmiljølova og tariffavtalene, og kreve styrka vern mot oppseiing.
Leiinga i LO og DNA spelar på lag, og lammar mykje av kampviljen i fagrørsla. Ein ny og mindre lojal generasjon veks fram, og gjer det vanskelegare for DNA å halde kontrollen. Men dette betyr ikkje at fagrørsla stadig blir meir klassebevisst og radikal. RVs oppgåve er å vere støttespelar for arbeidarklassen og ta opp i seg det som skjer av opprør på grunnplanet.

RV arbeider for:
- Arbeid til alle.
- Fagorganisasjonstilbod til alle arbeidslause.
- Deling av arbeidet i kampen mot arbeidsløysa.
- Arbeidslause bort frå sosialen: Bort med 80-vekersregelen. Grei ut varig arbeidsløysetrygd
- 6-timars arbeidsdag med full lønnskompensasjon.
- Pensjonsalderen endres fra 67 til 60 år. Førti års yrkesaktivitet gir fulle automatisk pensjonsrettigheter.
- Førtidspensjonering av langtidsledigte over 55 år.
- Tariff- og lovfesta minstelønn på 90% av gjennomsnittleg industriarbeidarlønn. Ingen under lønnstrinn 15.
- Forsvar normalarbeidsdagen.
- Forsvar arbeidsmiljølova - styrk oppseiingsvernet.
- Strengare reglar ved midlertidge tilsettingar. Faste tilsettingar i staden for permanent overtid.
- Lik lønn for likeverdig arbeid.
- Forsvar sjukelønnsordninga; Nei til gjeninnføring av karensdagar og reduserte sjukepengar.
- Utvida streikerett også ved lokale forhandlingar. Nei til tvungen voldgift .
- Vekk med prestasjonslønssystem i staten
- Krav om tariffavtale i samscvar med norske overenskomster skal ligge til grunn for offentlige anbud og oppdrag

7. Støtte til samiske rettigheter

Det samiske folk er i dag spredt i fire ulike stater etter at dagens grenser ble trukket opp av kolonimaktene. Hele den samiske befolkning har, om den ønsker det, rett til å danne en egen samsik stat.
Innafor de eksisterende statene står kampen om å sikre at det samiske folk kan utvikle næringsliv, kultur og språk etter egne behov.

RV arbeider for
- Samenes rett til land og vann må anerkjennes i samsvar med ILO-konvensjonen om urfolk.
- Sametinget må anerkjennes som samenes høyeste folkevalgte organ, med Stortinget som eneste overorda organ.
- Sametinget skal ha rett til å oppnevne en representant til alle offentlige utvalg som behandler spørsmål som er viktige for samene. Sametinget avgjør sjøl hvor de ønsker å være representert.
- Respekt for samiske og lokale tradisjoner i naturforvaltninga.
- Reindriftsadministrasjonen, Sameradioen, Samisk Utdanningsråd og Statsskog Finnmark legges under Sametinget.

Se forøvrig kapitlene om landbruk, fiske, utdanning, kultur og media.

8. Stopp avfolkinga - for et livskraftig distrikts-Norge

RV arbeider for et sosialistisk samfunn bygd på forsvarlig forvaltning og bruk av ressursene. et slikt samfunn forutsetter bosetting over hele landet og livskraftige lokalsamfunn. Denne målsettinga vil være en hjørnestein i all samfunnsplanlegging. Det betyr et samfunn der kvinneperspektivet med hovedvekt på omsorg og ansvar for mennesker og natur, må gjennomsyre alt. Bare et samfunn med livskraftige distrikt distrikter kan sikre en forsvarlig ressursforvaltning, og et demokrati der folk har makt over sitt eget liv.
Den nye teknologien gjør at et sosialsitisk samfunn kan bygge industri i mindre enheter og samarbeide om produktivitetsutvikling og produksjon uavhengig av lokalisering. alle delene av landet kan da få de samme økonomiske og kulturelle vilkårene for utvikling. Slik kan vi bygge ned forskjellene mellom by og land, og løse "nord-sør"-konflikten i vårt eget land.

Avfolking og ødelegging av naturressursene.
I dag vokser forskjellene mellom by og land. Storbyene vokser på bekostning av distriktene. Tettstedene styrkes og utkantene avfolkes. På den ene sida tappes distrikts-Norge for store verdier når det gjelder arbeidskraft og menneskelige ressurser. På den andre sida øker dette presset på byene, og fører bl.a. til økt energiforbruk og forurensning - stikk i strid med offisielle målsettinger. det politiske vanstyret brer seg og det sosiale sikkerhetsnettet raseres. Resultatet er sosial nød, mistilpasning, aggresjon og økt vold.
EU-tilpasning basert på friere markedskapitalisme, har ført til et voldsomt angrep på distrikts-Norge - og Nord-Norge spesielt. Gjennom mange år har det vært kjørt en kampanje for å få kuttet overføringene til jordbruket, bygge ned kystflåten, legge ned og privatisere industri og bygge ned velferd. Kort sagt - rasere livsgrunnlaget for store deler av befolkninga i distriktene. Kystbefolkninga har vært og er sterkt trua av den norske og internasjonale trålerflåtens langvarige rovdrift på fiskeressursene. Dette rammer Nord-Norge særlig hardt.
EØS-avtalen, norsk EU-medlemskap og tilpasning til GATT's regler for fri omsetning av jordbruksprodukter, vil akselrere denne utviklinga. Derfor forutsetter et livskraftig distrikts-Norge at vi holder oss utenfor EU og melder oss ut av EØS.
For å snu utviklinga og legge forholdene til rette for at distriktene skal være en livsnerve i Norge også i framtida,

vil RV arbeide for:
- Statlig satsing i disktrikts-Norge.
- Gjennomfør planene om strukturmidler til Nord-Norge og truede industriområder på Østlandet som ble lovt ved EU-medlemskap - men som i sin helhet skulle betales av Norge sjøl.
- Nye statlige institusjoner og forvaltning plasseres utafor de store sentrene når ikke vektige nasjonale interesser taler mot.
- Samiske interesser må vurderes ved statlig, fylkeskommunal og kommunal plalegging som får virkning for samiske områder.
- All planlegging for distriks- Norge må legge vekt på kvinneretta tiltak.

Transport
- Bygg Nord-Norgebanen. Sametinget må godkjenne planene.
- Enhetspris på gods og befordring. gjeninnfør transportstøtte og konsesjon for samlast
- skap.

Offentlig velferd
- Den historiske nedgangen i rammene for kommune-Norge må brytes. Kommuner og fylkekommuner må igjen få en større del av verdiskapninga i samfunet til offentlig velferd.
- Forsvar lokalsykehus og sjukestuer mot nedlegging.
- Bygg ut jordmortjenesten.

Sterk statlig satsing i distrikts-Norge
- De statlige overføringene må økes.
- Statlig gjeldssanering. Vekk med rammefinansiering -gjeninnfør øremerka bevilgninger til kommuner og fylker.
- Ingen nedlegging av statlige arbeidsplasser uten at det etableres alternativer.

Næringsgrunnlag - jobbskaping.
- Lokale ressurser skal danne grunnlag for arbeid og produksjon for folk i den delen av landet der ressursene fins.
- Fiskeribefolkning og forvaltning legges til Nord-Norge.
- Alle planer for distrikts-Norge må inneholde kvinneretta tiltak.
- Statlig ansvar for industribygging i disteriktene.

9. Et økologisk og sterkt norsk landbruk

RV er for å styrke norsk landbruk og øke sjølforsyninga - for å sikre bosettinga i distriktene, trygge norsk sjølråderett og som ett ledd i å brøfø hele jordas befolkning.
Landbruket må legges om til forsvarlig produksjon med mindre bruk av kunstgjødsel, kraftfor og antibiotika. Innafor økologisk forsvarlige rammer bør dyrka areal og antall bruk økes og utmarka utnyttes bedre.
Hvert år legges et stort antall bruk ned. Støtte- og verneordninger for norsk landbruk svekkes og internasjonal landbrukskapital gis friere spillerom. Konkurransen fører til gratisarbeid for kvinnene og til at kjemiske midler tas i bruk i økende grad med forgiftning av mennesker og natur som langsiktig konsekvens.

RV arbeider for
- Stopp nedbrytinga av importvernet på matvarer. Nei til GATT-forslaget og EU-tilpassing.
- Stopp nedskjæringene i overføringene til landbruket
- Landbruksoverføringene over landbruksavtalen må være for bondens arbeid, ikke gå til profitt for landbruksmonopoler, maskinbedrifter og gjødselmonopolet Norsk Hydro.
- Støtteordningene bør fremme kombinasjonsdrift - landbruk i kombinasjon med andre næringer.
- Økologisk jordbruk, skogbruk og reindrift må oppmuntres gjennom særskilte støtteordninger. kjøttproduksjonen må i større grad bygge på lokale naturressurser og mindre kraftfor.
- Sametinget fastsetter et øvre reintall pr. distrikt pr. driftsenhet - ut fra naturens bæreevne.
- Nei til sentraslisering av meierier og slakteri - for å beholde arbeidsplassene i distriktene og redusere langtransporten.
- Vekk med moms på norsk mat.

10. Oppbygging av fiskeressursene og kystfisket

RV sin fiskeripolitiske målsetting er å trygge og bygge opp fiskeressursene, opprettholde kystflåten som ryggraden i norsk fiskerinæring, bedre fiskerne sine sosiale retter og fiskeriarbeiderne sine arbeids- og lønnsforhold. Den viktigste oppgaven i fiskeripolitikken framover er å sikre den nasjonale kontrollen over fiskeriressursene, å bygge opp de fiskebestandene som er nedfiska og sikre et økologisk forsvarlig nivå på fangstnivå nå og i framtida. Makt over ressursene til kystfiskerne og befolkningen som er avhengig av fisket, er en forutsetning for en økologisk forsvarlig forvaltning.
RV er for å satse på kystfisket og desentralisert videreforedling i land i den landsdelen det fiskes utenfor. Desentralisert videreforedling er spesielt viktig for åopprettholde og skape nye arbeidsplasser for kvinner, og dermed et grunnlag for at lokalsamfunnene kan overleve. Fiskerinæringa er sammen med landbruket avgjørende for arbeidsplasser og bosetting i distriktene.

Storstilt miljømord
Kortsiktig profittjakt har har ført til rovdrift på fiskeressursene. Nedfisking av flere fiskeslag i perioder har vært et av resultatene. I mange fjorder er stamfiske blitt utfiska av bunnskrapende redskap og livsvilkåra for fisken ødelagt. Uopprettelige skader i de økologiske systemet er resultatet. Myndighetene - med regjeringer av skiftende politisk farge - er ansvarlige på dette miljødrapet gjennom bl.a. åtillate storstilt trålfiske, for store fangstkvoter og manglende kontroll. På denne måten rives også grunnlaget for kystfisket og bosettinga på store deler av kysten bevisst vekk.
Den økende kapitaliseringa av fisket er et blindspor og et av de største hinderne for å legge opp til en økologisk forsvarlig fiskeri-politikk. Utbygginga av en fabrikktrålerflåte er det verste utslaget av denne utviklinga.
Vanlige folk sine interesser står i sterk motstrid til kapitalens ønske om stor kortsiktig profitt. Det trengs omfattende kontrolltiltak og sterk regulering av havfiskeflåten.
Den største trusselen mot økologisk forsvarlig fiske ligger i et EU-medlemskap. Råderetten over fiskeriressursene vil da bli overført til EU, og den avgjørende muligheten til nasjonal kontroll og regulering fjernes.

RV arbeider for:
- Utvidelse til 250 mil økonomisk sone i amarbeid med Kanada,Grønland, Færøyane, Island og Russland - for å tette igjen "smutthull" mellom de økonomiske sonene. Internasjonale avtaler med basis i samarbeid med kyststatene for å stoppe rovfisket.
- Stopp i alt fikse i vernesonen ved Svalbard for å verne oppvekstområdne for fisk.
- Full nasjonal kontroll over fiskeressursene.
- Nord-Norge må få forvaltningsansvaret for ressursene i nord.
- Utviklinga i retning av å rive opp allemannsretten til havet må stoppes og snus. Omsettelige fiskekvoter må avvises. fritt fikse med passive redskaper.
- Konsesjons- og kvoteordninger må

www.pdf-arkivet.no (2020)

fordeles distriktsvis og konsesjner må ikke følge båter ved salg ut av distriktet.
- Fabrikkflåten må hogges opp - all videreforedling på land.
- Reduksjon i trålerflåten og streng regulering av trålfisket. alt fikse med trål og ringnot utafor 12-mila. Økt maskevidde for trål og snurrevad i norsk økonomisk sone. Norge må kreve at Russland innfører de samme reguleringene i sin del av Barentshavet.
- Stopp raseringa av fisket i fjordene. Fjordfiskerne må sikres eksklusiv rett til torskefisket fra Tysfjord og nordover. En egen samisk fiskerisone inkluderes i en slik ordning.
- Konsesjonskrav til all fiskeoppdrett. lokal tilknytning for å få konsesjon - nei til fremmed kapiatl i oppdrettsnæringa. Næringssvake områder og kvinner må prioriteres ved tildeling av konsesjon.
- Flytting av Statens Fiskarbank og fiskeridirektoratet til Nord-Norge.

11. For full kvinnefrigjøring

RVs langsiktige mål er et samfunn fritt for alle former for kvinneundertrykking. Dette vil kreve et totalt brudd med det kapitalistiske systemet. Innafor dagens samfunnssystem går RV inn for reformer som styrker kvinnenes stilling både økonomisk og ideologisk, og imot alle endringer som kan undergrave de rettighetene kvinner har oppnådd. Vi de siste åra opplevd en ideologisk og politisk offensiv mot kvinnene. Dette viser seg bl.a ved: Økt fokusering på kvinner som kjønnsobjekter - f.eks. H&M reklamene og toppløsbarer. Hets mot barnehager, og vektlegging på hvor viktig det er at kvinnen er hjemme mens barna er små, og ved at de første innstramminger overfor alenemødre er gjennomført.

Forsvar av velferdstaten

Velferdsstaten har vært og vil være viktig for at kvinner skal kunne ha en jobb og mulighet til å forsørge seg sjøl. Velferdsstaten gir også mange arbeidsplasser til kvinner. En nedbygging av velferdsstaten vil ramme kvinnene spesielt hardt, da det er kvinnene som gjør mesteparten av omsorgsarbeidet. Dårlige offentlige tilbud vil føre til mer ubetalt omsorgsarbeid i hjemmet. Det vil også øke arbeidspresset i omsorgsyrkene. Det vil bli arbeiderklassen som rammes av dette. De med god økonomi kan kjøpe seg private løsninger.
Økt økonomisk støtte til aeneforsørgere er et særlig prioritert krav. Aleneforsørgere er en av de gruppene i dagens samfunn som har dårligst levekår.

Opp med kvinnelønna!

Lønna i kvinnedominerte yrker ligger langt under lønna i mannsdominerte yrker. Selv innenfor sammeliknbare grupper i offentlig sektor er det store forskjeller på mann- og kvinnelønn. Og når menn og kvinner er innafor samme yrkesgruppe, tjener menn best Presset for økende bruk av deltidsarbeid og løse arbeidsforhold, svekking av normalarbeidsdagen og faglige rettigheter, rammer kvinner spesielt.

6-timers normalarbeidsdag med full lønnskompensasjon.

6 timers normalarbeidsdag åpner for et hverdagsliv, der kvinner kan kombinere full dags jobb, ansvar for hus- og omsorgsarbeid, og i tillegg få tid til en meningsfylt fritid. Nesten halvparten av alle utearbeidene kvinner jobber deltid og mange har ubekvem arbeidstid for å få hverdagslivet sitt til å henge i hop.

6-timersdagen vil bety

- flere kvinner vil jobbe fulltid.
- kvinner som fortsetter å jobbe deltid vil få en kraftig heving av lønna si.
- et styrka forsvar av normalarbeidsdagen, fordi en innfører en arbeidstidsordning som også
- kvinner er tjent med.
- en radikal bedring av kvinners mulighet til økonomisk sjølstendighet.
- 100.000 nye arbeidsplasser i Norge.
- færre utslitte og uføretrygda.
- en radikal bedring av hverdagslivet for alle

Forsvar retten til sjølbestemt abort!

Kvinner må ha mulighet til selv å velge det antall barn de ønsker og samtidig være yrkesaktive. Kvinners eventuelle barnefødsler og permisjoner må ikke bli et argument for å presse kvinnene ut av arbeidslivet.

Stopp seksualisert undertrykking og vold!

Den seksualiserte undertrykkinga har blitt verre de siste åra. Reklamens framstilling av kvinner sprenger nye grenser, mens massasjeinstitutter, toppløsbarer og telesex florerer. Dette kommer i tillegg til pornografien og bekrefter framstiilingen av kvinner som en vare der bare kroppen teller.
Denne delen av kvinneundertrykkinga skaper et forkvakla forhold mellom kjønnene. Den seksualiserte volden - kvinnemishandlingen og voldtektene skjer i all hovedsak i hjemmet eller av kjente. Det er viktig å gi kvinner muligheter til å bryte ut av undertrykkende forhold.
Redselen for voldtekt legger sterke bånd på kvinners livsutfoldelse og frihetsfølelse. Forholda mellom kjønnene blir også påvirka av denne ufriheten. Kampen mot den seksualiserte undertrykkinga må også være menns ansvar. Menn må ta ansvar for åforandre de dårlige sidene ved mannsrolla.
Juridisk sjølstendighet for innvandrerkvinner. Ingen utkastelser på grunn av skilsmisser.

RV arbeider for:

- Bort med massasjeinstitutter og toppløsbarer
- Fjern dagligvarepornografien
- Statlig støtte til krisesentrene
- RV mener at kvinnelønna må opp på samme nivå som lønna i mannsdominerte yrker. På den måten blir det lettere for kvinner å forsørge seg sjøl. Økonomiske argumenter for ulik arbeidsfordeling i hjemmet vil på denne måten falle bort. Det er ikke lenger "naturlig " hvem det er som er hovedforsørgeren.
- Kvinnediskriminerende regler for opparbeiding av pensjon og trygderettigheter må endres.
- gjennom sine kommune-, fylkes- og stortingsrepresentater foreslå og støtte at 6 timers arbeidsdag blir innført som prøveprosjekter i hele landet.
- i fagforeninger og i kvinnebevegelsen hele tida sette 6 timersdagen på dagsorden.
- arbeidet for tariff-festa og lovbestemt 6-timers normalarbeidsdag med full lønnskompensasjon for alle.
- RV går inn for offentlig prevensjonsveiledning og gratis prevensjon til alle.
- 18 måneders fødselspermisjon med full lønn. Minst 6 måneder er forbeholdt faren. Faren gis sjølstendig rett til opptjeneing av fødselspenger.
- Full barnehagedekning, med gode offentlige barnehager og fritidshjem. Prinsipielt mener RV at barnehager og fritidshjem skal være gratis, fram til det arbeider vi for reduserte takster.

12. Mot all rasisme - for et flerkulturelt samfunn

RVs langsiktige mål er et flerkulturelt samfunn uten rasisme og nasjonal undertrykking, med åpne grenser og demokratiske rettigheter for alle folkegrupper.

Statlig rasisme, økt voldsrasisme og legalisering av hverdagsrasisme

Rasisme er et resultat av og et undertrykkelsesredskap for å opprettholde, stabilisere og styrke eksisterende maktforhold og samfunnsorden. I dag er rasismen et middel til å opprettholde kapitalismen og imperialismen som et økonomisk verdenssystem, et system som er bygd på undertrykking og utbytting av folk i den tredje verden.
Rasismen er i praksis blitt offisiell politikk både nasjonalt og internasjonalt gjennom lover, regler, sosiale og politiske strukturer, og gjennom internasjonale monopolers og institusjoners forhold til den 3. verden.
Norge er i dag i praksis stengt for folk fra den 3. verden og fra Sør- og Øst-Europa både for flyktninger og normal arbeidsinnvandring. Brutaliteten og rasismen i flyktningepolitikken kan sammenliknes med utestengningen av jøder fra Norge og andre land i Europa før 2. verdenskrig. Gjennom manglende morsmåls- og norskopplæring for utlendinger bidrar staten også til at innvandrere og flyktninger blir annenrangs borgere.
EØS-avtalen og tilpassinga til EU forsterker den statlige rasismen. Grensene rundt EU lukkes og flyktningepolitikken harmoniseres. Mens det er fri arbeidsvandring innen EØS-området, har ikke folk fra den 3.verden som allerede er bosatt i et EØS-land, de samme rettigheter. De blir annenrangs borgere.
Folk fra den 3. verden blir diskriminert på bolig- og arbeidsmarkedet. De får de dårligst betalte jobbene og dårligste boligene.
Nye rasistiske og fascistiske grupper og partier har vokst opp i løpet av de siste årene i Europa, også i Norge. Rasistisk vold og trakassering har hatt en stor økning, og rasistisk propaganda er etterhvert blitt mer åpen og godtagbar. Politiet henlegger de fleste anmeldelsene og bagatelliserer rasistiske handlinger som "guttestreker".
Den statlige rasismen er med på å legalisere all annen form for rasisme.Myndighetene bruker den motstand og vold mot innvandrere og flyktninger som de selv har skapt som begrunnelse for ytterligere innstramninger i den statlige flyktninge- og innvandringspolitikken.
Opp mot dette står at mange lokalsamfunn har tatt vel imot innvandrere , gitt asylsøkere kirkeasyl,og skjult de for makthaverne.

RV arbeider for:

- Norge må åpne grensene for vanlig innvandring. Innvandringsstoppen må oppheves. Samme regler som i dag gjelder for borgere i EØS-land, må gjelde for alle.
- Alle må ha rett til å komme til Norge for å legge fram søknad om asyl eller opphold på humanitært grunnlag. Nei til visum som innvandringspolitisk virkemiddel og kontrolltiltak for å stoppe utlendinger før de når Norges grenser.
- Alle som kommer til Norge, må ha krav på rettssikkerhet. Nei til bruk av tvangsmidler som ransaking, beslag, pågripelse, varetekt og deportasjoner uten rettssak. Asylfengslene må bort.
- Norge må anerkjenne et utvidet flykltningebegrep som også omfatterøkonomiske, økologiske og religiøse flyktninger.
- Alle som bor i landet, må ha rett til å bli gjenforent med familien sin .
- Stemmerett for innvandrere også ved Stortingsvalg, etter samme regler som ved kommune- og fylkestingsvalg.
- Ved skilsmisser må utenlanske ektefeller automatisk få innvilget oppholdstillatelse.
- Økt morsmålsopplæring og norskundervisning for innvandrere og flyktninger. Undervisning på morsmålet må være en rettighet for alle.
- Religionsfrihet må bety lik rett og mulighet til religionsutøvelse -opphev statskirkeordninga og kristen formålsparagraf i barnehager og skoler.
- Rasismeparagrafen (paragraf 135 A) må håndheves. Loven må forbedres for å ramme rasistiske handlinger og propaganda.

13. Velferd

Det må skrives en tekst som beskriver angrepa på eldreomsrorgen, og som argumenterer mot den rådende ideologien om nedbygging av sjukeheimene.

Velferd og trygghet for alle

Velferdsstaten slik den er utviklet i skandinavia er verdt å forsvare.
Grunnprinsippene i velferdsstaten er at ordningen gjelder for alle borgere i landet, at det likhet og stor grad av rettferdighet, og omfordeling over skatteseddelen. Velferdsstaten under kapitalismen bygger på nasjonal regulering av visse deler av markedet blant annet gjennom offentlig drift av tjenester som er av vital betydning for befolkningen, og nasjonal omfordeling av ressurser i form av skattefordeling.
Alt dette er i dag trua av den nyliberale økonomiske politikken som føres.

RV vil kjempe mot disse angrepne, og fortsette kampen for å utvikle offentlig sektor.

- RV vil kjempe for universelle ordninger som gjelder alle. Det gjelder barnetrygd til alle opp til 18 år, generell boligsubsidiering, og at normer for hjelp til livsopphold og minstesatser for trygder likestilles. Trygder må fange opp alle som har et varig behov for underhold.
- At folketrygden opprettholdes som en offentlig skattebasert pensjonsordning der virkningene av tidligere yrkesinntekt er begrenset. RV avviser forslag om livslang opptjening, vil arbeide for flere tilleggspoeng for de som er født funksjonshemmet, har hatt omsorg for funksjonshemmede osv.
- RV vil heve minstepensjonen slik at alle er garantert 80% av gjennomsnittlig industriarbeiderinntekt.
- Alle voksne skal betraktes som økonomisk selvstendige personer. Forsørgerplikten begrenses til egne mindreårige barn.
- Lovfestet rett til akutt- og langvarig hjelp for alle som har behov. Ingen må stå lengre enn 2 måneder på venteliste.
- Alle barn har rett til en god barnehage og fritidshjem eller skolefritidsordning..
- Alle skal sikres omsorg i eget hjem eller på alders-/sykehjem dersom de har behov for det.
- Egenandeler på nødvendige helsetjenester og praktisk hjelp i hverdagen fjernes.
- Statlig normering av satsene for sosialstønad. Full statlig refusjon av sosialutgiftene.
- Nye forskrifter til lov om sosiale tjenester, så folk ikke må selge vanlig bolig, personbil og andre vanlige eiendeler.
- Tannhelse må inn i folketrygdens refusjonssystem
- Staten må sikre like helse og velferdstilbud uansett bosted. Lokalsykehusene må opprettholdes.
- Regionsykehusene i statlig eie.
- Helse- og sosialvesenet i samiske områder må bygge på samisk språk og kultur. Obligatorisk opplæring av helsearbeidere i disse områdene.
- Offentlige tilbud skal gi reell valgfrihet når det gjelder boformer. Døgntjeneste i hjemmebasert omsorg må utbygges. Brukerstyrt personlig assitanse må bli en lovfestet rett og bofellesskap med andre hjelpeavhengige må bare være aktuelt for dem som ønsker det selv.
- Alle funksjonshemmede under 60 år som bor i sykehjem eller i foreldrehjem må få tilbud om selvstendig boform umiddelbart.
- Språkopplæring, tolking og andre tiltak som kan bidra til at alle får en reell mulighet til medbestemmelse i saker som gjelder dem selv.
- Avlastningstilbud for familier med stort omsorgsansvar bygges ut slik at pårørende får nødvendig fritid, og hjelpeavhengige blir mindre avhengige av familien.
- Offentlig støtte til brukerstyrte krisesentre og selvhjelpsgrupper.
- Utbygging av støttesentre for incestofre - etter behov.
- Sikre informert samtykke også fra grupper som har kommunikasjonsvansker.
- Barnetrygd for alle barn til fylte 18 år. Mot behovsprøving.
- Sterk satsing på barnevernet slik at saksbehandlinga går raskt, at rettssikkerheten ivaretas og at det framfor alt finnes fram til de løsningene som er best for barna.
- Økte bemanningsnormer på sjukeheimene
- Lovfestet og lik rett til pleie og omsorg uansett hvor en bor i landet
- Staten må overta det økonomiske ansvaret for eldreomsorgen
- Opprettelse av eldreombud
- Innføring av omsorgslønn på vanlige kommunale tilsettingsvilkår

14. Barn, ungdom og utdanning

Skole

Skolens oppgave i ethvert samfunn, også under kapitalismen, er å sørge for at den herskende klassen får den arbeidskrafta den har behov for. Etter krigen har den hatt behov for stadig mer utdanna arbeidskraft, og sammen med arbeiderklkassens kamp for lik rett til utdanning for alle, har det blitt folkeskolen eller enhetsskolen. Den like retten er under angrep. I dag trenger staten spesialisert arbeidskraft på noen områder, men også mobile folk uten kompetanse. Dette er grunnen til at staten har ødelagt mye av yrkedutdanninga på videregående skole med Reform 94. Staten er også villig til å utdanne mange unge til arbeidsløshet, spesielt elever med andre morsmål enn norsk. Manglende språkopplæring levner mange av dem liten sjanse i konkurranse systemet på videregående skole.
Reform 94 har ført til at stadig færre får oppfylt førstevalget sitt ved inntak og som sliter i 3 år med fag som ikke passer. Mange står uten yrkeskompetanse etter utdanning. Eldre elever har svært liten mulighet til å ta opp igjen skolegangen.
Samisk språk og kultur er fortsatt undertrykt i norsk skole. (Hva er de viktigste krava akkurat nå? Skriv, dere som kan det!)
Skolesystemet lærer barn og unge opp til et karakterjag som retter all undervisning inn på å gulpe opp de rette svarene. Sjølstendig tenkning, undersøkelser og kritiske holdninger blir det liten eller ingen plass til, og er heller ikke ønskelig fra myndighetenes side.
Konkurransen om skoleklassene har økt så sterkt

www.pdf-arkivet.no (2020)

at mange ungdom betaler titusener av kroner årlig på å forbedre karakterene noen tiendeler.
RV mener at det er viktig å slå ring rundt enhetsskolen og forsvare den på det sterkeste. Det handler om alle barn og ungdoms rett til utdanning, uansett hvor i landet de bor, uansett hvor mye foreldrene tjener, uavhengig av kjønn og nasjonalitet, hvilken skole og klasse de går i. Det betyr at staten må ta ansvaret for utdanninga, ikke kommunene. Det betyr nei til den stadige delegeringa av "ansvar" for skole nedover i systemet. Det betyr at all skolegang og studier må være gratis. Det betyr nei til alle former for skolepenger. Økt delegering fra statens side blir en ansvarsfraskrivelse, den øker forskjellene mellom skolene sterkt og truer derfor den like retten til utdanning.
Reform 94 viser at fylkets økonomi er avgjørende for hvor mange skoleplasser som opprettes og hvolke studiefag som tilbys.
EØS-avtalen, i framtida et eventuelt EU-medlemskap, vil føre til en sterk oppblomstring av private skoler i Norge på grunn av den frie etableringsretten. Det finnes nok av velstående foreldre som er villige til å betale for barnas utdanning. En utarma og teknologisk akterutseilt offentlig skole, vil i seg sjøl bære ved til dette bålet. Resultatet kan bli spesialskoler til eliten.
Bl.a. for å tømme barnehagene for barn og på den måten "skaffe flere plasser", og for å gjøre det norske skuesystsmet mer likt det som er vanlig i flere europeiske land, har myndighetene bestemt at skolegangen skal være 10-årig ved å ta inn 6-åringene i skolen. RV mener at 6-åringene skal være i barnehagen. Men nå gjelder kampen om å skaffe plass til de nye elevene, og bøker og utstyr til alle elevene i grunnskolen som skal få nye læreplaner fra 1997 (L97). For 6-åringene blir det en strid for å unngå at de skal ha samme undervisning som de nåværende 1.klassinger har.
L97 vil gjøre plassmangelen i grunnskolen større enn den allerede er.
Den teknologiske utviklinga vil føre til al alle mennesker om en ti år vil bruke elektronisk post og kunnskapsbaser på jobben sin, i organisasjonene mm. Det betyr at staten raskets mulig må lære opp alle elever i dette. RV krever at staten må betale for PCer i hvert klasserom, barnehage, universitetsavdeling og høyskole, installasjoner og tellerskritt. Gratis bruk av Uninett og Internett! Hvis ikke alle elever får opplæring, blir kunnskapen forbeholdt de mest velstående fa,miliene og skolene, og gutter mer enn jenter.
RV slåss ikke bare for å forsvare alles like rett til utdanning. RV vil også ha et endra verdigrunnlag i skolen. RV vil ha vekk den kristne fomålsparagtafen fordi den er udemokratisk. RV går inn for den skole der elevene er forskere i steden for reprodusenter. Det betyr vekk med karakterer på alle nivåer. Skolen må aktivt fremme antiimperialistiske og antirasistiske holdninger, og en felles identitet med menneskene over hele jordkloden. Dette står i motsatrid til EUs skoleplaner, som går ut på at det først og fremst er Europas historie som skal fremmes i undervisninga, på bekostning av verdens og det enkelte lands.
Elevene skal få styrka sin sjøltillit, ikke svekka den. Alle skal ha rett til å lære å lese og skrive sitt eget morsmål og snakke sin egen dialekt. Jenter skal ikke holdes nede i skolesystemet, men jenter og gutter skal få lik mulighet til å vokse og velge framtida si ut fra interesser og ikke kjønnsroller. Arbeiderklassens og kvinnenes historie og kultur skal prege skolen. Perspektivet på undervisninga skal være undersøkelser, kritikk og opprør, solidaritet og handling. Dette er det ikke mulig å få til under kapitalismen fullt ut, men det går an å slåss langs slike linjer. "Solskinn og brød og ånd, eies av alle!"

- Rett til videregående skoleplass, uansett alder
- Styrk yrkesutdanninga
- Fjern alle typer skolepenger
- Alles rett til å lære å lese og skrive på sitt eget morsmål
- Staten må bygge nok skoler til Læreplan av 1997
- Gratis skolebøker til alle elever
- Maksimum 20 elever i klassene
- Tilpassa opplæring til de som trenger det
- Opplæring i bruk av informasjonssystsmer
- PCer i aller klasserom

Her er noen punkter som innarbeides/bearbeides seinere:
Samiske skoler må legges under Sametinget, med rett til egne fagplaner. Utdanning med lønn for alle samiskstudier inntil behovet er dekket. Full statlig finansiering av lørebøker på samisk i alle fag i grunnskolen og for alle fag som undervises i de samiske videregående skolene. Lærebøkene for grunnskaolen må komme på nord, lule- og sørsamisk. Barnehager og grunnskaole må legges opp slik at alle samiske barn (uansett hvor de bor) og alle som bor i forvaltningsområdet for samelovens språkregler blir aktivt tospråklige. Voksne samer som ikke kan snakke og/eller skrive samisk har rett til opplæring i samisk med full lønn.
Gode og gratis barnehager, skoler og skoelfritidsordninger til alle barn. Det pedagogiske opplegget må være godt. Areal-og bemanningsnormene må gjennomføres, og skolefritidsordninger må følge de sammen normene som fritidshjem. Mot enhetspris (d.v.s. pris uavhengig av inntekt) for barnehageplasser.Alle kommuner må få bevilgninger og plikt til å drive ungdoms-og fritidsklubber med gratis tilbud og kvalifisert personale.

15. Kultur og media

RV arbeider for et rikt og variert kulturliv der ulike kunstarter, stilretninger og kulturer, med både profesjonelle utøvere og et bredt folkelig kulturliv stimuleres. RV legger særlig vekt på å støtte tiltak som stimulerer og får fram arbeider- og kvinnekultur.
For å motvirke den økende amerikanisering og kommersialisering må det legges særskilt vekt på den norske og samiske folkekulturen i alle sine former. Forholdene må også legges spesielt til rette for innvandrernes kulturer og kulturaktiviteter.
Det offentlige må legge forholdene til rette for kulturen gjennom bl.a. at den får en stor plass i skoleverket, bygging av kultur-bygg og rimelig utleie av lokaler til frivillig kulturaktivitet, offentlig støtte til både profesjonell og amatørvirksomhet, og subsidiering av priser.

Kommersialisering og forflating

Det rike og allsidige kulturlivet i Norge trues i dag av en kommersialisering og forflating. Utviklinga av nærradio og nye media kan øke bredden og mulighetene i kulturlivet. Samtidig truer dårlig økonomi de mulighetene som er åpnet. Offentlige innstramminger fører til dårligere bibliotektilbud, nedlegging av musikkskoler, økt sponsing fra næringslivet, og høyere priser på kulturtilbud.
Samisk kultur må styrkes gjennom økt støtte til samisk teater, flere programmer på samisk i radio og TV, støtte til flere samiske bøker. Filmer og TV program må tekstes på samisk. Sameradioen skal få egen landsomfattende kanal med ansvar for alle samiske dialekter og mulighet til å lage daglige TV-sendinger på samisk. Pressestøtteordninga må gi grunnlag for ei allsididg samisk presse. Samisk teater må gis støtte som gir dem mulighet til å gi alle samiske områder et teatertilbud.
Det norske skriftmålet — nynorsken — er under harde angrep. Staten overkjører mållova og NRK har langt mindre nynorsk enn de lovpålagte 25 %.

RV går inn for:

- Utbygging av kommunale barnekunstskoler og teaterverksteder.
- Økte bevilgninger til idrettsorganisasjoner ,musikk,korps og andre som tilbyr fritidsaktiviteter for barn og unge.
- Styrking av bibliotekene. Bevilgningene må økes drastisk.
- Det offentlige må ta vare på arkivmateriell fra organisasjoner og private.
- Opprettelse av en statlig filmhøyskole med fullt utbygd teoretisk og praktisk undervisningstilbud.
- Opprettelse av museum som tar vare på arbeiderkultur og kvinnekultur.
- Permanent høyskoleutdanning for norsk folkekultur.
- Offentlig støtte til internasjonale kultursentra i kommunene.
- Det offentlige må stille lokaler og utstyr til disposisjon for nærradiostasjoner.
- Teatrene må sikres gjennom økte bevilgninger. Det samiske teatret må sikres tilstrekkelig antall faste stillinger og driftsmidler direkte over statsbudsjettet. Sterk økning av bevilgningene til frivillige grupper.
- Kunstner- og skribentorganisasjonenens krav til økt bruk og skikkelige vederlag må innfris.
- Det rusfrie kulturtilbudet må styrkes.
- Kommunale musikkskoler over hele landet.
- Mer nynorsk i NRK og statsforvaltninga.
- Økte midler til frivillig studiearbeid
- Nei til NRK som A/S

16. Samferdselspolitikk

RV vil han en samferdsel som belaster miljøet vesentlig mindre enn i dag, og som er sosialt rettferdig. Det betyr at samfunnet må organiseres for å gi mindre transport, og at nødvendig transport må gjøres mer energieffektiv. Arbeidsplasser og butikker må legges der folk bor. Barnehage og skole i nærmiljøet. Gang/sykkeltrafikk må bli dominerende, ikke matpakkekjøring.
Norsk samferdsel er i dag preget av et ganske fritt marked og sterk satsing på biltrafikk. Trass i at fagfolk vet at det er umulig, prøver en å bygge seg ut av køproblemene i byene. Kollektivtrafikken gis stadig dårligere vilkår. Satsingen på sykkeltrafikk og lokal miljøforbedring er beskjeden. Finans-,olje-, bil- og entreprenørkapitalen er godt tjent med den norske samferdselspolitikken. Det globale miljøet, de som bor langs vegene og de som ikke kan bruke bil, er taperne.
Å snu samferdselspolitikken i bærekraftig retning krever bruk av flere virkemidler samtidig. Det må bli mindre lettvint og dyrere å bruke bil som individuelt transportmiddel. Samtidig må det bli raskere og billigere å sykle og reise kollektivt. Vi må være villige til å ta i bruk virkemidler som isolert sett rammer usosialt (f.eks. prisøkning), hvis den samlede effekten er miljøvennlig og sosial.

RV arbeider for:

- Å begrense biltrafikken i byer og tettsteder
- Å stanse utbyggingen av de fleste store nye veganlegg, bare gjennomføre anlegg med stor miljøeffekt. Utnytte det eksisterende vegnettet bedre og supplere det med rimelige, ressursvennlige tiltak for å bedre regularitet og sikkerhet.
- Høyhastighetstog istedenfor må bygges ut som alternativ til bil og fly mellom Oslo og Stavanger, Bergen, Trondheim og Tromsø.
- Å gjennomføre en kraftig miljøopprydding ved belastede veger og andre samferdselsanlegg, slik at folk kan bo uten å få helse og trivsel ødelagt.
- Å støtte utvikling, produksjon og overgang til miljøvennlige kjøretøyer for nødvendig transport.
- Å overføre gods fra veg til båt og bane der det er mulig ved terminalutbygging, avgifter og subsidier.
- Å lage sykkelvegnett i alle byer og tettsteder.
- Å ha ordninger med sykler til fri eller billig disposisjon ved holdeplasser og stasjoner.
- Å innføre betydelige drivstoffavgifter for å begrense flytafikk og annen lite energieffektiv transport.
- Å bygge ut et godt kollektivtilbud i byer og tettsteder, slik at trafikkavviklingen blir god og ressursforbruket i samferdselen mindre enn nå.
- Å lage samordnet transportopplegg i alle utkantstrøk, slik at transporttilbudet blir bedre og mer energieffektivt.
- Å bygge ut jernbanen og utvikle den til et raskere og bedre tilbud der driften kan gjøres energi- og ressurseffektiv i forhold til andre transportalternativer. Nord-Norge-banen er et eksempel på dette.
- Utbyggingen av Gardermoen må reduseres mest mulig
- Økning av bilavgiftene på biler med mer en 80 hestekrefter
- At store bedrifter/etater som trafikkerer avstander på 2 - 3 mil skal basere seg på elektriske biler.

17. Bra og rimelige boliger til alle

Retten til en skikkelig bolig er en menneskerett. Rød Valallianses mål er å opprettholde bosetting over hele landet og at alle skal ha tilgang på gode og rimelige boliger. Dette krever en sterk offentlig boligsubsidiering gjennom Husbanken og kommunale ordninger. Boligproduksjonen styres mot en bedre standard og bedre boligfordeling for folk flest. Godt bomiljø, livsløpsstandard og bedre bokvalitet prioriteres. RV er for en variert boligmasse som gjør det mulig med forskjellige boformer - enslig, tradisjonelle familieenheter, generasjonsboliger, flerfamiliehus og ulike kollektive løsninger.
I dag er det boligmangel - spesielt i byene. Mange er blitt gjeldsofre sjøl om de har en bolig av vanlig standard. Hovedgrunnen til dette er liberaliseringa av den statlige og kommunale boligpolitikken.
Sentraliseringspolitikken har økt behovet for nye boliger i byene samtidig som distrikta blir avfolka. Endringer i familiemønsteret øker behovet for nye boliger. Eldre og funksjonshemma har i større grad fått mulighet til å bli boende i sitt eget bomiljø i stedet for på institusjoner. Samtidig øker antall voksne, og dermed boligbehovet.
Det er etter den feilslåtte byfornyelsen fremdeles stort behov for fornying av boligmassen.

RV arbeider for:

- Bokostnadene for en ny 3-roms leilighet skal ikke overskride 25% av gjenomstnitlig industriarbeiderlønn.
- Det må bygges flere boliger for å fjerne boligunderskuddet, og det må føres en aktiv desentraliseringspolitikk for å sikre bosetting i distrikta og lette presset på byene.
- Flere offentlige utleieboliger.
- Husbankrenta holdes på 4%, rentetrappa fjernes, og avdragstida settes igjen til 50 år.
- Momsfritak på boliger gjeninnføres.
- Gjeldssanering for gjeldsofre og byfornyelsesofre.
- Ny byfornyelse på beboernes premisser. Kostnadene ved å utbedre det forsømte vedlikeholdet går til fradrag i kjøpesummen for beboerne.
- Boligformidlingsloven gjeninnføres.
- Alle nye boliger skal ha livsløpsstandard. Arbeidet med bedre tilgjengelighet for funksjonshemmede i nærmiljøet styrkes.
- Tilpassing av boliger til funksjonshemmede kompenseres av det offentlige.
- Miljø- og menneskevennlige boligområder uten biler, med resirkulering av avfall, enøk-tiltak mm., og med god offentlig service.

18. Mot rusmisbruk og rusgiftsskader

RV vil ta konsekvensen av at alkohol er et av de største sosial-og helsepolitiske problemene. Dagens alkoholpolitikk fører til store menneskelige lidelser - og store offentlige utgifter. Liberalisering fører til at skadevirkningene blir enda mer omfattende. RV vil derfor støtte en restriktiv alkoholpolitikk.
Flertallet av befolkninga i Norge, unge som gamle, har en avvisende holdning til narkotika. Denne holdninga må oppmuntres og styrkes, slik at det fører til et langt mer kritisk forhold til alle rusgifter, alkohol inkludert.

RV vil:

- Stå for en restriktiv bevillings- og avgiftspolitikk i kommunestyrene.
- Bevare monopolet på import, engroshandel og utsalg av brennevin, vin og sterkøl.
- En prispolitikk som stimulerer folk til å bruke rusgiftsfrie alternativ til alkohol.
- Gå mot ethvert forsøk på å legalisere narkotiske stoffer.
- Et rusfritt organisasjonsliv.
- Styrke opplysningsarbeidet - og organisasjonene som arbeider mot rusgiftsbruk.
- Styrke det forebyggende arbeidet innenfor skole, ungdomsklubber og foreninger. Utgangspunktet må være at ungdom har ressurser -og ikke er klienter.
- At organisasjoner, foreninger, lag etc. som mottar offentlig støtte eller som er i offentlig regi, skal være rusfrie.
- At det blir etablert et godt og differensiert tilbud av poliklinikker, behandlingskollektiver, treningsboliger o.l. Barnevernet og utekontakten må bygges ut.
- Arbeide for å styrke det lokale hjelpetilbudet for rusmiddelmisbrukere og familiene deres.
- Arbeide for at rusmiddelbrukere gis de rettigheter til oppfølging og behandling som de i følge lov om sosiale tjenester har krav på.
- Gå mot økt tvang og fengselsbruk.

19. Redusert kriminalitet - mindre straff

Landsstyret mener at dette kapitlet enten må nyskrives eller strykes. Kapitlet følger her i gammel versjon.

Tradisjonell kriminalitet må reduseres gjennom å fjerne årsakene til den. Arbeidsløshet, mangel på utdanningsplasser, sentralisering, økonomiske og sosiale problemer, spredning av porno og

www.pdf-arkivet.no (2020)

annen kvinneundertrykkende ideologi er viktige årsaker til kriminaliteten. RV arbeider for et samfunn der disse årsakene er fjerna, og slåss i dag for å redusere dem mest mulig.
Forebyggende arbeid er det viktigste i Rød Valallianses kriminalpolitikk. Ungdomsklubber, musikkskoler, idrettslag, motorklubber og andre frivillige foreninger er viktige i slikt forebyggende arbeid. RV arbeider derfor for bedre forhold for slik aktivitet.
RV er for å styrke barnevernet og bygge ut utekontakten for å fange opp og gi hjelp til barn og ungdom før kriminelle forhold får utvikle seg.
Rettsapparatet har et klart klassestempel. Borgerskapets kriminalitet med økonomisk svindel, farlig arbeidsmiljø, angrep på demokratiske rettigheter og trakassering av arbeidere rammes i dag bare i liten grad av loven. Og slike lovbrudd prioriteres ikke av politi og rettsvesen. Lovverket og politiets arbeid er retta inn mot kriminaliteten fra filleproletariatet, og den politiske og økonomiske kampen til arbeiderklassen og folket. RV er for å styrke rettsforfølginga av borgerskapets kriminalitet..
En restriktiv kriminalpolitikk med hyppig bruk av fengselsstraffer reduserer ikke tradisjonell kriminalitet. Negativ læring inne i fengslene, vansker med jobb, bolig, og nye venner etter løslatelsen sementerer kriminelle mønstre. RV er for å bygge ut alternativer til fengsel som kan hjelpe de dømte til et ikke-kriminelt liv. Behandlingsinstitusjoner for rusgift-misbrukere, arbeidstrenings- og opplæringsprosjekter kombinert med åpne anstalter og meldeplikt er slike alternativer.

RV arbeider for:

- Bygge ut forebyggende tiltak som barnevern, utekontakt, ungdomsklubber, og øke støtten til frivillige organisasjoner og humanitære organisasjoner.
- Bygge ut rehabiliteringstiltak som alternativ til fengsel. Behandlingsarbeids- og utdanningstilbud til alle rusgiftmisbrukere og straffedømte.
- Gi tvungen behandling til alle som dømmes for incest, seksuelle overgrep og kvinnemishandling.
- Gi fri rettshjelp til alle kvinner som er utsatt for mishandling og seksuelle overgrep.
- Bekjempe bruken av høye bøter for å skremme folk fra å kjempe for rettferdige saker. Fri rettshjelp til tiltalte i forbindelse med politiske demonstrasjoner, aksjoner o.l.
- Stoppe bruk av fengsling i asylsaker
- Nedlegge de store sentralanstaltene.
- Heve lavalderen for fengselsstraff til 18 år, og den kriminelle lavalder til 16 år.
- Grensa for retten til fri rettshjelp må heves.

20. For homofil og lesbisk frigjøring

RV mener det er en menneskerett å kunne leve som lesbisk eller homofil uten å være utsatt for forfølging, mobbing eller annen undertrykking. Kjærlighet til eget kjønn er en del av det menneskelige mangfold. Lesber og homser utfordrer det etablerte kjønnsrollemønster og har bidratt til å danne alter-native samlivs- og boformer. Registrert partnerskap har sprengt rammene for den tradisjonelle kjernefamilien.
Til tross for framgang i kampen for rettigheter, står for-dommer mot lesber og homser fortsatt sterkt i befolkningen. For mange homser og lesber fører dette til at de velger å leve skjult i frykt for å bli avslørt og utstøtt. Dette er et stort helseproblem. Skole og arbeidsliv vil være viktige arenaer for åspre informasjon og kunnskap slik at homser og lesber kan leve trygt og åpent.
Lesbiske og homofiles organisasjoner er den viktigste kraften i kampen mot undertrykking og fordommer. RV støtter dette arbeidet, og understreker nødvendigheten av at heterofile aktivt medvirker til å forsvare homser og lesber mot trakassering og diskriminering.

RV arbeider for:

- Opprettelse av rådgivningtjenester.
- Informasjon i skole og arbeidsliv.
- Fortsatt øremerking av statlige midler til hiv/aidsarbeidet, slik at Helseutvalget for homofile kan fortsette sitt forebyggende arbeid blant menn som har sex med menn.
- Smittevernloven må ikke brukes slik at det forebyggende hiv/aids-arbeidet forringes eller at hiv-positive utsettes for overgrep.
- Statlige og kommunale midler til organisasjonenes virksomhet sentralt og lokalt.
- Aksept av lesbiske og homofile som omsorgspersoner for barn, herunder muligheten for adopsjon.
- Forsvar av partnerskapsloven.

21. For internasjonal solidaritet og frigjøring

RV jobber for en verden fri for undertrykking og utbytting.
I dag hviler hele verdensordenen på undertrykking og utbytting av det store flertallet av verdens folk. Imperialismens undertrykking og utbytting av den tredje verdens er sammen med de globale miljøproblemene, det viktigste politiske spørsmålet i vår tid. Dette er nærmere analysert i RV's prinsipprogram.
Norge har i løpet av få år utvikla flere multinasjonale selskaper som i økende grad investerer i den 3. verden og tidligere østblokkland.
Investeringene vil øke framover.
I stor grad er norske investeringer i den tredje verden kamuflert som uhjelp gjennom blanda kreditter og parallellfinansiering og er tilpassa Verdensbankens politikk.
RV vil avsløre denne type imperialisme.

RV arbeider for:

- Støtte til folkenes kamp for nasjonal frigjøring og uavhengighet. Dette innebærer bl.a. solidaritetsarbeid med en rekke nasjonale frigjøringsbevegelser i den 3. verden.
- Støtte til kampen for demokrati, miljø - og sosial frigjøring over hele verden.
- For en proletarisk internasjonalisme hvor arbeidere og undertrykte slutter seg sammen mot kapitalismen og imperialismen. For en "grasrotinternasjonalisme" med samarbeid og aksjonsenhet mellom venstrepartier, fagbevegelser, kvinne- og miljøorganisasjoner osv.
- Kamp mot norsk imperialisme. Mot norsk medlemskap i imperialistiske sammenslutninger. Norge må oppgi de territorielle krav i Antarktis. Nei til næringslivsstøtte forkledd som U-hjelp. Nei til norsk eksport av miljøødeleggende prosjekter. Nei til invsteringer som utnytter dårlige sosiale forhold i den 3. verden. Nei til sex-turisme.
- Sanering av gjeld 3. verdenland har til Norge. Norge må gå inn for tilsvarende sanering av gjeld som 3. verdenland har til Verdensbanken og IMF. All bistand skal gis som vilkårsløse gaver, eller som langsiktige og rentefrie lån, og komme undertrykte og fattige til gode. Handelsavtaler som prefererer import fra U-land når dette tjener utviklinga for folk og miljø i disse landa.
- Å avsløre imperialistisk ideologi som er et hindrer for å bygge en likeverdig og respektfull allianse mellom folk i verden.

22. Forsvars- og militærpolitikk

RV's militærpolitikk bygger på erkjennelsen av at fred i verden ikke kan oppnås før hovedårsaken til krig - imperialismen - er fjerna. Derfor:

- RV støtter breie nasjonale og sosiale frigjøringsbevegelser som må gripe til våpen.
- RV bekjemper kriger hvor imperialistiske land, eller regionale og lokale "krigshissere, rivaliserer seg imellom og hvor mennesker blir redusert til kanonføde.
- RV støtter alle krav om atomnedrustning og forbud mot ABCvåpen og nedrustningskrav retta mot de imperialistiske stormaktene.
- RV arbeider for et sterkt og uavhengig nasjonalt forsvar mot invasjon og samtidig for at det skal bli vanskeligst mulig åbruke det borgerlige militærapparatet imperialistisk eller innad mot folk i Norge.

Mot imperialistiske militærallianser
NATO-medlemskapet knytter Norge til USAs militærstrategi. Dette styrker ikke norsk sjølstendighet, men tjener som støtte til USA's økonomiske og militære ambisjoner.
EU har tatt mål av seg til å gjøre Vestunionen (VEU) til et aktivt militært redskap for seg. Norges binding til VEU som assosiert medlem forsterker den usjølstendige rolla Norge har hatt gjennom NATO-samarbeidet. Norge blir fastere knytta til Tyskland og Frankrike og blir samtidig medansvarlig for en militærstrategi med brodd mot den 3. verden.

RV vil:

- Melde Norge ut av NATO og si opp det assosierte medlem-
- skapet i Vestunionen.
- Gå mot stormaktenes forhåndslagring av materiell i Norge -og mot NATO-øvelser på norsk jord. Støtte alle forslag som i praksis innebærer at det norske militærapparatet blir mindre knyttet til NATO.
- Foreslå en lov som forbyr bruk av norske styrker utenfor Norge, unntatt som fredsbevarende styrker i konfliktområder der alle parter godkjenner tilstedeværelsen av slike. Ikke en øre, ikke en mann til imperialistiske militæraksjoner.
- Oppløsning av den norske IRF-styrken. Som et minimum opphevelse av Stortingsvedtak som gjør at styrken ikke kan delta i aksjoner uten FN-mandat.

For et sterkt, nasjonalt og uavhengig forsvar!
Som et ledd i forsvaret av norsk sjølråderett er RV tilhengere av et sterkt, nasjonalt og uavhengig forsvar som baserer seg på konvensjonelle våpen. Ryggraden i dette forsvaret må være vernepliktsordninga.
Den pågående omlegginga av forsvaret medfører at stadig flere elementer i vernepliktsordninga rives i stykker. Dermed svekkes mulighetene for langvarig motstand, mens det blir letter å sette inn norske styrker i imperialistiske aksjoner eller mot grupper innad i Norge.
Den rådende doktrinen som forutsetter unnsetning utenfra, gir et ensidig skallforsvar - strukturert av flyplassene. I fall slik unnsetning ikke skulle komme, vil hele det eksisterende forsvarskonseptet bryte sammen og vanskeliggjøre et forsvar over tid.

RV krever:

- Omprioriteringfra fra oppgraderingsprogrammet for F-16 flyene til investeringer som gir større mobilitet
- Omprioritering fra det vedtatte programmet for stormpanservognene til større evne til panserbekjempelse.
- Tiltak i retning av et mye billigere, mer defensivt og gerilja-orientert forsvar.
- Verneplikt for kvinner med full tilgang til mobiliseringshæren. Utbygging av barnehager og annet for å lette kvinnelig deltaking i forsvaret.

For demokratiske reformer
Militærapparatet utgjør den viktigste delen av den borgerlige statens voldsapparat. Dette kommer til uttrykk ved at en rekke unntakslover gjelder for bruken av militære styrker, krigsrett osv. ikke bare i krig, men også "når krig truer". Det viser seg gang på gang at militærapparatet, f.eks den militæreovervåkingstjenesten unndrar seg til og med tradisjonell parlamentarisk kontroll.
Derfor er det viktig å kjempe for demokratiske reformer av militærapparatet i fredstid:

Full rett til politisk virksomhet

- Avskaffelse av hilseplikt, blind lydighet, distinksjoner blant vernepliktige. Reell medbestemmelse for de vernepliktige i den daglige driften.

Styrk den sivile beredskapen
Sivil beredskap skal fungere for folk i forhold til ulykker og katatrofer både i freds- og krigstid. Den sivile beredskapen i Norge er katastrofalt dårlig. Uten en utbygd sivil beredskap vil det militære forsvaret falle sammen p.g.a. mangel på mat, drivstoff, materiell, reparasjons- og sjukehuskapasitet. Mangelen på sivilforsvarstiltak vil utsette folk for store lidelser som kunne vært unngått.

RV arbeider for:

- Tilfluktsrom der hver innbygger har sin plass - i de kommunene som har utbyggingsplikt.
- Oppbygging av korn- og kraftforlagre i kommunene.
- Sikring av ett års energiforsyning for jordbruket med desentraliserte lagre.
- Følge opp norsk lov slik at helsevesenet få en beredskapsplan som kan duge.
- Utarbeiding av en oversikt over beredskapsbedrifter (konfeksjon, farmasi, næringsmiddel etc), og en plan for sikring av produksjon som er nødvendig for beredskapen.
- Det må gjennomføres regelmessige og realistiske sivilforsvarsøvelser.
- Sivile tjenestepliktige, som av overbevisning nekter militærtjeneste, må få muligheter til opplæring og organisering i sivile motstandsformer og teknikker.

23. Forsvar og utvid de demokratiske rettighetene

Foreløpig identisk med gjeldende kapittel. Landsstyret forkastet det nye forslaget.

Et demokratisk sosialistisk samfunn som RV slåss for, vil bety en kraftig utvidelse av de demokratiske rettighetene og at folket reelt får makta i samfunnet. Under kapitalismen arbeider RV for å forsvare og utvide de demokratiske rettighetene, og for å avsløre og bekjempe korrupsjon, maktkonsentrasjon og maktmisbruk.
Folk i Norge har viktige demokratiske rettigheter som tale-, trykkeog organisasjonsfrihet, og stemmerett ved hemmelige valg på flere partier. Også prinsippene i offentlighetsloven, streikeretten og rettssikkerheten er grunnleggende demokratiske rettigheter. Disse rettighetene er ingen selvfølge i store deler av verden, og det må slås ring rundt dem. Men rettighetene er begrensa, utsatt for innskrenkninger og ikke like for alle klasser og grupper i befolkninga.
Borgerskapet sitter med makta og styrer samfunnet etter sine interesser til tross for demokratiske valg. Arbeidsplasser og hele lokalsamfunn legges ned stikk i strid med folkeviljen. Da er det profittjakta og ikke demokratiet som avgjør. Plyndringa av naturressursene og ødelegginga av livsgrunnlaget er et annet eksempel som viser begrensningene i demokratiet under kapitalismen.
Muligheten til å bruke ytringsfriheten er ikke lik for eierne av Aftenposten og hjelpepleieren. Kapital er avgjørende for mulighetene for å få spredd ytringene. Det gjelder alle typer media, organisasjoner og enkeltpersoner. Retten til ytring er formelt lik for alle, men det er et hav mellom mulighetene.
De sterke begrensningene i streikeretten er en viktig innskrenkning i de demokratiske rettighetene. Streik er et av de få sterke maktmidlene arbeidsfolk har i dag, men gjennom lovverket og Stortingets praksis med tvungen voldgift er mulighetene for lovlig streik små. Det er derfor nødvendig å trosse lowerket for å bruke den demokratiske retten som streik er.
Den innvandrings- og asylpolitikken norske myndigheter fører, er en sterk innskrenkning i de demokratiske rettighetene (se eget kapittel).
Politiets aksjoner mot svarte for å kontrollere om de har oppholds- og arbeidstillatelse er i tillegg til å være et grovt rasistisk overgrep, også en trussel mot de demokratiske rettighetene i hele samfunnet.
Politiets brutale aksjoner mot demonstranter og høye bøter for ulovlige demonstrasjoner er angrep på ytringsfriheten og vil få alvorlige konsekvenser om det får fortsette.
Det er de siste åra avslørt mye snusk, korrupsjon og vanstyre i den offentlige forvaltninga og i det politiske systemet. Fordi det har vært en rådende oppfatning at slikt ikke finnes i Norge, har korrupte politikere og byråkrater hatt spesielt gode arbeidsmuligheter. Når toppolitikere og toppbyråkrater blir et eget sosialt sjikt som lever i økonomisk overflod, atskilt fra folkets hverdag, er grunnlaget lagt for at maktmisbruk og korrupsjon skal vokse fritt. De gamle regimene i Øst-Europa var de klareste eksemplene på det, men det finnes også en rekke eksempler fra de største kommunene og statsadministrasjonen i Norge. Den kraftige maktkonsentrasjonen som nå skjer i kommunene, slik at færre politikere får mer makt, vil øke faren for korrupsjon og maktmisbruk.
Omlegging av styringssystemene i kommunene som foregår nå, innebærer en svekking av demokratiet. Forslaget til ny kommunelov legger opp til dramatiske innskrenkninger i det lokale demokratiet. RV går i mot reduksjon av antallet representanter i kommunestyrer og fylkesting. Imot flere heltidspolitikere, rammelover uten lovfesta minstekrav og rettigheter, og overgang til byregjeringer til erstatning for formannskap.
Det viktigste angrepet på demokratiet i Norge nå er forsøket på å få Norge inn i EU. Et fullt EU-medlemsskap betyr å selge norsk sjølåderett og gi vekk norske folkevalgte organ muligheten til å fatte avgjørelser på vesentlige områder. Gjennom å vedta EØS-avtalen foretok Stortinget et politisk kupp. Dette er et læreeksempel på borgerskapets udemokratiske styre.

RV arbeider for:

- Åpne møter i alle offentlige styringsorganer (Bare unntak for sosiale nemnder når de behandler klientsaker).
- Tvungen registrering av og full offentlighet om alle styreverv, aksjeposter, økonomiske godtgjørelser og organisasjonsverv for alle politikere i kommunestyrer, fylkesting, Storting og regjering.

www.pdf-arkivet.no (2020)

- Alle forberedende saksdokumenter til kommunestyrer og kommunale utvalg skal være offentlig tilgjengelige, bare med de unntak som følger av personvernet i helse- og sosialsaker. Når en skattebetaler melder seg ved skranken, skal det være en plikt for byråkraten å hente alle dokumenter i den saken det blir spurt etter.
* Større muligheter for lokalpolitikere til å utføre vervet sitt gjennom muligheter til å være deltidspolitiker. Vi går i mot flere heltidspolitikere, og i mot reduksjonen av antall representanter i kommunestyrer og fylkesting.
- Utvidelse av streikeretten til å gjelde også ved lokale forhandlinger, og reduksjon i adgangen til å vedta tvungen voldgift. Alle begrensninger i den lokale forhandlingsretten må oppheves.
- En lov om arbeiderkontroll i både offentlige og private bedrifter. De tillitsvalgte skal ha rett til å undersøke alle forhold som gjelder økonomi og regnskap hos arbeidsgiveren. For arbeidsgiveren skal det være straffbart å mobbe eller trakassere de som gjør bruk av denne retten.
- Utvida rett til demonstrasjoner. Ingen begrensninger av hvor mange demonstranter som tillates. Bøteterroren mot demonstranter må stoppes.
- Rett til å stoppe miljøfiendtlige tiltak og inngrep i naturen dersom miljøskadene ikke er utreda og det ikke er satt i verk tiltak som oppveier skadene.
- Økt pressestøtte som sikrer mangfoldet i pressa.
- Offentlig støtte til nærradiostasjoner som sikrer alle organisasjoner rett til ytring over eteren.
- Stemmerett for innvandrere også i stortingsvalg etter samme regler som gjelder ved kommune og fylkestingsvalg.
- Innskrenkningene i folkestyret og folks rettigheter som ligger i den nye kommuneloven, må stoppes.

Forslag til prinsipperklæring for RV

av Jørn Magdahl.

Bygd på forslaget til prinsipprogram

1. RV vil være et marxistisk arbeiderparti.

2. RVs mål er en verden av klasseløse samfunn i økologisk balanse, samfunn uten klasse- og kvinneundertrykking, utbytting og krig.

3. Derfor vil RV avskaffe kapitalismen og imperialismen.

4. Arbeidere og undertrykte over hele verden må stå sammen.
De undertrykte folkene og nasjonene i den 3. verden står i dag i sterkest motsetning til det kapitalistiske verdenssystemet og trenger vår solidaritet.

5. RV forsvarer norsk sjølråderett mot medlemskap i storkapitalens EU og EØS. RV er mot norsk imperialisme - og støtter samenes rett til sjølbestemmelse.

6. Mellom kapitalismen og det klasseløse samfunnet ligger det sosialistiske overgangssamfunnet. Sosialismen må være demokratisk - bygd på arbeider- og folkemakt nedafra, flerpartisystem, mangfold og en ny type planøkonomi. Klasse-, kvinne- og miljøkampen må fortsette under sosialismen.

7. Overgangen mellom kapitalisme og sosialisme er bare mulig gjennom en revolusjon med oppslutning i flertallet. Arbeider-klassen og folket kan ikke ta over den borgerlige staten, men må utvikle sine egne maktorganer med basis på arbeidsplassene og i lokalsamfunna.

8. Hovedmotsetningen i det norska samfunnet går mellom kapitalistklassen og arbeiderklassen. Sosialisme er bare mulig om arbeiderklassen går i spissen. Arbeiderklassens frigjøring må være dens eget verk. Den forutsetter bl.a. en sterk og uavhengig fagbevegelse, at arbeiderne handler som en felles klasse på tvers av yrke og kjønn, og knytter allianse med nærstående klasser - og folkelige bevegelser. Arbeiderbevegelen trenger miljøperspektiv og må bekjempe kvinneundertrykking.

9. RV's program representerer et helhetlig revolusjonært alternativ til den sosialdemokratiske retningen. Kapitalismen er nå inne i en fase hvor «den sosialdemokratiske modellen» og grunnlaget for en tradisjonell sosialdemokratisk politikk er i oppløsning. Behovet for ei klassekamplinje blir større. Motsetningene mellom «den sosialdemokratiske arbeideren» og lederskapet som administrerer markedskapitalismen vil øke. Gjennom å delta i den faglige og politisk arbeid kan RV være med både å utløse og gi ideologisk retning til oppbrudd som vil komme.

10. RV er et åpent, demokratisk organisert og samlende revolusjonært parti som søker forankring i arbeiderklassen. Partiet har både aktive og passive medlemmer, og tendensfrihet for grupper som vil organisere seg innad i partiet. RV vil forene kampen for naturens og fokets interesser her og nå med et sosialistisk perspektiv - og kombinere parlamentatisk og utenomparlamentarisk arbeid. RV vil møte andre radikale strømninger både med klarhet og åpenhet, både med dialog og ideologisk strid. Bare slik kan det bli mulig med et sterkere revolusjonært venstre.

Forslag til miniplattform

av Kristine Mollø-Christensen

1. Rød Valgallianse/Venstreallianse er en allianse av og for alle som har en revolusjonær samfunnsendring som langsiktig mål. Det kapitalistiske systemet må vike plass for sosialismen, der arbeiderklassen fratar borgerskapet den økonomiske og politiske makta. Et system som forutsetter plyndring av råvareressurser, et system som uavbrutt produserer kriser og arbeidsløshet, et system som innebærer at fattigdom og overproduksjon av varer går hånd i hånd, et slikt system lar seg ikke «reformere». Det må avskaffes. Bare en sosialistisk revolusjon med arbeiderklassen i spissen, kan gi et folkeflertallet reell makt og innflytelse over sin egen hverdag.

2. RV kjemper aktivt under dagens forhold for alle demokratiske reformer, og mot alle angrep på rettigheter som arbeidsfolk har tilkjempa seg. Vi slåss for å være samlende drivkraft og koordinator for kampene folk fører; enten det er streikestøtte, kvinnekamp, internasjonalt solidaritetsarbeid eller aksjoner mot fascisme og rasisme. Enhet og samhold i arbeiderklassen må utvikles for å gi klassekampen kraft og retning, og gradvis modne vilkåra for revolusjonært opprør.
Når RV stiller til valg, er det ikke fordi vi tror at sosialismen lar seg gjennomføre ved hjelp av Stortinget. Vi bruker representasjon i parlamentariske organer som «talerstol» til støtte for den utenomparlamentariske kampen.

3. RV står for internasjonal solidaritet med verdens kjempende arbeidere og undertrykte folk og nasjoner. Det imperialistiske systemet er hovedårsaken til undertrykking, fattigdom, arbeidsløshet, kriger og miljøødeleggelser. Derfor er RV også et anti-imperialistisk parti. Bare gjennom kamp mot imperialistiske blokker og maktredskaper for monopolene (som for eksempel NAFTA og EU, NATO og Verdensbanken) og mot vårt eget imperialistiske borgerskap, kan RV støtte kampen for frigjøring, framskritt og sosialisme i Norge og internasjonalt.
Arbeidere og undertrykte må reise kamp for å velte dette systemet — å gjøre revolusjon.

4. RV legger spesiell vekt på at uorganiserte og «partiløse» sosialister og revolusjonære skal finne sin plass i kampfronten RV. Ingen enkeltpartier eller miljøer skal ha reint flertall i noe ledende RV-organ. Innafor fronten er det full diskusjonsfrihet. RVs organer skal ha som hovedregel ikke ta stilling i omstridte teoretiske/ideologiske spørsmål. I sitt daglige virke er de forpliktet av plattformen og arbeidsprogrammet.

www.pdf-arkivet.no (2020)

OPPRØR Nr. 1 - Januar 1995 Landsmøtevedlegg

Bedre kvinnepolitikk!

RVs kvinneutvalg ruster seg til kamp foran landsmøtet i RV om knappe tre uker, og roper et klart varsko om kvinnepolitikkens kår i RV. En kvinneerklæring, som inneholder forholdsvis skarp kritikk av RVs kvinneprofil, er nå under utarbeidelse. Et førsteutkast har blitt forelagt landsstyret og RVs kvinnenettverk. - Det viktigste målet med erklæringa er at hele partiet må ta ansvar for videreutvikling av kvinnepolitikken. Landsmøtet må ta stilling til hvordan dette skal jobbes videre med, sier Nina Aakernes, kvinnepolitisk ansvarlig i RV.

Av Kristin M. Johansen

Leder av kvinneutvalget, Nina Aakernes. *Foto:OBB*

I tillegg inneholder beretninga fra kvinneutvalget en del kritiske innvendinger, bl.a. RVs dårlige satsing på det kvinnepolitiske arbeidet. Nina Aakernes sier det er flere målsettinger med kvinneerklæringa: - For det første ønsker vi en diskusjon om det kvinnepolitiske arbeidet som har vært. Da kvinneutvalget ble oppretta våren -93, var dette et viktig skritt famover, tross en del motstand i RVs arbeidsutvalg. Det var riktig å presse på for å få til dette. Men arbeidet har også vært frustrerende. Vi har sett alt potensiale som ligger i RV, alt som burde vært gjort, og som vi ikke har hatt kapasitet til å gjør noe med. For det andre ønsker vi at landsmøtet skal streke opp kvinnepolitikkens rolle i RV. Et eksempel: Skal 6-timersdagen og velferdspolitikk defineres som "snever" kvinnepolitikk, eller skal dette være hele RVs politikk? For det tredje ønkser vi å starte en debatt om organisasjonskultur, hva som må til for at kvinner skal ta på seg verv og hvordan RV skal bli attraktivt for kvinner. Jeg mener at kjønnskvoteringa i mange tilfeller har blitt en tvangstrøye for kvinner istedet for at kvinner blir mobilisert på et politisk og lystbetont grunnlag, sier Aakernes.

Demokratiproblem

Både beretninga og kvinneerklæringa inneholder kritikk av RVs kvinnepolitikk hvem er kritikken egentlig rettet mot? - Hele partiapparatet, måten partiet er organisert på. RV er på det stadiet da kvinnepolitikken blir satt bort. 6-timersdagen, velferdsstaten, og EU-kampen er eksempler på områder hvor kvinneprofilen settes bort til kvinneutvalget. Partikulturen er veldig tradisjonell. Det jobbes i liten grad kollektivt, og mye mer på "ekspertnivå". Kollektivt arbeid tar lengre tid, men er samtidig den eneste mulige måten å jobbe på hvis en ønsker demokrati og mobelisering av folk. I dag blir de "flinkeste" premiert, det betyr den middelaldrende middelklassen som har hatt eller har intellektuelle jobber, som er flinke til å formulere seg. Dette sjiktet legger premissene i dag og så kan de andre være enig eller uenig i deres syn. Det er veldig mye makt i deler av ledelsen. Vi må innse at det oppstår demokratiproblemer når mange tillitsvalgte jobber heltid og vi etterhvert får et større sjikt av byråkrater. Vi må ta dette alvorlig og diskutere hvordan medlemmene skal bestemme og legge premisser. En ledelse er til for medlemmene og skal utføre det medelmmene bestemmer og ikke omvendt. Et godt eksempel er RVs landsstyre som har alt for liten makt i forhold til AU og dagligledelen. Landsstyret blir i stor grad et "sandpåstrøingsorgan". Hvem som er den tapende parten i en slik organisasjonsform er jo helt åpenbart.

Studier for menn

I kvinneerklæringa foreslår dere at RV må lage et studieopplegg for menn om feminisme, kjønnroller og generell kvinnepolitikk. Hvordan tror du menn vil ta i mot dette forsalget? - Veldig forskjellig. Noen vil sikkert få bakoversveis og tro at dem skal på skolebenken for å lære den "rette linja". Men det er overhodet ikke vår intensjon. Det som er viktig er at noen menn tenner på ideen og har lyst til å jobbe med å utarbeide et sånt studieopplegg. Så får en diskutere om damer skal være med. Menn må gjøre noe av det samme som kvinner har gjort gjennom ti-år i kvinnebegegelsen: se på sin egen rolle, analysere og utvikle politikk. Skal vi komme videre på kjønnsrolleproblematikken er det helt nødvendig at menn kommer på banen. Men kvinner kan ikke fortelle dem hvordan - det må menn finne ut sjøl.

Feminismen

Hvordan stiller kvinneutvalget seg til prinsipprogrammet? - Vi skulle gjerne ha jobba mere med det. Nå blir det mest flikking. Men vi har desverre ikke hatt ressursene. Pr. i dag er ikke programmet bra nok, men på den annen side er det antageligvis et uttrykk for hvor langt RV har kommet. Men det kan også nevnes at de forslagene vi har levert inn, i hovedsak har blitt avvist. Et stridsspørsmål som vi vil reise på landsmøtet, er RVs forhold til feminismen. Kvinneutvalget har foreslått at RV knytter seg til den sosialistiske feminismen. Dette mener vi vil være et viktig politisk signal til hvordan vi forholder oss til kvinnepolitikk i dag og hvordan vi ser på historia. Problemet er at dette har vært en fraværende diskusjon i RV og folk har forskjellige oppfatninger av begrepet. - Til slutt, er det noe håp for RV som et parti med en sterk kvinnepolitisk profil? - Ja, men da må tempoet settes betraktelig opp. *Hvis vi fortsetter på samme nivå som nå, vil det ta altfor lang tid før vi får en kvinnepolitikk vi kan stå inne for.* 09 som et revolusjonært parti er dette en helt håløs situasjon, avslutter Nina Aakernes.

Fra festtaler til handling - kvinnepolitisk erklæring til landsmøtet.

Forslag fra kvinneutvalget

Et revolusjonært parti som arbeider for et sosialistisk samfunn og full kvinnefrigjøring kan ikke sette bort all type politikk som kan få stempelet kvinne til noen som er ansvarlig for dette området og tro at det blir kvinnefrigjøring og bra politikk ut av det.

I et revolusjonært parti må kvinnespørsmål og kvinnevinkling være noe som også er integrert i helheten, i alle politiske saker. Det må være viktig både for "faglig gutta" og for "bordellaksjonistene" å utvikle feministisk teori og politisk praksis som kan drive kvinnefrigjøring fram.

Dette innebærer at bl.a. velferdsstaten, sekstimersdagen, kvinnelønn og seksualisert undertrykking er "mannesak" såvel som "kvinnesak" og dermed er hovedoppgaver for hele partiet.

For at RV skal være et kvinneparti gjenstår det mye både organisatorisk, ressursmessig og politisk.

Organisasjon.

(Følgene avsnitt fikk ikke flertall i landsstyret):

RV fungerer i dag på mange måter svært autoritært og udemokratisk. Uformelle nettverk og lobbyvirksomhet er noen ganger viktigere enn hva som skjer i formelle organer. Om hvem vet egentlig hva som skjer.

RV må utvikle en enhetlig og tydelig organisasjon og utvikle arbeidsformer som ikke er ekskluderende og udemokratiske. RV må utvikle sin egen partimodell der verksted er like viktig arbeidsform som ensomt nattarbeid på PC. RV må bli medlemmenes parti der alle kan bidra med sitt uten at det betyr å vekkprioritere alle andre av livets områder. Bare ved å stille krav det er mulig å oppnå og styrke en kollektiv arbeidsstil vil det være mulig for mange kvinner til også å ta på seg oppgaver for partiet.

Ressurser.

For at kvinnepolitikk og kvinneorganisering skal bli levende i RV er det nødvendig å sette av ressurser til dette arbeidet.

(Følgene avsnitt fikk ikke flertall i landsstyret):

Det innebærer at det må settes av midler til å opprette en politisk valg stilling som kvinnepolitisk ansvarlig. Kvinnepolitisk ansvarlig skal være en del av den daglige ledelsen i partiet. I tillegg må det settes av midler til å gjennomføre ei satsing f. eks. ved å holde konferanser, lage studiesirkler og å bygge nettverk.

Politikk.

Det er viktig at RV studerer og utvikler teori om kvinneundertrykkinga. De forsøkene som er gjort på å bygge sosialismen må analyseres m.p.t. hvordan dette fungerte for kvinnene. Andre viktige spørsmål er hva slags sosialisme kvinner ønsker og hva det vil si å legge kvinners interesser til grunn for samfunnsorganiseringa.

RV må i større grad ta den kvinnelige delen av arbeiderklassen på alvor. RV må utvikle en teoretisk plattform som ivaretar både det å være kvinne og det å tilhøre arbeiderklassen.

Kvinnepolitikken i RV må samles. Kvinner i partiet har stor erfaring fra kvinnepolitiske kamper og denne erfaring må samles og gjøres tilgjengelig for resten av partiet. Dette er bare mulig gjennom en storsatsing på kvinnenettverk.

Kampen mot den seksualiserte undertrykkinga som bl.a. gir seg uttrykk gjennom porno og prostitusjon må settes høyt på dagsorden i RV. Det må også diskuteres og analyseres hvorfor dette til nå ikke har vært prioritert.

Et revolusjonært parti er avhengig av at også menn er opptatt av kvinneundertrykking, kjønnsroller etc. både teoretisk og praktisk. Menn må i større grad ta ansvar for sin rolle i dette spillet. RV må derfor lage et studieopplegg som har som mål å skolere menn i feministisk teori, diskutere og videreutvikle kjønnsrolleproblematikken, og ta opp saker menn synes er viktige i denne sammenhengen. Det er viktig at også menn tar ansvar for å utvikle et slikt opplegg for at dette ikke kun skal bli et møte med fasiten.

www.pdf-arkivet.no (2020)